

Kapinan Suomen Asetuskokoelma. № 10-33. 1918.

KAPINAN

AIKANA PAINETUT

SUOMEN ASETUSKOKOELMAN

NUMEROT 10—33

ILMESTYNEET 28 P. TAMMIKUUTA—26 P. HELMIKUUTA VALISENA AIKANA

HELSINGISSÄ 1918

SUOMEN SENAATIN KIRJAPAINOSSA

SISÄLLYS:

	No	Sivu
Suomen vallankumousohallitus	10	1
Kansanvaltuuskunnan julistus	„	3
Laki torpparien, lampuotien ja mäkitupalaisten juulistamisesta riippumattomiksi	11	1
Väliaikainen Laki velvollisuutensa laiminlyöneiden pankkien tehtävien hoitamisesta ..	„	3
Laki elintarvelautakuntien oikeuksien laajentamisesta	„	5
Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös viljan takavarikoimisesta	„	7
Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös viljan puimisesta	12	1
Väliaikainen laki Vallankumousoikeuksista	13	1
Laki korvauksen suorittamisesta työntekijöille , vallankumousoloista johtuneiden työnseisausten ajalta.....	14	1
Laki 30. 1. 1865 annetun Palkkaussäännön kumoamisesta	15	1
Laki kunnallisen tuloveron huojennuksesta	„	2
Laki kuolemanrangaistuksen poistamisesta	„	4
Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös Punaisesta Kaartista	16	1
Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys elintarvevarastojen uuden tarkastuksen toi- mittamisesta	„	2
Asetus Vallankumousoikeuksista 1. 2. 1918 annetun väliaikaisen lain soveltamisesta	17	1
Laki pankkien tehtävien hoitamisesta vallankumousaikana	18	1
Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys vastavallankumouksellisten sanomalehtien tois- taiseksi lakkauttamisesta	19	1
Laki painoasioita koskevan asetuksen kumoamista	„	3
Laki naisen oikeudesta päästä valtion ja kunnan virkoihin ja toimeen	„	4
Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys uuden kunnallistaksoituksen toimittamisesta erinäisissä tapauksissa	„	5
Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys, koskeva suurten tulojen veron maksuunpanoa	„	5
Laki kirkollisiin tarkoituksiin menevien varojen ja maksujen lakkauttamisesta	20	1
Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys, koskeva Vallankumousoikeuksien jäsenten ja virkaelijain sekä yleisten syyttäjien ja puolustajain palkanmaksua ynnä muita Vallankumousoikeuksien menoja	„	3
Laki sisähallinnon väliaikaisesta järjestämisestä	21	1
Laki Suomen Punaisen Kaartin palkkauksesta	22	1
Asetus rautatiehallinnon väliaikaisesta järjestämisestä	„	3
Laki säästöpankkien oikeudesta laajentaa liiketoimintaansa	„	6
Asetus Suomen Pankin oikeudesta laajentaa liiketoimintaansa.....	„	8
Laki erinäisten virkamiesten ja toimihenkilöiden eroittamisesta ja toimeenottami- sesta vallankumouksen jälkeen	23	1
Laki omaisuuden siirtämisestä ulkomaille	„	3
Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys erinäisten postimaksujen korottamisesta	24	1
Laki tulojen ilmoittamisvelvollisuudesta kunnallisverotuksessa	25	1
Laki asunto- ja liikehuoneverosta kaupungissa	„	7

SUOMEN SENAATIN
KIRJASTON JA KUSTANNUSTOIMISTON
JOHTAJA.

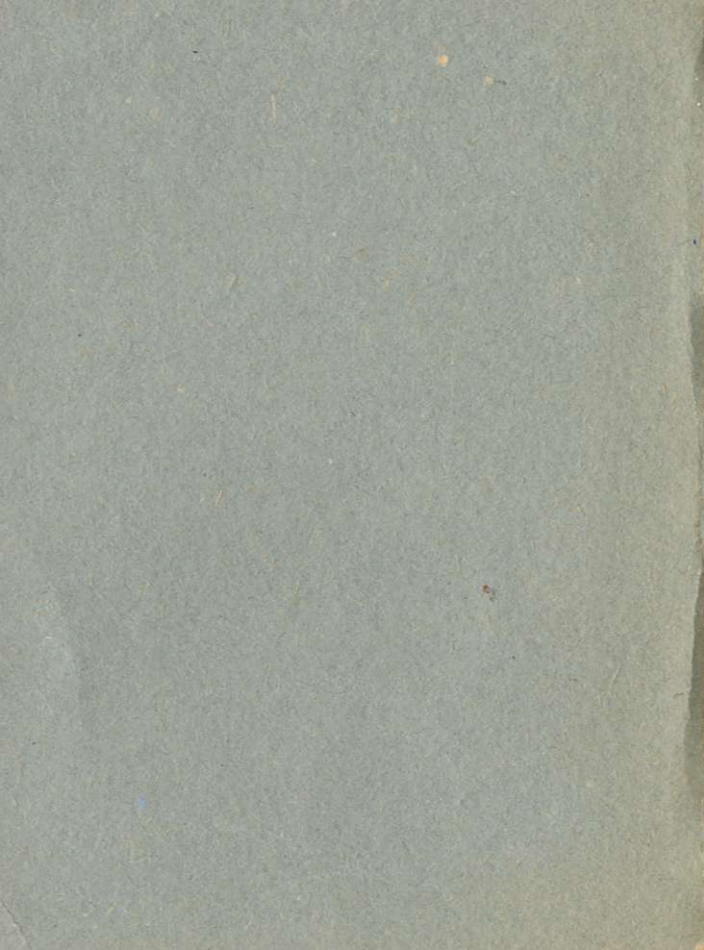
Helsinki, 24 p. huhtik. 1918.

Huomautus Suomen Asetuskokoelman säilyttäjille.

Kapinahallituksen aikana on tämän vuoden Asetuskokoelmaa painettu numerot 10—33, joista on jaettu numerot 10—32. Ne numerot ovat luonnollisesti kokoelmista erotettavat ja sijaan asetettava lailisen hallituksen julkaisemat Asetuskokoelman numerot sikäli kuin ilmestyvät. Tämän mukana seuraa jo numerot 10—12.

Koska kapinahallituksen julkaisemillakin numeroilla on oma historiallinen arvonsa, ei niitä pidä hävittää, vaan mieluummin yhdeksi vihoksi nidottuna säilyttää arkistossa. Myöhemmin lähetetään niitä varten tarkoitettu kansilehti ja sen mukana vielä lähettämättä oleva n:o 33.

Kunnioittaen
W.m Sippola.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

Sivu 1. Suomen vallankumoushallitus.

> 3. Suomen Kansanvaltuuskunnan Julistus.

Suomen vallankumoushallitus.

Annettu Helsingissä, 28 päivänä tammikuuta 1918.

Olemme tänään päättäneet ehdottaa Suomen työväelle, että kun kansan vihan ansainnut senaatti on kukistunut, asetetaan maan vallankumoushallitukseksi *Suomen Kansanvaltuuskunta* sekä *Työväen Pääneuvosto* sen toimintaa valvomaan ja yhdessä sen kanssa maan hallitusasioita toistaiseksi hoitamaan, kunnes Suomen työtätekevä kansa toisin päättää.

Vallankumoushallituksen tulee olla sosialidemokratinen. Sen jäsenten lopullinen määrääminen tulisi jättää Työväen Pääneuvoston päätösvaltaan. Kunnes Pääneuvosto kokoontuu, kehoitamme työväkeä hyväksymään *Suomen Kansanvaltuuskunnan*, jonka jäseninä ovat seuraavat toverit:

Puheenjohtajana

toimittaja Kullervo Manner;

Ulkoasiain valtuutettuna

toimittaja Yrjö Sirola;

Sisäasiain valtuutettuina

S. Sahatyöväenliiton asiamies Eero Haapalainen ja viilaaaja Adolf Taimi;

Oikeusasiain valtuutettuina

toimittaja Lauri Letonmäki ja puuseppä Antti Kiviranta;

Valistusasiain valtuutettuna

toimittaja Otto Vilhelm Kuusinen;

Raha-asiain valtuutettuna

toimittaja Jalo Kohonen;

Työasiain valtuutettuna

S. Ammattijärjestön puheenjohtaja Johan Henrik Lumivuokko;

Maatalousasiain valtuutettuna

toimittaja Evert Eloranta;

Eliantarveasiain valtuutettuna

S. Ammattijärjestön puheenjohtaja Oskari Tokoi;

Liikenneasiain valtuutettuna

veturinkuljettaja Konstantin Lindqvist;

Posti- ja Tiedotusasiain valtuutettuna

toimittaja Emil Elo;

Prokuraattorina

puoluesihteri Matti Turkia.

Työväen Pääneuvoston, johon kuuluu 35 jäsentä, ehdotamme kokoonpantavaksi seuraavalla tavalla:

- 1) Sos.-dem. puolue-neuvosto valitsee siihen 10 jäsentä;
- 2) Suomen Ammattijärjestön toimikunta yhdessä Ammattijärjestön alaisten liittotoimikuntain kanssa valitsee myös 10 jäsentä;
- 3) Suomen työväen Punasten Kaartien edustajia tulee niinkään 10, jotka väliaikaisesti, kunnes Kaartien yleinen edustajakokous kokoontuu, valitsee Helsingin Punanen Kaarti yleisessä kokouksessaan; sekä
- 4) Helsingin Työväenjärjestöjen Eduskunnan valitsemia jäseniä 5. Senaatin nimi ja virkavaltainen järjestys lakkautetaan.

Helsingissä tammikuun 28 päivänä 1918.

Työväen Toimeenpaneva Komitea.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Julistus.

Annettu Helsingissä, 28 päivänä tammikuuta 1918.

Suomen työmiehet, kansalaiset!

Jos teidän tahtonne on se, että meidän on yhdessä muodostettavan Työväen Pääneuvoston kanssa astuttava tällä kohtalokkaalla hetkellä täyttämään maan vallankumousohallituksen tehtäviä, niin tahdomme ne tehtävät horjumatta täyttää voimaimme mukaan. Kun köyhälistön hätä on niin hirveä, että työläistoveri siitä pelastuakseen nostaa kiväärin olalleen, ja kun hänessä yhteiskunnallisen vapauden jano on niin valtava, että hän sen takia astuu vaikka päin kuolemaa, niin tällöin on meidän jokaisen työväenliikkeenmiehen pyhä velvollisuus, missä toimesta vain tarvitaan, ponnistaa kaikki voimamme työväenluokan vapautuksen auttamiseksi niin pitkälle kuin suinkin mahdollista. Mutta jos tahdotte, toverit, toisia miehiä vallankumousohallituksen tehtäviä täyttämään, niin sanokaa se millä hetkellä tahansa yhteisten järjestöjemme kokousten kautta, ja on heti jokainen meistä valmis siirtämään ohjat kenelle te määrätte.

Me olemme sosialidemokraatteja. Tiedätte siis, mikä on toimintaohjelmamme. Se on sosialistinen ohjelma.

Me uskomme, että Suomen työväki voittaa vihollisensa nykyisessä vallankumoustaistelussa, olkootpa sitten vielä edessä olevat ottelut kuinka vaikeita tahansa. Ja tällöin on joka tapauksessa paljon voitettu, niin nykyisten kuin tulevienkin sukupolvien hyväksi. Ei ainoastaan ole torjuttu synkkiä vaaroja, vaan myös vallattu elämän kohoamisen tärkeät perusehdot.

Meidän mielestämme on nyt Suomessa pyrittävä rohkein, harkituin ottein muuttamaan koko valtiojärjestystä. Virkavalta on nyt niin murrettava, ettei se enää myöhemminkään voi kansan herraksi päästä. Tuo-

mioistuintenkin itsevaltiudesta on tehtävä kertakaikkiaan loppu. Koko valtiosääntö perustettava taatusti työväen etujen mukaisen kansanvallan pohjalle. Veroja ja rasituksia on siirrettävä vähävaraisten hartioilta rikkaiden riistäjään kannettavaksi. Vanhain ja työkyvyttömäin vakuutus alettava käytännössä jo ennen kuin varsinainen vakuutuslaki ennätää tulla säädetyksi. Kansanvalistusasiain johdosta on hävitettävä taantumuksellisuus. Torpparit ja mäkitupalaiset heti vapautettava kokonaan isäntiensä vallasta. Ja vieläkin syvemmillä on käytävä kapitalismin riistojärjestelmään käsiksi. Pankkipääoma alistettava yhteiskunnan valvontavaltaan ja sen kautta päästävä mahdollisimman pian pitämään kurissa teollisuus- ja kaupapääomaa. Vähävaraisten omaisuuteen ei ole kajottava, mutta millä alalla kansan yhteinen hätä jo selvästi vaatii suurten riistäjään tuotantolaitostenkin ottamista yhteiskunnan haltuun, väistyköön heidän omistusoikeutensa.

Tällä tavoin on päivä päivältä, viikko viikolta astuttava herkeämättä eteenpäin sosialistisen kumouksen tietä. Se voi kumousaikana tapahtua ainoastaan vallankumouksellisten säännösten kautta, joita vallankumouksen valtaelimet antavat ja joiden toimeenpanosta pääasiassa vallankumouksellinen kansa itse, omine järjestöineen huolen pitää.

Suomen porvariain hallitus astui julkeasti taantumuksellisen valtiokaappauksen tielle. Nyt on Suomen työväenluokka vuorostaan käyttävä vallankumouksen oikeuttaan, yhteiskunnallisen edistyksen palvelukseen.

Porvarit tahtoivat „lujaa järjestysvaltaa”, tahtoivat sitä omien pyyteittensä pönkäksi. Nyt tulkoon tähän maahan luja järjestysvalta, mutta köyhälistön turvaksi, sorrettujen avuksi!

Tämä on meidän kantamme. Ainoastaan tekomme saattavat osoittaa, mitä aikaansaadaan. Me emme ole enempää kuin tekään, lähteneet vallankumoukseen leikin vuoksi, vaan syvästä vakaumuksesta, että ainoastaan siinä on Suomen työtätekevän kansan pelastus, ja että sen eteen on uhrattava mitä ikinä vaaditaan.

Mutta sanokaamme samalla suoraan: teistä itsestänne, vallankumoukselliset työläistoverit, riippuu nyt kaikkein enemmän, kuinka

isoja tuloksia aikaansaadaan. Ei mikään valtuuskunta voi omin päin todellista olojen kumousta tehdä. Siihen kykenee vain kansa itse suurten järjestöjensä avulla.

Voimaa ja yksimielisyyttä nyt kysytään! Suuria uhrauksia ja uupumattomuutta! Niistä riippuu nyt Suomen työväenluokan voitto.

Helsingissä, 29 päivänä tammikuuta 1918.

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

EERO HAAPALAINEN.

ADOLF TAIMI.

LAURI LETONMÄKI.

O. W. KUUSINEN.

ANTTI KIVIRANTA.

JALO KOHONEN.

J. H. LUMIVUOKKO.

EVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQVIST.

EMIL ELO.

MATTI TURKIA.

O. W. KUUSINEN
 LAURI PETONMÄKI
 ADOLF TAIMI
 ERRO HAAPALAINEN
 YRJO SIROLA
 J. H. LUMIVUOKKO
 O. TOKOI
 EMMI EHO
 KONSTANTIN LINDBVIST
 ERRO HAAPALAINEN
 YRJO SIROLA
 J. H. LUMIVUOKKO
 O. TOKOI
 EMMI EHO
 KONSTANTIN LINDBVIST

N° 10, 3/4 arkkia, annettu Helsingissä 1 päivänä helmikuuta 1918.

Helsingissä, Suomen Kansanvaltuuskunnan kirjapainossa, 1918.

Suomen porvarit hallitus astui julkisesti taantumukselliseen valtiokapteenin uelle. Kytän Suomen työväenliikkeen voimasta käytettiin valtiokapteenin oikeutta, julkisuuksien edistämisen palvelukseen.

Porvarit talonhoito, julian järjestys, alit, taitoivat, siltä, unien pyytettiin, noki. Nyt talonhoito, siltä, unien pyytettiin, noki. Nyt talonhoito, siltä, unien pyytettiin, noki.

Tämä on meidän taantumisen. Ainoastaan, siltä, unien pyytettiin, noki. Nyt talonhoito, siltä, unien pyytettiin, noki. Nyt talonhoito, siltä, unien pyytettiin, noki.

Muut, siltä, unien pyytettiin, noki. Nyt talonhoito, siltä, unien pyytettiin, noki. Nyt talonhoito, siltä, unien pyytettiin, noki.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys.

- Sivu 1. Laki torppa- ja lampu- ja mäkitupa-asuin- ja maanomistajien riippumattomuudesta.
2. Valtioneuvoston laji valtionomistajien talous- ja maanomistajien toimintatavasta.
3. Laki oikeuslaitoksen toimintatavasta.
4. Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös tilin tulo- ja menoista.

Laki

torppa- ja lampu- ja mäkitupa-asuin- ja maanomistajien riippumattomuudesta.

Annettu Helsingissä 12 päivänä huhtikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunta päätöksellä annetaan laina.

Kainki torpparit, lampu- ja mäkitupalaiset, jotka asuvat sellaisissa asuin- kuin parkeitetaan asetuksessa määrättyinä 12 päivänä 1918 annettua torpan, lampu- ja mäkitupa-asuon vuokrausta koskevaa asetuksen soveltamisesta aikaisemmin syntyneisiin vuokrasuhteisiin, mikä jotka ovat niillä verrattavassa asemassa, jolle tetaan tästä lähtien maanomistajista riippumattomiksi ja saavat he tähän asti asunissaan alacita kaikkine niihin kuuluvine osineen ilman vuokraa osua estettäni viljellä ja hallita.

Tästä laista johtuvan lopullisen vapautuksen toimeenpanosta sekä siitä määrä pienten tilojen omistajilla on tällöin oikeus saada kassan varoista korvausta menettämistään eduista säädetään erikseen.

No. 10, 7, 1881

1881

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

- Sivu 1. Laki torpparien, lampuotien ja mäkitupalaisten julistamisesta maanomistajista riippumattomiksi.
- » 3. Väliaikainen Laki velvollisuutensa laiminlyöneiden pankkien tehtävien hoitamisesta.
 - » 5. Laki elintarvelautakuntien oikeuksien laajentamisesta.
 - » 7. Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös viljan takavarikoimisesta.
-

Laki

torpparien, lampuotien ja mäkitupalaisten julistamisesta maanomistajista riippumattomiksi.

Annettu Helsingissä, 31 p:nä tammikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään täten:

1 §.

Kaikki torpparit, lampuodit ja mäkitupalaiset, jotka asuvat sellaisia alueita, kuin tarkoitetaan asetuksessa maaliskuun 12 päivänä 1909 annetun torpan, lampuotitilan ja mäkitupa-alueen vuokrausta koskevan asetuksen soveltamisesta aikaisemmin syntyneisiin vuokrasuhteisiin, tahi jotka ovat niihin verrattavassa asemassa, julistetaan tästä lähtien maanomistajista riippumattomiksi, ja saakoot he tähän asti asumiaan alueita kaikkine niihin kuuluvine etuineen ilman vuokramaksua esteettömästi viljellä ja hallita.

2 §.

Tästä laista johtuvan lopullisen vapautuksen toimeenpanosta sekä siitä, missä määrin pienten tilojen omistajilla on tällöin oikeus saada valtion varoista korvausta menettämistään eduista, säädetään erikseen.

3 §.

Tämä laki koskee myöskin kaikkia virkatalojen torppia ja mäkitupa-alueita.

4 §.

Tämä laki astuu voimaan heti.

Älköön tätä lakia muutettako tahi kumottako, ellei Suomen kansa yleisessä äänestyksessä tätä hylkää tahi muutosta tähän hyväksy.

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 1918.

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

EERO HAAPALAINEN.

ADOLF TAIMI.

LAURI LETONMÄKI.

O. W. KUUSINEN.

ANTTI KIVIRANTA.

JALO KOHONEN.

J. H. LUMIVUOKKO.

EVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQVIST.

EMIL ELO.

MATTI TURKIA.

Väliaikainen Laki

velvollisuutensa laiminlyöneiden pankkien tehtävien hoitamisesta.

Annettu Helsingissä, 31 p:nä tammikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään täten:

1 §.

Velvollisuutensa laiminlyöneiden pankkien tehtäviä ryhtyköön Kansanvaltuuskunnan Raha-asiain Osasto hoitamaan siinä laajuudessa, kuin katsoo pulaan joutuneen kansan avustamiseksi olevan välttämätöntä ja mahdollista.

Kansanvaltuuskunnan Raha-asiain osaston toimista ja sitoumuksista vastaa Suomen valtio.

2 §.

Talletukset ja muut yleisön saatavat ovat täsmällisesti suoritettavat, ollen kuitenkin Kansanvaltuuskunnan Raha-asiain Osaston asettamilla Pankkivaltuutetuilla valta väliaikaisesti tarpeen mukaan rajoittaa suurten eräin suorittamista yhdellä kertaa tahi useamman kuin yhden erän suorittamista viikossa samalle saajalle.

3 §.

Vallankumousaikana on vastaanottajan maksettava valtiolle erityistä veroa sellaisesta saamastaan pankinsuorituksesta, joka määrältään nousee yli viidensadan (500) Suomen markan viikossa ja jota vastaanottaja ei voi osoittaa tarvitsevansa työntekijäin palkkoihin tahi välttämättömään elintarpeiden hankintaan taikka muihin yhteiskunnalle hyödyllisiin tarkoituksiin.

Asianomainen Pankkivaltuutettu voi tärkeässä poikkeustapauksessa myöntää vapautuksen edellämainitusta verosta.

4 §.

Edellisessä pykälässä mainittu vero on:

1 sadasosa yli 500 Suomen markan, mutta ei yli 1,000 markan nousevalta erältä viikossa;

2 sadasosaa yli 1,000 Suomen markan, mutta ei yli 2,000 markan nousevalta erältä viikossa;

3 sadasosaa yli 2,000 Suomen markan, mutta ei yli 3,000 markan nousevalta erältä viikossa;

4 sadasosaa yli 3,000 Suomen markan, mutta ei yli 4,000 markan nousevalta erältä viikossa;

5 sadasosaa yli 4,000 Suomen markan, mutta ei yli 5,000 markan nousevalta erältä viikossa;

6 sadasosaa yli 5,000 Suomen markan, mutta ei yli 6,000 markan nousevalta erältä viikossa;

7 sadasosaa yli 6,000 Suomen markkaa, mutta ei yli 7,000 markan nousevalta erältä viikossa;

8 sadasosaa yli 7,000 Suomen markan, mutta ei yli 8,000 markan nousevalta erältä viikossa;

9 sadasosaa yli 8,000 Suomen markan, mutta ei yli 9,000 markan nousevalta erältä viikossa;

10 sadasosaa yli 9,000 Suomen markan nousevalta erältä viikossa.

5 §.

Tämä laki astuu voimaan heti.

Helsingissä, 31 päivänä tammikuuta 1918.

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

EERO HAAPALAINEN.

ADOLF TAIMI.

LAURI LETONMÄKI.

O. W. KUUSINEN.

ANTTI KIVIRANTA.

JALO KOHONEN.

J. H. LUMIVUOKKO.

EVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQVIST.

EMIL ELO.

MATTI TURKIA.

Laki

elintarvelautakuntien oikeuksien laajentamisesta.

Annettu Helsingissä, 31 p:nä tammikuuta 1918.

Poikkeuksena siitä, mitä laissa eräänlaisen omaisuuden käytöstä sodan aiheuttamissa poikkeuksellisissa oloissa kesäkuun 2 päivältä 1917 on säädetty, Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään täten:

1 §.

Paikallisilla elintarvelautakunnilla on oikeus, milloin tarpeelliseksi havaitsevat, valtuuttamiensa luotettavien henkilöiden kautta toimittaa yleinen elintarvevarastojen luetteloiminen ja tarkastus.

Jos epäilyttävää ilmenee, on elintarvelautakunnalla oikeus yksityisissäkin tapauksissa toimituttaa tarkastus.

Yksityisissä tarkastuksissa löydetystä takavarikkoon otettavista elintarpeista on tehtävä luettelo kahtena kappaleena, joista toinen on annettava tavaran haltijalle.

2 §.

Milloin paikallinen elintarvelautakunta harkitsee sen tarpeelliseksi, on sillä oikeus lakkauttaa n. s. omavaraistaloudet ja asettaa ne kuluksessa korttijärjestelmän alaisiksi.

3 §.

Kunkin paikkakunnan elintarvelautakunnalla on oikeus päättää kaikista toimenpiteistä, jotka perustuvat n. s. elintarvelakiin ja Suomen Kansanvaltuuskunnan antamiin määräyksiin.

4 §.

Tämä laki astuu voimaan heti.

Helsingissä, 31 päivänä tammikuuta 1918.

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

EERO HAAPALAINEN.

ADOLF TAIMI.

LAURI LETONMÄKI.

O. W. KUUSINEN.

ANTTI KIVIRANTA.

JALO KOHONEN.

J. H. LUMIVUOKKO.

EVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQVIST.

EMIL ELO.

MATTI TURKIA.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös

viljan takavarikoimisesta.

Annettu Helsingissä, 31 p:nä tammikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään täten:

1 §.

Ensi syksyä varten varatusta siemenrukiista takavarikoidaan puolet seuraavilla alueilla: Uudenmaan, Hämeen, Turun- ja Porin ja Mikkelin lääneissä sekä Wiipurin läänin eteläosassa eteläpuolella Vuoksen vesialuetta.

2 §.

Niiltä paikkakunnilta, joissa on syömäviljaa päälle neljän kuukauden tarpeen, takavarikoidaan ylijäämä luovutettavaksi sellaisille seu-duille, joista elintarpeet ovat jo loppuneet.

3 §.

Elintarvelautakunnat valtuutetaan kukin alueellaan toimeenpane-maan takavarikon ja ottamaan haltuunsa 1 ja 2 pykälän mukaan taka-varikoidun viljan.

4 §.

Tämä päätös astuu voimaan heti.

Helsingissä, 31 päivänä tammikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Elintarveasiain Valtuutettu

O. TOKOI.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös

viitan takavarikoiden...

- KULLERVO MANNER
- YRJO SIROLA
- ERRO JAAHAPAINEN
- ANTO HEIKKILA
- LAUKKONEN
- W. O. KIVINEN

...asiasta...
 ...Uudenmaan, Hämeen, Turun ja Porin ja Mik-
 kein läänissä sekä Viipurin läänin eteläosassa eteläpuolella Viikon

N:o 11, 1 arkki, annettu Helsingissä 2 p:nä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan kirjapainossa, 1918.

...huille, joista elintarpeet ovat jo lopuneet.

3 §

Elintarvikeainekset valtuutetaan kaikkiin alueellaisiin toimikunta-
 maan takavarikon ja ottamaan haltuunsa 1 ja 2 pykälän mukaiset taka-
 varikoidun viijän.

4 §

Tämä päätös astuu voimaan heti.

Helsingissä, 31 päivänä tammikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Elintarvikesäin Valtuutettu

O. TOKOI

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

Sivu 1. Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös viljan puimisesta.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös

viljan puimisesta.

Annettu Helsingissä, 1 p:nä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä määrätään täten, että vielä puimatta oleva vilja on 14 päivän kuluessa siitä, kun tämä päätös on julkaistu, puitava ja rajahinnasta luovutettava elintarvelautakuntien haltuun.

Ellei viljanomistaja määrääjän kuluessa toimita puintia, on elintarvelautakuntien toimitettava puiminen asianomaisen viljanomistajan kustannuksella.

Tämä päätös astuu voimaan heti.

Helsingissä, 1 p:nä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Elintarveasiain Valtuutettu

O. TOKOI.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

Sivu I. Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös viijon puimista.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös

viijon puimista.

Annettu Helsingissä, I p:nä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä toistetaan täten, että
№ 12, 1/4, arkki, annettu Helsingissä 2 p:nä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan kirjapainossa 1918.
Käsitteellisesti viijon puimista määrätään kuluessa toimita puitteita, on elintar-
viketuotannon toimittava puiminen säännöllisesti viijon puimista
kustannuksella.

Tämä päätös astuu voimaan heti.

Helsingissä, I p:nä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Elintarvikesäätövaltuutettu

O. TOKOI.

ASETUSKOKOELMA.

Väliaikainen laki

Vallankumousoikeuksista.

Annettu Helsingissä, 1 p:nä Helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunta on, pitäen tärkeänä, että vallankumouksen saavutusten turvaamiseksi ja kansalaisten oikeusturvan takaimiseksi maassa viipymättä ryhdytään sitä varten tarpeelliseen oikeuden käyttöön, hyväksynyt noudatettavaksi seuraavat määräykset vallankumousoikeuksista:

1 §.

Käsittelemään asioita, jotka sisältävät rikoksen vallankumousliikettä ja kansan perustamaa uutta järjestystä vastaan taikka muun rikoksen, asetetaan, siksi kunnes oikeuslaitos kansanvaltaisesti uudistetaan, erityinen tuomioistuin: Vallankumousoikeus.

2 §.

Vallankumousoikeudet asetetaan kunnittain. Jäsenten asettaminen niihin sekä yleisen syyttäjän määrääminen tapahtuu kunnan järjestyneen työväen toimesta, joko välittömästi yhteisessä kokouksessa tahi paikallisen edustuslaitoksen kautta, missä sellainen on.

Tarpeen vaatiessa voi Vallankumousoikeus toimia kahtena tai useampana osastona, joista kukin on siten kokoonpantuu, kuin seuraavassa pykälässä Vallankumousoikeuksista säädetään.

3 §.

Vallankumousoikeuteen kuuluu puheenjohtaja sekä vähintään 4 jäsentä, joiksi valitaan rehellisiksi ja oikeamielisiksi tunnettuja, työväen luottamusta nauttavia henkilöitä.

4 §.

Rikoksen alustavassa tutkimisessa ja tämän lain sekä rangaistusten täytäntöönpanossa on paikkakunnan miliisi velvollinen antamaan apuaan.

5 §.

Syytetyllä on oikeus ottaa itselleen haluamansa puolustaja. Ellei hän tahdo tätä oikeuttaan käyttää, määrätköön Vallankumousoikeus syytetylle avustajan.

6 §.

Vallankumousoikeus perustaa tuomionsa luotettaviksi katsomiinsa todistuksiin ja tosiasioihin, ottaa huomioon rikoksen tehneen luonnonlaadun sekä ne olot, joissa rikos on tapahtunut, ja muut asiaan vaikuttavat seikat, myöskin sen, missä määrin rikos loukkaa työtätekevän kansan etuja sekä vallankumouksen menestystä.

7 §.

Rikollisuuden estämistä ja vähentämistä tarkoittaen, määrää Vallankumousoikeus rangaistukseksi varoituksen, rahasakon, virasta erottamisen tai omaisuuden tai vapauden menettämisen taikka erinäisten henkilökohtaisten tai yhteiskunnallisten etujen ja oikeuksien menettämisen. Näitä rangaistuslajeja voidaan myös tuomita kaksi tai useampia yhdellä kertaa.

Kuolemanrangaistusta tai kidutusta älköön rangaistuksena käytetäkö.

8 §.

Vallankumousoikeudessa on pidettävä pöytäkirjaa, johon on merkittävä tuomio ja mitä asian käsittelyssä on esiintuotu.

9 §.

Muutosta Vallankumousoikeuden päätökseen saa hakea kahdenkymmenen päivän kuluessa tuomion antamisesta lukien Vallankumouksellisessa Ylioikeudessa, jos rangaistus sisältää vapausrangaistusta enemmän kuin kaksi kuukautta tai sakkoa enemmän kuin tuhat markkaa taikka omaisuuden menettämistä enemmän kuin kolmannen osan tuomitun omaisuudesta.

Ellei asiallinen tuomion kuultuaan vuorokauden kuluessa ilmoita aikovansa hakea muutosta päätökseen, voittaa tuomio lain voiman.

10 §.

Vallankumouksellinen Ylioikeus, jolle kaikista tuomioista on Vallankumousoikeuden toimesta viipymättä toimitettava ilmoitus ja selostus sekä jutussa syntyneet asiakirjat, voi kumota tai muuttaa Vallankumousoikeuden päätöksen, vaikka päätöksestä ei olisikaan valitettu.

Ylimpänä oikeutena tässä laissa mainituissa asioissa on Vallankumouksellinen Ylioikeus, joka toimii Helsingissä, ja kuuluu siihen puheenjohtaja ja kymmenen jäsentä sekä yleinen syyttäjä, jotka Työväen Pääneuvosto nimittää.

11 §.

Milloin tuomio sisältää rahasakon tahi omaisuuden menetyksen, voi tuomioistuin, sen estämättä että tuomiosta valitetaan, määrätä omaisuuden tai osan siitä heti takavarikoitavaksi.

12 §.

Vallankumousoikeudet ovat asetettavat viipymättä, ja ryhtyvät ne toimeensa Vallankumousoikeuden puheenjohtajan kutsusta ja toimenpiteestä, ollen niiden asettamisesta ja kokoonpanosta heti tehtävä ilmoitus Kansanvaltuuskunnan Oikeusasiain Osastolle.

13 §.

Lain voiman voittanut tuomio pannaan viipymättä täytäntöön, ellei tuomioistuin harkitse oikeaksi julistaa tuomiota ehdolliseksi.

Ehdollinen tuomio sisältää tuomioistuimen määräyksen, ettei tuomiota ole täytäntöön pantava, ellei tuomittu henkilö tee itseään syyppääksi uuteen rikokseen.

Tuomioistuin voi myös määrätä, että sen antaman tuomion täytäntöönpano on keskeytettävä.

14 §.

Sakot ja menetetyksi tuomittu omaisuus lankee valtiolle.

15 §.

Tämä laki astuu voimaan heti.

Helsingissä, 1 päivänä helmikuuta 1918.

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

EERO HAAPALAINEN.

ADOLF TAIMI.

LAURI LETONMÄKI.

O. W. KUUSINEN.

ANTTI KIVIRANTA.

JALO KOHONEN.

J. H. LUMIVUOKKO.

EVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQVIST.

EMIL ELO.

MATTI TURKIA.

ASETUSKOKOELMA.

Sisälllys:

Sivu 1. Laki korvauksen suorittamisesta työntekijöille vallankumousoloista johtuneiden työnseisausten ajalta.

Laki

korvauksen suorittamisesta työntekijöille vallankumousoloista johtuneiden työnseisausten ajalta.

Annettu Helsingissä, 2 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaiktuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Vallankumoukselliseen lakkoon osaaottaneelle työntekijälle on työnantaja velvollinen suorittamaan hänen työpalkkaansa vastaavan korvauksen, lukien vallankumouksen julistamisesta, viime tammikuun 27 päivästä, tähän päivään saakka.

2 §.

Jos työntekijä vallankumousaikana on joutunut tai joutuu työttömäksi työnsulun takia tahi muusta sellaisesta syystä, joka ei työntekijästä riipu, saakoon hän niinkään täyden palkan työnantajalta.

Poikkeuksen tästä voi myöntää ainoastaan Vallankumousoikeus erityisten syiden vaatiessa.

3 §.

Työnantaja, joka jättää täyttämättä tämän lain mukaisen maksuvelvollisuutensa, on edesvastuun alainen sillä tavalla kuin Vallankumousoikeuksista 1 päivänä helmikuuta 1918 annetussa laissa säädetään.

Tämä laki astuu voimaan heti.

Helsingissä, 2 päivänä helmikuuta 1918.

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

EERO HAAPALAINEN.

ADOLF TAIMI.

LAURI LETONMÄKI.

O. W. KUUSINEN.

ANTTI KIVIRANTA.

JALO KOHONEN.

J. H. LUMIVUOKKO.

EVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQVIST.

EMIL ELO.

MATTI TURKIA.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

- Sivu 1. Laki tammikuun 30 päivänä 1865 annetun Palkkaussäännön kumoamisesta.
 > 2. Laki kunnallisen tuloveron huojennuksesta vuonna 1918.
 > 4. Laki kuolemanrangaistuksen poistamisesta.

Laki

tammikuun 30 päivänä 1865 annetun Palkkaussäännön kumoamisesta.

Annettu Helsingissä, 1 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

Täten kumotaan 30 päivänä tammikuuta 1865 annettu Palkkaus-
 sääntö isännille ja palkollisille sekä asetukset 27 päivästä tammikuuta
 1879 ja 28 päivästä joulukuuta 1888, joilla on tehty muutoksia Palkkaus-
 säännön eri pykäliin.

Henkilö, joka Palkkaussäännön nojalla on pestautunut toisen palve-
 lukseen, on oikeutettu neljäntoista päivän irtisanomisaikaa noudattaen
 purkamaan palkkausvälipuheensa.

Tämä laki astuu voimaan heti.

Helsingissä, 1 päivänä helmikuuta 1918.

KULLERVO MANNER.
 YRJÖ SIROLA.
 EERO HAAPALAINEN.
 ADOLF TAIMI.
 LAURI LETONMÄKI.
 O. W. KUUSINEN.
 ANTTI KIVIRANTA.

JALO KOHONEN.
 J. H. LUMIVUOKKO.
 EVERT ELORANTA.
 O. TOKOI.
 KONSTANTIN LINDQVIST.
 EMIL ELO.
 MATTI TURKIA.

Laki

kunnallisen tuloveron huojennuksesta vuonna 1918.

Annettu Helsingissä 1 p:nä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Kaupungeissa ovat kunnallisveron suorittamisesta vuonna 1918 vapaat kaikki ne, joiden tulot vuodelta 1917 ovat, taksoituksen mukaan, olleet 2,400 markkaa pienemmät.

Ne verovelvolliset, joiden tulot ovat nousseet vähintään 2,400 markkaan, vapautetaan kunnallisveroa suorittamasta alempana määrätystä osasta tulojaan:

Tuloja taksoituksen mukaan Smk.	Kunnallisverosta vapautettu osa tuloja Smk.
2,400: — 2,799: —	2,000: —
2,800: — 3,199: —	1,600: —
3,200: — 3,599: —	1,200: —
3,600: — 3,999: —	800: —
4,000: — 4,399: —	400: —

Ne verovelvolliset, joiden tulot ovat olleet 8,000 markkaa pienemmät, ja joilla on elätettävänään kuuttatoista vuotta nuorempia lapsia, saavat edellisen lisäksi kunnallisverosta vapaaksi tuloistaan 400 markkaa kutakin mainitunikäistä lasta kohti.

2 §.

Maaseudulla ovat kunnallisveron suorittamisesta vuonna 1918 vapaat kaikki ne, joiden tulot vuodelta 1917 ovat, taksoituksen mukaan, olleet 1,400 markkaa pienemmät.

Ne verovelvolliset, joiden tulot ovat nousseet vähintään 1,400 markkaan, vapautetaan kunnallisveroa suorittamasta alempana määrätystä osasta tulojaan:

Tuloja taksoituksen mukaan Smk.	Kunnallisverosta vapautettu osa tuloja Smk.½
1,400: — 1,599: —	1,200: —
1,600: — 1,799: —	1,000: —
1,800: — 1,999: —	800: —
2,000: — 2,199: —	600: —
2,200: — 2,399: —	400: —
2,400: — 2,599: —	200: —

Ne verovelvolliset, joiden tulot ovat olleet 4,000 markkaa pienemmät, ja joilla on elätettävänä kuuttatoista vuotta nuorempia lapsia, saavat edellisen lisäksi kunnallisverosta vapaaksi tuloistaan 200 markkaa kutakin mainitunikäistä lasta kohti.

3 §.

Tämä laki astuu voimaan heti.

Helsingissä, helmikuun 1 p:nä 1918.

KULLERVO MANNER.
EERO HAAPALAINEN.
YRJÖ SIROLA.
ADOLF TAIMI.
LAURI LETONMÄKI.
O. W. KUUSINEN.
ANTTI KIVIRANTA.

JALO KOHONEN.
J. H. LUMIVUOKKO.
EVERT ELORANTA.
O. TOKOI.
KONSTANTIN LINDQVIST.
EMIL ELO.
MATTI TURKIA.

Laki

kuolemanrangaistuksen poistamisesta.

— Annettu Helsingissä, 2 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Kuolemanrangaistukseen ei saa tästä lähtien tuomita.

2 §.

Kuolemanrangaistuksen sijasta tuomittakoon rikoksentekijä va-
pausrangaistukseen.

Helsingissä, 2 päivänä helmikuuta 1918.

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

EERO HAAPALAINEN.

ADOLF TAIMI.

LAURI LETONMÄKI.

O. W. KUUSINEN.

ANTTI KIVIRANTA.

JALO KOHONEN.

J. H. LUMIVUOKKO.

EVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQVIST.

EMIL ELO.

MATTI TURKIA.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

- Sivu 1. Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös Punaisesta Kaartista.
> 2. Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys elintarvevarastojen uuden tarkastuksen toimittamisesta.
-

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös

Punaisesta Kaartista.

Annettu Helsingissä, 2 päivänä helmikuuta 1918.

Koska julmat kansan viholliset eri seuduilla maata jatkuvasti kapi-
noivat vallankumouksen kautta perustettua kansanvaltaa vastaan, ja
kansa sen vuoksi tarvitsee nyt ja tulee edelleen hyvän aikaa tarvitsemaan
voimakasta puolustajaa, on Suomen Kansanvaltuuskunta tänään päättä-
nyt, että työväen Punainen kaarti on säilytettävä jatkuvasti kansan val-
lan ja vallankumouksen saavutusten vartiostona ja tästä päivästä lähtien
valtion varoilla turvattava kaartin miesten ja heidän perheenjäsentensä
toimeentulo.

Helsingissä, 2 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Sisäasiain Valtuutettu

E. HAAPALAINEN.

Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys

elintarvevarastojen uuden tarkastuksen toimittamisesta.

Annettu Helsingissä, 3 päivänä helmikuuta 1918.

— Sen johdosta, että vallankumouksen aikana on jo löytynyt salattuja elintarvevarastoja, sekä estääkseen yksityisluontoisia pakkoluovutuksia, on Suomen Kansanvaltuuskunta päättänyt antaa seuraavan määräyksen:

Elintarvelautakuntien on mahdollisimman pian toimitettava elintarvevarastojen uusi tarkastus ja luettelominen, ottaen huomioon mitä on määrätty 31 päivänä tammikuuta 1918 annetussa laissa elintarvelautakuntien oikeuksien laajentamisesta.

Tarkastuksen tuloksista on annettava tieto Suomen Kansanvaltuuskunnan Elintarveasiain Osastolle kuluvaan helmikuun 20 päivään mennessä.

Missä elintarvelautakunnat joko kykenemättömyydestä tai vastahakoisuudesta laiminlyövät tehtävänsä, tai missä muuten on välttämättöntä, on paikkakunnan työväenjärjestöjen huolehdittava elintarvelautakuntain tarpeellisesta uusimisesta.

Helsingissä, 3 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Elintarveasiain Valtuutettu

O. TOKOI.

N:o 16, 1/4 arkkia, annettu Helsingissä 4 p:nä helmikuuta 1918.

Helsingissä, Suomen Kansanvaltuuskunnan kirjapainossa, 1918.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

Sivu 1. Asetus Vallankumousoikeuksista 1 päivänä helmikuuta 1918 annetun väliaikaisen lain soveltamisesta.

Asetus

Vallankumousoikeuksista 1 päivänä helmikuuta 1918 annetun väliaikaisen lain soveltamisesta.

Annettu Helsingissä, 4 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä määrätään:

1 §.

Vallankumousoikeuksia koskevan väliaikaisen lain 12 §:n mukaan on järjestyneen työväen kunnittain, siten kuin saman lain 2 §:ssä säädetään, heti asetettava yksi tai useampiosastoinen Vallankumousoikeus sekä valittava siihen puheenjohtajat ja muut jäsenet, huomioonottamalla, mitä niistä saman lain 3 §:ssä on sanottu, sekä määrättävä yleinen syyttäjä.

2 §.

Kohta kun Vallankumousoikeus täten on tullut valituksi, tehköön se kokoonpanostaan ilmoituksen Kansanvaltuuskunnan Oikeusasiain Osastoon ja aloittakoon toimintansa.

3 §.

Yleisen syyttäjän velvollisuutena on haasteen toimituttaminen, syyttäminen ja tuomion täytäntöönpanon valvominen. Haastamisen tulee tapahtua toteennäytettävästi, ja on sen toimittajan siitä annettava kir-

jallinen todistus Oikeusasiain Osaston sitä varten vahvistaman kaavan mukaan. Haastetodistus on esitettävä jutun yhteydessä Vallankumousoikeudelle.

Ellei haastettavaa tavata, on haaste julaistava virallisessa ja jossain paikkakunnalle yleisemmin leviävässä sanomalehdessä. Haastekuulutuksessa on mainittava asia ja sen esilletulopäivä, mikä ei saa olla aikaisempi kuin seitsemän päivää haasteen julkaisemisesta.

Syytetyn poisjääminen ei estä asiaa käsittelemästä ja päättämästä, mutta voi Vallankumouksellinen Ylioikeus, jos tuomittu ei ole henkilökohtaisesti haastetta saanut, tuomitun pyynnöstä määrätä asian otettavaksi uudelleen käsiteltäväksi.

Tuomion täytäntöönpanomääräykseen on liitettävä lyhennysote Vallankumousoikeuden pöytäkirjasta, ja on määräyksistä pidettävä erikoista luetteloa.

4 §.

Vallankumousoikeuden pöytäkirja pidetään kahtena kappaleena, käyttäen Kansanvaltuuskunnan Oikeusasiain Osaston vahvistamia kaavakkeita. Toinen kappale pöytäkirjasta on aina asiakirjain ohessa viipymättä toimitettava Vallankumoukselliselle Ylioikeudelle Helsingissä.

Lisäksi on pidettävä Kansanvaltuuskunnan Oikeusasiain Osaston sitä varten vahvistaman kaavan mukaista tuomiokirjaa sekä tarpeellisia luetteloja, joista tarkempia ohjeita annetaan kiertokirjeillä.

5 §.

Vallankumousoikeuksia koskevan väliaikaisen lain 4 §:n mukaan tulee kunnan miliisin antaa Vallankumousoikeudelle ja yleisille syyttäjille kaikkea virka-apua, mihin kuuluu myös vallankumousoikeuksia koskevan väliaikaisen lain 11 §:ssä mainittu omaisuuden takavarikoiminen sekä ulosotto ja muu tuomion täytäntöönpanossa tarvittava avustus. Miliisin tulee kantamistaan varoista kuukausittain tehdä tilitys Läänineuvostolle.

6 §.

Vallankumouksellinen Ylioikeus pitääkseen toiminnastaan pöytäkirjaa, josta ote on viipymättä toimitettava Vallankumousoikeudelle.

Vallankumouksellisen Ylioikeuden tuomion täytäntöönpanosta pitää huolta Vallankumousoikeuden yleinen syyttäjä. Vallankumousoikeuden puheenjohtajan velvollisuutena on toimittaa hänelle ote Ylioikeuden antamasta päätöksestä.

7 §.

Asian käsittely tapahtuu sen kunnan Vallankumousoikeudessa, jonka alueella rikos on tapahtunut, ja on käsittely suullinen.

Syyttäjän tulee esittää tarkoin määritellyt vaatimuksensa perusteltuina.

Syytetyllä on oikeus esittää vastineensa myös kirjallisesti. Jos syytetty sitä vaatii ja antaa vastineensa kahtena kappaleena, liitetään vastine pöytäkirjaan.

Ylioikeus tekee päätöksensä alioikeuden pöytäkirjan ja siihen sisältyvän selostuksen perusteella, ellei se erittäin päätä, että asianosaisia on Ylioikeudessa kuulusteltava tai että asia on kokonaisuudessaan uudelleen käsiteltävä.

8 §.

Joka hakee muutosta Vallankumousoikeuden päätökseen, antakoon kirjallisesti tehdyn, Vallankumoukselliselle Ylioikeudelle osoitetun valituksensa Vallankumousoikeuksista 1 päivänä helmikuuta 1918 annetun väliaikaisen lain 9 §:ssä määrätyn ajan kuluessa Vallankumousoikeuden puheenjohtajalle, jonka velvollisuutena on lähettää se pöytäkirjan ohella Vallankumoukselliselle Ylioikeudelle.

9 §.

Vallankumousoikeudella, Vallankumouksellisella Ylioikeudella ja yleisillä syyttäjillä on vapaakirjeoikeus toimialaansa kuuluvissa asioissa. Kirjeistä on pidettävä luetteloa.

Helsingissä, 4 päivänä helmikuuta 1918.

Kansanvaltuuskunnan Oikeusasiamin Valtuutetut

L. LETONMÄKI.

ANTTI KIVIRANTA.

N:o 17, 1/2 arkkia, ilmestynyt Helsingissä 6 päivänä helmikuuta 1918.

Helsingissä, Suomen Kansanvaltuuskunnan kirjapainossa, 1918.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

Sivu 1. Laki pankkien tehtävien hoitamisesta vallankumousaikana.

Laki

pankkien tehtävien hoitamisesta vallankumousaikana.

Annettu Helsingissä, 8 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Sellaisen pankin puolesta, joka ilman Kansanvaltuuskunnan Raha-asiaiden Osaston suostumusta pitää liikkeensä suljettuna, voi Suomen Pankki suorittaa sen pankin tililtä vaadittuja, selvästi todistettuja saatavia, sikäli kuin katsotaan pulaan joutuneen kansan avustamiseksi olevan välttämättömyyttä ja hyödyllistä.

Mitään velvollisuutta tällä tavoin tai muutoinkaan hoitaa liikkeensä sulkeneitten pankkien tehtäviä ei Kansanvaltuuskunnan Raha-asiaiden Osastolla tai Suomen Pankilla ole.

2 §.

Kun Suomen Pankki suorittaa liikkeensä sulkeneen Pankin puolesta tämän asiakkaiden saatavia, on vallankumousaikana asianomaisen pankin ja sen asiakkaan yhteisesti maksettava veroa valtiolle seuraavan asteikon mukaan:

Enintään 1,000 Smk:n määrältä viikossa 1 sadasosa	
Yli 1,000, enintään 2,000	» » » 2 sadasosaa
» 2,000, » 3,000	» » » 3 »
» 3,000, » 4,000	» » » 4 »
» 4,000, » 5,000	» » » 5 »
» 5,000, » 6,000	» » » 6 »
» 6,000, » 7,000	» » » 7 »
» 7,000, » 8,000	» » » 8 »
» 8,000, » 9,000	» » » 9 »
Suuremmalta	» » 10 »

Tästä verosta on puolet asianomaisen pankin maksettava, ja voidaan se ilman muuta veloittaa sen Suomen Pankissa olevalta tililtä; toisen puolen maksakoon suorituksen vastaanottaja.

Jos vastaanottaja osoittaa tarvitsevansa rahat työntekijänsä palkkoihin tahi muihin työvälle hyödyllisiin tarkoituksiin, voidaan hänen vero-osansa vähentää puolella.

Erityisten syiden vaatiessa voidaan ulkovallan kansalainen vapauttaa oman vero-osansa maksamisesta.

Tässä pykälässä mainittua veroa ei ole kannettava Suomen Pankin omiin sitoumuksiin perustuvista suorituksista, eikä niistä, jotka muu pankki itse suorittaa.

3 §.

Pankit eivät saa avustaa vastavallankumouksellista liikettä, ja alistukoot yksityispankit tässä suhteessa valtion valvonnan alaisiksi, jos tahtovat liikettään jatkaa. Pankki, joka tekee tätä valvontaa koskevan sopimuksen Kansanvaltuuskunnan Raha-asiain Osaston tahi Suomen Pankin kanssa, saakoon esteettömästi harjoittaa liikettään sekä sopimuksen mukaan käyttää hyväkseen Suomen Pankissa olevia tilejään.

4 §.

Langenneet pankkisuoritukset ovat viipymättä pankkeihin tilitettävät. Jos asianomainen pankki on sulettuna, tehtäköön suoritus Suomen Pankkiin asianomaisen pankin tilille, jossa tapauksessa Suomen Pankki voi tarpeen

vaatiessa sulettuna olevan pankin puolesta sopia myös sitoumusten uudistamisesta, ja on tätä koskeva sopimus asianomaista pankkia sitova.

Ken ei viikon sisällä, tästä päivästä tahi tämän jälkeen seuraavasta lankeemispäivästä lukien, lunasta maksettavaksi langennutta pankkisitoumustaan, on velvollinen suorittamaan, paitsi velan määrää ja korkoa, lisäksi veroa valtiolle viisi (5) sadasosaa, ja jos maksamista viivytetään yli kahden viikon, kymmenen (10) sadasosaa.

Perimistään, sulettuna pidetyn pankin saatavista on Suomen Pankki oikeutettu asianomaiselta pankilta kantamaan provisionia yhden (1) sadasosan ja ilman muuta veloittamaan sillä määrällä hallussaan olevaa pankin tiliä.

5 §.

Suomen Pankin ja Säästöpankkien oikeuksien laajentamisesta rahanliikkeen harjoittamisessa säädetään erikseen.

6 §.

Tämä laki, jolla kumotaan 31 päivänä tammikuuta 1918 annettu väliaikainen laki velvollisuutensa laiminlyöneiden pankkien tehtävien hoitamisesta, astuu voimaan heti.

Helsingissä, 8 päivänä helmikuuta 1918.

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

ADOLF TAIMI.

LAURI LETONMÄKI.

O. W. KUUSINEN.

ANTTI KIVIRANTA.

JALO KOHONEN.

J. H. LUMIVUOKKO.

EVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQVIST.

EMIL ELO.

MATTI TURKIA.

vastassa olevien pankkien puolesta on myös annettu määrä-
 miesta ja on tästä koskeva sopimus annettu pankkien välillä.
 Kun ei viikon ajalla tässä päivästä lähtien jälkeä seurasta
 lankeempia viikkoja, jolloin maksuttavaksi lankeamatta, pankki-
 sitoumistaan on selvollinen suorittamaan, paitsi velan tässä ja koron,
 lisäksi velan maksuun viisi (5) sadassa, ja jos maksuun viivytään yli
 kahden viikon, kymmenen (10) sadassa. 1000
 Perimättään, suljetun pidettyä pankin saatavista on Suomen Pankki
 oikeutettu asiantuntijalta pankilla kantamaan provisiota yhden (1) sadas-
 osan ja ilman muuta veloitettavan sillä määrällä hallussaan olevan pankin
 tilii.

№ 18, 1/2 arkkia, annettu Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 1918.

Helsingissä, Kansanvaltuuskunnan kirjapainossa, 1918.

- KULLERVO MANNER.
- YRjö SIRONI A.
- ADOLF TALMI.
- JAURI LETONMÄKI.
- O. W. KUUSINEN.
- ANTTI KIVIRANTA.
- JALO KOHONEN.
- J. H. LUMIVUOKKO.
- EVERT EJORANTA.
- O. TOKOL.
- KONSTANTIN LINDQVIST.
- EMIL ELO.
- MATTI TURKKA.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

- Sivu 1. Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys vastavallankumouksellisten sanomalehtien toistaiseksi lakkauttamisesta.
- > 3. Laki painoasioita koskevain asetusten kumoamisesta.
 - > 4. Laki naisen oikeudesta päästä valtion ja kunnan virkoihin ja toimeen.
 - > 5. Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys uuden kunnallistaksoituksen toimittamisesta erinäisissä tapauksissa.
 - > 6. Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys, koskeva suurten tulojen veron maksuunpanoa.
-

Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys

vastavallankumouksellisten sanomalehtien toistaiseksi lakkauttamisesta.

Annettu Helsingissä, 2 päivänä helmikuuta 1918.

Vallankumoustilanteen johdosta määrätään täten kaikki vastavallankumoukselliset sanomalehdet toistaiseksi lakkautettaviksi ja voidaan niiden kirjapainot tarpeen vaatiessa takavarikoida.

Lakkautuksen takia työntekijöitä kohtaavat palkan menetykset on työnantaja velvollinen korvaamaan helmikuun 2 päivänä 1918 annetun lain mukaisesti, jossa säädetään korvauksen suorittamisesta työntekijälle vallankumousoloista johtuneiden työnseisausten ajalta. Sellaisissa tapauksissa, jolloin työntekijä ei mainitun lain mukaisesti saa siinä säädettyä korvausta, voidaan valtion puolesta, harkinnan mukaan, antaa hänelle työttömyysavustusta.

Edellisessä kohdassa olevan määräyksen täytäntöönpanoa ja noudattamista valvoo työväki järjestöjensä kautta.

Tämä määräys astuu voimaan heti.

Helsingissä, 2 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Posti- ja Tiedotusasiain Valtuutettu

E. ELO.

- 1. Suomen Kansanvaltuuskunnan määritys koskien valtion velvoitteen täyttämistä.
- 2. Tällöin valtuutetun määritys koskien valtion velvoitteen täyttämistä.
- 3. Tällöin valtuutetun määritys koskien valtion velvoitteen täyttämistä.
- 4. Tällöin valtuutetun määritys koskien valtion velvoitteen täyttämistä.
- 5. Suomen Kansanvaltuuskunnan määritys koskien valtion velvoitteen täyttämistä.
- 6. Suomen Kansanvaltuuskunnan määritys koskien valtion velvoitteen täyttämistä.

Suomen Kansanvaltuuskunnan määritys
 vastavallankumouksellisten sanomalehtien toistaiseksi lakkauttamisesta.

Helsingissä, 2 päivänä helmikuuta 1918.

Valtakunnansijausten johdosta määrätään täten kaikki vastavallankumoukselliset sanomalehdet toistaiseksi lakkautettaviksi ja voidaan niiden kirjapainot tarpeen vastassa takavarikoida.

Lakkautuksen tällä työntekijöinä kohdavat palikan menetykset on työnantaja velvollinen korvaamaan helmikuun 2 päivänä 1918 annettuihin mukaisesti, jossa säädetään korvauksen sijoittamisesta työntekijälle valtakunnansijausten johtamien työnsuorituksen ajalta. Sellaisissa tapauksissa, jolloin työntekijä ei mainittuihin lain mukaisesti saa säädettyä korvausta, voidaan valtion puolesta, harkinnan mukaan, antaa hänelle työttömyysvaikutusta.

Laki

painoasioita koskevien asetusten kumoamisesta.

Annettu Helsingissä, 6 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Täten kumotaan asetus painotoimen asioista Suomenmaassa 31 päivältä toukokuuta 1867 ja kaikki sitä muuttavat myöhemmin annetut asetukset.

2 §.

Painoasiain ylihallituksessa ja sen alaisissa viroissa olleet henkilöt erotetaan ja julistetaan menettäneiksi kaikki virkaa seuranneet palkka- ja eläke-edut.

Painoasiain ylihallitus ja sen alaiset virat lakkautetaan.

Helsingissä, 6 päivänä helmikuuta 1918.

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

EERO HAAPALAINEN.

ADOLF TAIMI.

LAURI LETONMÄKI.

O. W. KUUSINEN.

ANTTI KIVIRANTA.

JALO KOHONEN.

J. H. LUMIVUOKKO.

EVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQVIST.

EMIL ELO.

MATTI TURKIA.

L a k i

naisen oikeudesta päästä valtion ja kunnan virkoihin ja toimiin.

Annettu Helsingissä, 9 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Kumoamalla säännökset, joilla rajoitetaan naisen oikeutta päästä valtion ja kunnan virkoihin ja toimiin, säädetään täten, että nainen, myöskin naimisissa oleva, on näihin virkoihin ja toimiin yhtä kelpoinen kuin mieskin.

2 §.

Tämä laki astuu voimaan heti.

Helsingissä, 9 päivänä helmikuuta 1918.

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

EERO HAAPALAINEN.

ADOLF TAIMI.

LAURI LETONMÄKI.

O. W. KUUSINEN.

ANTTI KIVIRANTA.

JALO KOHONEN.

J. H. LUMIVUOKKO.

EVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQVIST.

EMIL ELO.

MATTI TURKIA.

Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys

uuden kunnallistaksoituksen toimittamisesta erinäisissä tapauksissa.

Annettu Helsingissä, 9 päivänä helmikuuta 1918.

Sen johdosta, että taksoituslautakunnat useissa kunnissa taksoitusta toimitettaessa eivät ole panneet veroäyryjä vuoden 1917 todellisten tulojen perusteella, vaan ainoastaan osasta todellisia tuloja, siten vapauttaen kokonaan tai osittain kunnallisveron maksusta jopa liikkeenharjoittajia ja suurtalollisia, määrätään täten, että missä kunnan hallinto näin havaitsee menetellyn, on se oikeutettu viipymättä toimituttamaan uuden kunnallistaksoituksen.

Kunnallishallinnot oikeutetaan siellä, missä ennen valitut taksoitus- ja tutkijalautakunnat eivät toimi, asettamaan uudet.

Tutkijalautakunnan päätöksestä, mikäli koskee verotusta maalaiskunnissa, on oikeus valittaa läänin valtuutetulle (komissaarille) tahi lääninneuvostolle.

Helsingissä, 9 p:nä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Sisäasiain Valtuutettu

EERO HAAPALAINEN.

Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys,

koskeva suurten tulojen veron maksuunpanoa.

Annettu Helsingissä, 9 päivänä helmikuuta 1918.

Sen johdosta, että maistraattien ja kunnallislautakuntien laadittavat luettelot suurten tulojen veron maksuunpanoa varten samoin kuin verovelvollisten ilmoitukset heidän tulojensa suuruudesta v. 1917 sekä ne veronvähennysvaatimukset, joihin laki suurten tulojen verosta viime mainitut oikeuttaa, eivät, vallitsevan tilanteen johdosta, määrättyyn aikaan ennen kuluvan helmikuun 7 päivää ole lääninhallitukseen jätetyt, on näiden luettelojen, ilmoitusten ja vaatimusten jättämisaikaa pidennetty seuraavasti:

1 §.

Ne henkilöt ja yritykset, joille vuonna 1917 toimitetussa kunnallistaksoituksessa on pantu kunnallisveroa vähintään 20,000 markan suuruisista tuloista, antakoot ennen kuluvan vuoden helmikuun 20 päivää kunnallishallinnolle sillä paikkakunnalla, jossa heillä on kotinsa ja asuinpaikkansa tai jossa asianomaisen yrityksen hallitus sijaitsee, kirjallisen ilmoituksen, josta näkyy, mihin määrään niiden tulot on yhdessä tai useammassa kunnassa taksoitettu nousseen vuonna 1916 sekä mihin määrään ne on taksoitettu nousseen vuosina 1913 ja 1914, sillä uhalla kuin on säädetty suurten tulojen suostuntaverosta 7 päivänä tammikuuta 1918 annetun lain 16 §:ssä.

Mainittujen veroilmoitusten yhteydessä on asianomaisten myöskin tehtävä ne veronvähennysvaatimukset, jotka perustuvat mainitun lain 3 tai 5 §:ään taikka 4 §:n 2 momenttiin, sekä esitettävä siinä suhteessa tarpeellinen selvitys.

2 §.

Kunnallishallintojen on pidettävä huolta, että annetut veroilmoitukset viedään diareihin ja että kukin ilmoitus varustetaan merkinnällä, milloin ja kuka sen on antanut.

Samain viranomaisten on viivyttlemättä laadittava luettelo niistä kunnallisverovelvollisista, joiden tulot vuodelta 1916 on taksoitettu vähintään 20,000 markkaan, ja merkittävä siihen mainituilla verovelvollisilla vuosina 1916, 1914 ja 1913 olleiden kunnallisveronalaisten tulojen määrät. Sanottuun luetteloon on myöskin merkittävä, onko verovelvollista tietävästi taksoitettu jossain muussakin kunnassa ja, jos niin on, missä.

Veroilmoitukset ynnä lausunnot niiden yhteydessä tehtyjen veronvähennysvaatimusten johdosta on mainittujen luetteloiden kera toimittava lääninkonttoriin viimeistään helmikuun 26 päivänä.

Jos veroilmoitusvelvollinen ei ole antanut säädettyä ilmoitusta määräjän kuluessa, on kunnallishallitusten siitä viipymättä annettava tieto läänin valtuutetulle (komissarille) tahi lääninneuvostolle, jonka on sakon uhalla velvoitettava niskoitteleva täyttämään velvollisuutensa.

Helsingissä, 9 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Raha-asiaain Valtuutettu

JALO KOHONEN.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

- Sivu 1. Laki kirkollisiin tarkoituksiin menevien verojen ja maksujen lakkauttamisesta.
- 3. Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys, koskeva Vallankumousoikeuksien jäsenten ja virkailijain sekä yleisten syyttäjien ja puolustajain palkanmaksua ynnä muita Vallankumousoikeuksien menoja.

Laki

kirkollisiin tarkoituksiin menevien verojen ja maksujen lakkauttamisesta.

Annettu Helsingissä, 12 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Papiston ja kirkonpalvelijain palkkaukseen tai muihin kirkollisiin tarkoituksiin menevien verojen ja maksujen suorittamista älköön vaadittako älköönkä kirkollisista toimituksista maksuja kannettako keneltäkään, joka ei vapaaehtoisesti niitä maksa.

Ulosottoviranomaiset älkööt ryhtykö edellämainittujen verojen tai maksujen ulosmittaukseen; jo alulle pannut ulosmittaukset keskeytettäköön.

2 §.

Valtio ei ole velvollinen suorittamaan määrärahoja pappien valmistukseen, palkkaukseen, tuomiokapitulien menoihin eikä muihin kirkollisiin tarkoituksiin.

3 §.

Niinkauan kuin papiston velvollisuutena on väestöluettelon pito, sopikoot asianomaiset kunnat korvauksen suorittamisesta siitä.

4 §.

Tämä laki, jolla muutetaan voimassaolevat säännökset mikäli ne ovat ristiriidassa tämän kanssa, astuu voimaan heti.

Helsingissä, 12 päivänä helmikuuta 1918.

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

EERO HAAPALAINEN.

ADOLF TAIMI.

LAURI LETONMÄKI.

ANTTI KIVIRANTA.

O. W. KUUSINEN.

JALO KOHONEN.

J. H. LUMIVUOKKO.

EVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQIST.

EMIL ELO.

MATTI TURKIA.

1918

SUOMEN

N:o 21

Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys,

koskeva Vallankumousoikeuksien jäsenten ja virkailijain sekä yleisten syyttäjien ja puolustajain palkanmaksua ynnä muita Vallankumousoikeuksien menoja.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä määrätään:

Vallankumousoikeuksien jäsenten ja virkailijain sekä yleisten syyttäjien ja puolustajain palkan maksaa toistaiseksi asianomainen maalais- tai kaupunkikunta. Myöhemmin päätetään, kenen korvattavaksi nuo menot lopullisesti tulevat.

Vallankumousoikeuksien kaikki muut menot suorittaa asianomainen maalais- tai kaupunkikunta, ilman että valtio niitä korvaa.

Helsingissä, 12 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Oikeusasiain Valtuutettu

L. LETONMÄKI.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

Sivu 1. Laki sisähallinnon väliaikaisesta järjestämisestä.

Laki

sisähallinnon väliaikaisesta järjestämisestä.

Annettu Helsingissä, 14 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Sisähallinnon ylin johto kuuluu Kansanvaltuuskunnalle ja sen Sisäasiain Osastolle.

2 §.

Niitä tehtäviä suorittamaan, jotka tähän saakka ovat kuuluneet kuvernöörin eli maaherran virastolle, on valittava lääninvaltuuskunta, johon kuuluu viisi jäsentä. Kunnallisjärjestö siinä kaupungissa, jossa lääninhallitus sijaitsee, valitsee siihen kaksi jäsentä; toiset kaksi valitsee piiritoimikunta tahi, jos näitä on useampia, ne yhdessä; piiritoimikuntain toimittamat vaalit ovat alistettavat piirineuvostojen vahvistettaviksi. Lääninvaltuuskunnan puheenjohtajana toimii Kansanvaltuuskunnan määräämä läänin esimies.

Lääninvaltuuskunta ottaa ja erottaa lääninkanslian, lääninkonttorin ja läänin maanmittauskonttorin toimihenkilöt.

Sisäasiain Osasto tai lääninvaltuuskunta voivat erityisillä säännöksillä jättää päätösvallan vähemmän tärkeissä asioissa läänin esimiehelle yksin.

3 §.

Niitä tehtäviä suorittamaan, jotka tähän saakka ovat kuuluneet kruununvoudeille ja nimismiehille, on kuhunkin maalaiskuntaan asetettava järjestyksenvalvoja, joka samalla voi olla vallankumousoikeuden yleisenä syyttäjänä.

Järjestyksenvalvojan valitsee ja virkaansa asettaa kunnallisjärjestö. Ellei sellaista kunnassa ole, on lääninvaltuuskunnan pyydettävä jonkun muun työväenjärjestön tai, ellei sellaistaakaan ole, kuntakokouksen ehdotusta ja sen jälkeen nimitettävä kuntaan järjestyksenvalvoja.

4 §.

Kuhunkin maalaiskuntaan on myös asetettava tarpeellinen määrä järjestysmiehiä. Järjestysmiesten luvun ja heidän piirinsä määrää sekä heidät toimiinsa valitsee kunnallisjärjestö tai, missä sellaista ei ole, järjestyksenvalvoja. Järjestysmiesten tehtävänä on järjestyksenvalvojan johdon alaisina järjestyksen pito ja ne muut toimet, jotka poliisille tai miliisille ennen ovat kuuluneet.

5 §.

Jokaiseen kaupunkiin valitkoon kunnallisjärjestö järjestystoimikunnan, johon kuuluu vähintään kolme ja enintään seitsemän jäsentä. Järjestystoimikunnan tehtävänä on käsitellä ja päättää ne asiat, jotka ennen ovat olleet poliisimestarin käsiteltäviä ja päätettäviä. Järjestystoimikunta ottaa ja erottaa järjestyksenvalvojan, järjestysmiehet ja järjestyslaitoksen muun henkilökunnan.

6 §.

Ulosotto kaupungissa on ulosottomiehen asiana. Hänet ottaa toimeensa ja siitä erottaa järjestystoimikunta. Hänen esityksestään järjestystoimikunta ottaa ja erottaa ulosottoapulaiset, jotka ovat toimistaan lähinnä vastuunalaiset ulosottomiehelle.

7 §.

Tämän lain perusteella älköön ketään asetettako toimeensa yhtä vuotta pitemmäksi ajaksi.

8 §.

Tämän lain kautta lakkautetaan kuvernöörin eli maaherran, kruununvoudin, poliisimestarin, nimismiehen ja kaupunginvoudin virat.

Sisäasiain Osastolla ja lääninvaltuuskunnalla on valta tarpeen mukaan lakkauttaa muitakin läänin hallintovirkoja.

9 §.

Lähempää määräyksiä, ohjeita ja selityksiä tämän lain täytäntöönpanoa varten antakoon Sisäasiain Osasto.

10 §.

Tämä laki, jolla kumotaan kaikki tämän kanssa ristiriidassa olevat lainsäännökset, astuu voimaan heti.

Helsingissä, 14 päivänä helmikuuta 1918.

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

EERO HAAPALAINEN.

ADOLF TAIMI.

LAURI LETONMÄKI.

ANTTI KIVIRANTA.

O. W. KUUSINEN.

JALO KOHONEN.

J. H. LUMIVUOKKO.

EVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQVIST.

EMIL ELO.

MATTI TURKIA.

...kannan laatuun ja kantaan katoamiseen liittyvistä...
...kannan laatuun ja kantaan katoamiseen liittyvistä...
...kannan laatuun ja kantaan katoamiseen liittyvistä...

...kannan laatuun ja kantaan katoamiseen liittyvistä...
...kannan laatuun ja kantaan katoamiseen liittyvistä...
...kannan laatuun ja kantaan katoamiseen liittyvistä...

Nº 21, 1/4 arkkia, annettu Helsingissä 20 päivänä helmikuuta 1918.

Helsingissä, Kansanvaltuuskunnan kirjapainossa, 1918.

...kannan laatuun ja kantaan katoamiseen liittyvistä...
...kannan laatuun ja kantaan katoamiseen liittyvistä...
...kannan laatuun ja kantaan katoamiseen liittyvistä...

...kannan laatuun ja kantaan katoamiseen liittyvistä...
...kannan laatuun ja kantaan katoamiseen liittyvistä...
...kannan laatuun ja kantaan katoamiseen liittyvistä...

...kannan laatuun ja kantaan katoamiseen liittyvistä...
...kannan laatuun ja kantaan katoamiseen liittyvistä...
...kannan laatuun ja kantaan katoamiseen liittyvistä...

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

- Sivu 1. Laki Suomen Punaisen Kaartin palkkauksesta.
3. Asetus rautatiehallinnon väliaikaisesta järjestämisestä.
6. Laki säästöpankkien oikeudesta laajentaa liiketoimintaansa.
8. Asetus Suomen Pankin oikeudesta laajentaa liiketoimintaansa.
-

Laki

Suomen Punaisen Kaartin palkkauksesta.

Annettu Helsingissä, 16 päivänä helmikuuta 1918.

Työväen Pääneuvoston päätöksellä säädetään:

1 §.

Kaartin jäsen on oikeutettu vakinaisessa palveluksessa ollessaan saamaan palkkaa ja elatuksen sekä alempana määrätyn kalliinajan lisäyksen hänen hoidossaan olevia henkilöitä varten.

2 §.

Kaartin jäsen saa vakinaisessa palveluksessa ollessaan:

a) rahapalkkaa 450 markkaa kuukaudessa, tai, jos palvelusaika on kuukautta lyhyempi, 15 markkaa päivältä; palkka maksetaan kaksi kertaa kuukaudessa;

b) ruokaa, johon kuuluu myöskin lämmin ruoka, jonka valmistamista varten, sikäli kuin se on mahdollista, perustetaan erikoisia ruokaloita majoitus- ja taistelupaikoille; korteilla jaettavia elintarpeita annetaan ainoastaan se annos, mihin kortin kuponki oikeuttaa; rintamalla oleviin nähden voidaan ruoka-annosten määrä tilaisuuden mukaan lisätä.

3 §.

Kaartin jäsen on oikeutettu saamaan edellisessä pykälässä sanotun lisäksi:

- a) 100 markkaa kuukaudessa vaimonsa elatukseksi ja
 b) 25 markkaa kuukaudessa jokaista hänen hoidossaan olevaa työkyvyttöntä ja 16 vuotta nuorempaa lasta kohti.

4 §.

Vaatetusta varten annetaan Kaartin jäsenelle Intendenttilaitoksen varastosta siellä olevia tavaroita sisäänostohinnoilla maksua vastaan, joka suoritetaan Intendenttilaitokselle siten, että kussakin tilissä vedetään pois 10 prosenttia 2 §:ssä määrätystä palkasta siksi, kunnes velka on maksettu. Tarkoitukseen sopimattomasta tai ala-arvoisesta tavarasta voi Kaartin paikallinen johto myöntää alennusta.

5 §.

Kaartin palveluksessa olevien naisten ja muiden aseettomien palkka järjestetään erikseen.

6 §.

Vallankumoustaistelun uhrien ja heidän perheidensä toimeentulon turvaamisesta säädetään erikseen.

Työväen Pääneuvoston puolesta:

V. PERTTILÄ.

Väinö Jokinen.

Suomen Kansanvaltuuskunta on Sisäasiain Osaston esittelyssä tänään päättänyt julaista edellä olevan lain, jonka Työväen Pääneuvosto Kansanvaltuuskunnan esityksestä on hyväksynyt ja vahvistanut. Samalla on Kansanvaltuuskunta määrännyt lain heti voimaan astumaan.

Helsingissä, 16 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Sisäasiain Osasto:

Valtuutettu Eero Haapalainen.

Asetus

rautatiehallinnon väliaikaisesta järjestämisestä.

Annettu Helsingissä, 16 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Suomen Valtion Rautateiden ylin johto kuuluu Kansanvaltuuskunnalle ja sen Liikenneasiain Osastolle.

2 §.

Voimassaolevien lakien, asetusten, johto- ja ohjesääntöjen Rautatiehallitukselle määräämiä tehtäviä suorittamaan on valittava seitsemän jäseninen Rautatieneuvosto, johon rautateiden henkilökunta valitsee kuusi jäsentä, siten että koneosaston henkilökunta valitsee kaksi, rataosaston henkilökunta yhden, konepajain henkilökunta yhden ja liikenneosaston henkilökunta kaksi. Puheenjohtajan määrää Kansanvaltuuskunta. Rautatieneuvosto on päätösvaltainen, kun viisi jäsentä on saapuvilla.

Erityisillä säännöksillä voi Rautatieneuvosto sen lisäksi mitä ohje- ja johtosäännöt ennestään sisältävät siirtää päätösvaltansa vähemmän tärkeissä asioissa puheenjohtajalleen tai osaston ylivalvojille.

3 §.

Tärkeimmät asiat on Rautatieneuvoston lykättävä Suuren Rautatieneuvoston käsiteltäväksi ja päätettäväksi.

Suureen Rautatieneuvostoon kuuluu kahdeksantoista jäsentä, nimittäin Rautatieneuvoston puheenjohtaja ja kaksi Rautatieneuvoston keskuudestaan valitsemaa jäsentä sekä viisitoista muuta jäsentä, joista rautateiden henkilökunta valitsee viisi, nim. toimisto-osasto yhden, liikenneosasto yhden, koneosasto yhden, konepajat yhden ja rataosasto

yhden, Suomen Ammattijärjestö tai sen toimikunta viisi ja Työväen Pääneuvosto viisi jäsentä. Suuri Rautatieneuvosto, jossa puhetta johtaa Rautatieneuvoston puheenjohtaja, on päätösvaltainen, kun neljätoista jäsentä on saapuvilla. Suuri Neuvosto kokoontuu Rautatieneuvoston kutsumuksesta tai kun vähintään viisi Suuren Neuvoston jäsentä on jättänyt Rautatieneuvostolle kirjallisesti laaditun ehdotuksen sellaisessa asiassa, joka on Suuren Neuvoston käsiteltävä ja päätettävä.

4 §.

Suuren Rautatieneuvoston tehtävänä on käsitellä ja Kansanvaltuuskunnalle päätettäväksi esittää muunmuassa palkkatariffit, kuljetustariffit, ohje- ja johtosäännöt sekä aikataulu.

5 §.

Piirihallitukset, paitsi Venäjän Tasavallan alueella oleva, lakkauteen toistaiseksi. Pietarin Piirihallitus muutetaan Pietarin Piirineuvostoksi, jonka jäsenet Kansanvaltuuskunta valitsee Rautatieneuvoston esityksestä.

6 §.

Osastotirehtöörrien tehtäviä hoitavat osastojen ylivalvojat siinä määrässä ja sillä tavoin kuin asetukset, johto- ja ohjesäännöt määräävät. Sen lisäksi osastojen ylivalvojat valmistelevat Rautatieneuvoston ja Suuren Rautatieneuvoston käsiteltävät ja päätettävät asiat sekä esittelevät ne neuvostoille.

Osastojen ylivalvojain tulee olla saapuvilla Suuren Rautatieneuvoston istunnoissa, ollen heillä oikeus ottaa osaa keskusteluun mutta ei päätöksen tekoon. Samoin tulee heidän olla saapuvilla Rautatieneuvoston kokouksissa, milloin Rautatieneuvosto asiain tärkeyden johdosta sen tarpeelliseksi katsoo.

7 §.

Osastojen ylivalvojat ja tilien tarkastajat nimittää Kansanvaltuuskunta, muut toimihenkilöt Rautatieneuvosto.

Kansanvaltuuskunnan asettama Rautatieneuvosto pysyy toimessa siihen saakka, kun vaalit on toimitettu ja Kansanvaltuuskunnan Liikenneasiain Osasto valitut neuvostot toimeensa kutsuu.

8 §.

Tämän asetuksen perusteella älköön ketään asetettako toimeensa yhtä vuotta pitemmäksi ajaksi kerrallaan.

9 §.

Rautatiehenkilökunnalla tarkoitetaan tässä asetuksessa kaikkia, joita aikaisemmin asetusten ja ohjesääntöjen mukaan on nimitetty virkamiehiksi ja palvelijoiksi. Henkilökuntaan luetaan myöskin konepaajoissa vakinaisesti työskentelevät työläiset.

Taito, kokemus ja tehtäviin sopivaisuus olkoot ainoat toimeen pääsyn ehdot.

10 §.

Suomen Valtion Rautateillä noudatettava Rangaistusohjesääntö maaliskuun 24 päivältä 1900 kumotaan täten kaikelta voimaltaan ja vaikutukseltaan. Kurinpitoon kuuluvaa rangaistusvaltaa käyttää Rautatieneuvosto, ja määrää se rangaistuksen vapaan harkintansa mukaan. Rautatieneuvostolla on kuitenkin oikeus siirtää rangaistusvallan käyttö alaisilleen viranomaisille sellaisten rikkomusten suhteen, joista ei voi seurata ankarampaa rangaistusta kuin varoitus.

Tämän asetuksen voimaan astuessa vireillä olevat rikos- ynnä siviililuontoiset asiat, joissa rautatielaitos on kantajana ja jotka koskevat rautatiehenkilökuntaa, saatetaan täten alkuasteeseensa, ja on asianomaisten viranomaisten asia ne uudelleen nostaa, mikäli katsovat aiheutta siihen olevan.

11 §.

Suomen Valtion Rautateiden tilien tarkastus toimitetaan puolivuositain Liikenneasiain Osaston antamien määräysten mukaan.

12 §.

Lähemmät määräykset ja selitykset tämän asetuksen täytäntöönpanosta antaa Kansanvaltuuskunnan Liikenneasiain Osasto, ja on Osasto myöskin oikeutettu lakkauttamaan tarpeettomia virastoja ja virkoja rautatielaitoksessa.

13 §.

Tämä asetus, jolla kumotaan kaikkien lakien, asetusten, johto- ja ohjesääntöjen määräykset, mikäli ne ovat ristiriidassa tämän kanssa, astuu voimaan heti.

Helsingissä, 16 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Liikenneasiain Osasto:

Valtuutettu KONSTANTIN LINDQVIST.

Laki

säästöpankkien oikeudesta laajentaa liiketoimintaansa.

Annettu Helsingissä, 19 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Säästöpankilla, niin maalla kuin kaupungissa, on oikeus ottaa vastaan talletuksia tilille, jolta varoja suoritetaan vaadittaessa joko shekkiä vastaan tai muuten.

Säästöpankin isännistön asiana on määrätä se korkein määrä, minkä säästöpankki yhdeltä tallettajalta vastaanottaa talletuksia sellaiselle tilille.

2 §.

Samoin on säästöpankilla oikeus antaa luottoa vekseliä vastaan sekä avata luottotilejä, joilta varoja suoritetaan vaadittaessa shekkiä vastaan tai muuten.

3 §.

Edellisissä pykälissä mainittu luotonotto ja luotonanto alkoon kuitenkin nousko korkeampaan määrään kuin 25 % iin säästöpankin omien varojen sekä talletusten yhteismäärästä edellisen puolen vuoden tilinpäätöksen mukaan.

4 §.

Säästöpankilla on oikeus tämän lain perusteella ja sen mukaisesti laajentaa liiketoimintaansa säästöpankin sääntöjen estämättä.

5 §.

Tämä laki, jolla kumotaan sen kanssa ristiriidassa olevat säännökset, astuu voimaan heti.

Helsingissä, 19 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunta:

KULLERVO MANNER.	JALO KOHONEN.
YRJÖ SIROLA.	J. H. LUMIVUOKKO.
EERO HAAPALAINEN.	EVERT ELORANTA.
ADOLF TAIMI.	O. TOKOI.
LAURI LETONMÄKI.	KONSTANTIN LINDQVIST.
ANTTI KIVIRANTA.	EMIL ELO.
O. W. KUUSINEN.	MATTI TURKIA.

Asetus

Suomen Pankin oikeudesta laajentaa liiketoimintaansa.

Annettu Helsingissä, 19 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Suomen Pankilla on oikeus pankkivaltuusmiesten, johtokunnan esityksestä, määräämää korkoa vastaan vastaanottaa rahapanoksia tileille, joilta varoja suoritetaan joko määrääjän kuluttua irtisanomisen jälkeen tai vaadittaessa shekkiä vastaan.

2 §.

Suomen Pankilla on myös oikeus vakuutta ja korkoa sekä provisioonia vastaan tai ilman vakuutta vakavaraisille liikkeille ja laitoksille sekä julkisille yhdyskunnille myöntää määrääjältä luottoa avaten sellaisia tilejä, joilta varoja suoritetaan vaadittaessa shekkiä vastaan tai muuten.

3 §.

Tämä asetus, jolla kumotaan sen kanssa ristiriidassa olevat säännökset, astuu voimaan heti.

Helsingissä, 19 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Raha-asiain Osasto:

Valtuutettu JALO KOHONEN.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

- Sivu 1. Laki erinäisten virkamiesten ja toimihenkilöitten eroittamisesta ja toimeenottamisesta vallankumouksen jälkeen.
3. Laki omaisuuden siirtämisestä ulkomaille.

Laki

erinäisten virkamiesten ja toimihenkilöitten eroittamisesta ja toimeenottamisesta vallankumouksen jälkeen.

Annettu Helsingissä, 21 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Kaikki valtion ja kuntien sekä muiden julkisten laitosten palveluksessa olleet virkamiehet, virkailijat ja muut toimihenkilöt, jotka vallankumouksen jälkeen ovat tahallaan jättäneet toimensa, katsotaan viroistaan ja toimistaan erotetuiksi.

2 §.

Kun yksityinen liike tai laitos on otettu tai otetaan valtion tai kunnan haltuun tahi työväen hallintoon, on sen palveluksessa ollut toimihenkilö, joka on tahallaan jäänyt toimeensa tulematta, katsottava toimestaan erotetuksi.

3 §.

Valtion ja kuntain virkoihin ja toimiin taikka sellaisten yksityisten laitosten toimiin, jotka on vallankumouksen jälkeen otettu tai otetaan valtion tai kunnan haltuun tahi työväen hallintoon, voidaan va-

paasti ottaa ne toimihenkilöt kuin tarpeellisiksi katsotaan, olkootpa entisiä toimien hoitajia tahi uusia, kuin myöskin näistä toimista eroittaa tarpeettomat virkamiehet tai toimihenkilöt.

4 §.

Tämä laki, jolla kumotaan kaikki sen kanssa ristiriidassa olevat säännökset ja sopimukset, astuu voimaan heti.

Helsingissä, 21 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunta:

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

EERO HAAPALAINEN.

ADOLF TAIMI.

LAURI LETONMÄKI.

ANTTI KIVIRANTA.

O. W. KUUSINEN.

JALO KOHONEN.

J. H. LUMIVUOKKO.

EVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQVIST.

EMIL ELO.

MATTI TURKIA.

L a k i

omaisuuden siirtämisestä ulkomaille.

Annettu Helsingissä, 21 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Suomen Tasavallan kansalaisten tai yleisten ja yksityisten laitosten Suomessa olevaa kiinteää tai irtainta omaisuutta taikka arvopapereita älköön ilman Kansanvaltuuskunnan Raha-asiain Osaston antamaa lupaa missään muodossa siirrettäkö, luovutettako tai pantattako ulkomaalaisille tai ulkomailla oleville Suomen kansalaisille. Sama olkoon laki Suomen satamissa kirjoitettujen laivojen suhteen, olkootpa ne Suomessa tai ulkomailla. Sellainen jälkeen tammikuun 27 päivän tapahtunut siirto, luovutus tai panttaus on mitätön.

2 §.

Suomen Tasavallan rahaa taikka arvopapereita älköön vietäkö ulkomaille.

Oman tarpeensa takia on kuitenkin jokainen ulkomaille matkustava oikeutettu mukaansa ottamaan korkeintaan 1,500 Suomen markkaa, ellei Kansanvaltuuskunnan Raha-asiain Osasto tai Maksukonttori ole antanut lupaa suuremman rahasumman viemiseen.

3 §.

Suljettuja talletuksia älköön pankeista ja muista laitoksista ulosannettako muutoin kuin Kansanvaltuuskunnan Raha-asiain Osaston tai Raha-asiain Osaston laitokseen asettaman valtuutetun erityisellä luvalla.

4 §.

Jos joku rikkoo tai yrittää rikkoa tämän lain säännöksiä vastaan, saatettakoon hänet rangaistukseen vallankumousoikeudessa.

Helsingissä, 21 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunta:

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

EERO HAAPALAINEN.

ADOLF TAIMI.

LAURI LETONMÄKI.

ANTTI KIVIRANTA.

O. W. KUUSINEN.

JALO KOHONEN.

J. H. LUMIVUOKKO.

EVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQVIST.

EMIL ELO.

MATTI TURKIA.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

Sivu 1. Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys erinäisten postimaksujen korottamisesta.

Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys erinäisten postimaksujen korottamisesta.

Annettu Helsingissä, 26 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

Postimaksut alempana mainituista postilähetyksistä Suomen sisäpuolella ovat 1 päivästä maaliskuuta 1918 alkaen toistaiseksi:

Kuljetusmaksut:

1. *Kirjeet:*

kultakin 15 gr:lta tai sen osalta	—: 40
paikalliset, kultakin 30 gr:lta tai sen osalta	—: 25
2. *Postikortit:*

yksinkertaiset	—: 25
kaksoiskortit	—: 50
3. *Ristisiteet:*

painotuotteet, asiakirjat ja tavaränäytteet kultakin 50 gr:lta tai sen osalta	—: 15
paikalliset kultakin 50 gr:lta tai sen osalta	—: 10
Muist. vähin maksu on asiakirjoista	—: 40

vähin maksu on tavaränäytteistä —: 30
 Sanomalehdistä ja aikakautisista painotuotteista, joita julkaisija tai toimitus lähettää frankkeeratuissa siteissä ja joita seuraa reversaali, kultakin 50 gr:lta tai sen osalta —: 05

4. *Paketit:*

korkeintaan 500 gr:lta 1:—
 kultakin seuraavalta 500 gr:lta tai sen osalta —: 60

Muut maksut:

5. *Sisäänkirjoitetut lähetykset* (kirjeet, postikortit, ristisiteet ja paketit):
 sisäänkirjoitusmaksu —: 50
 Sitäpaitsi maksetaan jokaisesta sisäänkirjoitetusta lähetyksestä kuljetusmaksua lähetyksen laadun mukaan kuten yllä on määrätty.

6. *Vakuutetut lähetykset* (kirjeet ja paketit):
 vakuutusmaksu korkeintaan 100 markan arvomäärältä —: 50
 kultakin ylimenevältä 100 markalta tai sen osalta 1:—
 Sitäpaitsi maksetaan jokaisesta vakuutetusta lähetyksestä sisäänkirjoitusmaksuna 50 penniä ja kuljetusmaksua lähetyksen laadun mukaan.

Vakuutetun lähetyksen sulkemisesta postitoimiston lakalla kultakin lähetykseltä —: 10

7. *Posti- ja postitietuantiosotukset:*

korkeintaan 25 markan määrältä —: 50

kultakin seuraavalta 25 markalta tai sen osalta —: 25

Posti- ja postitietuantiosotuksen korkein sallittu määrä on 5,000 markkaa.

Sähköpostiosotuksesta on sitäpaitsi suoritettava:

a) sähkösanomamaksu sähkösanomataksan mukaan;

b) sähkösanoman toimittamisesta lennätintoiimistoon —: 75

c) sähkösanoman käsittelystä pikalähetyksenä 1: 50

8. *Pikalähetykset:*
tavallisten postimaksujen lisäksi 1:50
9. *Kotiinkantomaksu:*
kaupungeissa ja kauppaloissa korkeintaan 6 kg. painavista
paketeista ja korkeintaan 2,000 markan arvoisista kir-
jeistä ja paketeista, jotka kannetaan kotiin pyynnöstä .. 1:—
10. *Paluukortti* —:25
11. *Vastaanottotodistukset* —:50
12. *Kiertolippu* (reklameeraus) —:50
13. *Anomukset osotteenmuutoksesta, lähetyksen palauttamisesta
tai peräänlähettämisestä* —:50

Helsingissä, 26 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Posti- ja Tiedotusasiain Osasto:

Valtuutettu E. ELO.

- 8. Pakkaset ja pakettit: 50
- 9. Korkot ja korkot: 50
- 10. Pakettit ja pakettit: 50
- 11. Pakettit ja pakettit: 50
- 12. Pakettit ja pakettit: 50
- 13. Pakettit ja pakettit: 50
- 14. Pakettit ja pakettit: 50
- 15. Pakettit ja pakettit: 50
- 16. Pakettit ja pakettit: 50
- 17. Pakettit ja pakettit: 50
- 18. Pakettit ja pakettit: 50
- 19. Pakettit ja pakettit: 50
- 20. Pakettit ja pakettit: 50

N° 24, 1/, arkkia, annettu Helsingissä 28 päivänä helmikuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan kirjapainossa, 1918.

- 1. Posti ja postit: 50
- 2. Posti ja postit: 50
- 3. Posti ja postit: 50
- 4. Posti ja postit: 50
- 5. Posti ja postit: 50
- 6. Posti ja postit: 50
- 7. Posti ja postit: 50
- 8. Posti ja postit: 50
- 9. Posti ja postit: 50
- 10. Posti ja postit: 50
- 11. Posti ja postit: 50
- 12. Posti ja postit: 50
- 13. Posti ja postit: 50
- 14. Posti ja postit: 50
- 15. Posti ja postit: 50
- 16. Posti ja postit: 50
- 17. Posti ja postit: 50
- 18. Posti ja postit: 50
- 19. Posti ja postit: 50
- 20. Posti ja postit: 50

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

- Sivu 1. Laki tulojen ilmoittamisvelvollisuudesta kunnallisverotuksessa.
» 7. Laki asunto- ja liikehuoneeverosta kaupungissa.
» 10. Väliaikainen laki kunnan taksoitus- ja tutkijalautakunnista.

Laki

tulojen ilmoittamisvelvollisuudesta kunnallisverotuksessa.

Annettu Helsingissä, 6 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Työväen Pääneuvoston päätöksellä säädetään:

1 §.

Jokaisen kunnalle verovelvollisen, kansalaisoikeuteen katsomatta, jota edellisen vuoden taksoituksessa on verotettu vähintään kolmentuhannen markan tuloista tai jonka tulot taksoitettavalta ajalta ovat nousseet mainittuun määrään, tulee taksoituslautakunnalle, tämän määrämän ja kunnallisista kuulutuksista säädetyllä tavalla ilmoittaman ajan kuluessa antaa Kansanvaltuuskunnan sitä varten vahvistamain kaavakkeiden mukaan tehty ilmoitus tuloistansa verotettavalta vuodelta. Kunnan hallinnolla on oikeus määrätä alhaisemmaksikin, ei kuitenkaan 2,000 markkaa alemmaksi, se raja, jota korkeampain tulojen saajat ovat velvolliset tekemään ilmoituksen tuloistaan.

2 §.

Verovelvollinen olkoon tekemänsä ilmoituksen lisäksi velvollinen antamaan taksoituslautakunnalle tämän vaatimia verotusta varten tarpeellisia tietoja ja täydennystietoja.

Taksoituslautakunnalla on oikeus, kun erityisiä syitä ilmenee, vaatia vero-ilmoitusta sellaiseltakin kunnan verovelvolliselta, johon yleinen vero-ilmoitusvelvollisuus ei ulotu.

Sitä paitsi on jokainen kunnan verovelvollinen, sellainenkin, jota pakollinen ilmoitusvelvollisuus ei koske, oikeutettu antamaan tietoja tuloistaan taksoituslautakunnalle.

Tämän pykälän 1 ja 2 mom:ssa mainittu ilmoitus on annettava viikon kuluessa siitä, kun sellaista on todistettavasti verovelvolliselta vaadittu.

3 §.

Verovelvollisen on, sikäli kuin on kysymys ainoastaan arvioimalla selville saatavasta tulosta, sallittava vero-ilmoituksessaan tulon tarkalleen ilmoittamisen asemasta esittää ne tiedot, joita taksoituslautakunta niiden arvioimiseen tarvitsee.

4 §.

Osakeyhtiö, äänetön yhtiö ja osuuskunta sekä avoin yhtiö ja muut elinkeinonharjoittajat, sikäli kuin ne voimassa olevan lain mukaan ovat kirjanpitovelvollisia, jättäkööt vuosittain taksoituslautakunnalle vuositilinpäätöksensä.

Yhtiöt, osuuskunnat ja taloudelliset yhdistykset jättäkööt samalla taksoituslautakunnalle tilintarkastajain kertomukset sekä tilinpäätöksen vahvistamista koskevat vuosikokousten päätökset.

5 §.

Taksoituslautakunnan määräyksestä on verovelvollisen viikon kuluessa, saatuaan siitä todisteellisen tiedon, lautakunnan nähtäväksi ja tutkittavaksi esitettävä talous- ja liikekirjansa, inventtausluettelonsa, sopimukset, velkasitoumukset, korkokuitit ja muut hänen hallussaan olevat asiakirjat, jotka voivat olla apuna taksoitettavan tulon selville saamiseksi.

Jos taksoituksesta on valitettu ja tutkijalautakunta maalla tai tarkastuslautakunta kaupungissa havaitsee tehdyistä ilmoituksista tai esitetystä asiakirjoista ilmeisesti käyvän selville, että niiden kautta on

tarkoitettu vähentää verotettavaa tuloa, on tutkija- tai tarkastuslautakunta oikeutettu inventtausluettelon mukaan toimittamaan verovelvollisen omaisuuden tarkastuksen sekä suorittamaan kirjanpitokirjojen tahi muiden tarpeelliseksi katsottujen asiakirjain tarkailun.

Verovelvollisen pyynnöstä voi taksoituslautakunta harkintansa mukaan myöntää pitennetyn määräajan 1 §:ssä, 2 §:n 1 ja 2 momentissa sekä tämän pykälän 1 momentissa mainittujen ilmoitusten ja asiakirjojen antamiseen.

6 §.

Edellä mainittuja ilmoituksia ja asiakirjoja älköön jätettäväksi muille, kuin taksoituslautakunnan jäsenille sekä, jos taksoituksesta valitetaan, niille, joiden tutkittava valitus on.

7 §.

Alaikäisten ja muiden holhouksen alaisten henkilöiden sekä yhtiöiden, osuuskuntien, taloudellisten yhdistysten ja muiden juriidisten henkilöiden vero-ilmoitukset ovat heidän laillisten edusmiestensä tai edustajainsa annettavat.

Vero-ilmoitukset ja tämän lain mukaan tarkastettavat asiakirjat voidaan taksoituslautakunnalle jättää valtuutetun asiamiehen kautta tai sisäänkirjoitettuna postin kautta.

Kuolinpesän puolesta on ilmoitusvelvollinen se, jonka hallussa pesä on, tai, jos pesä on jaettu, se, jonka hallussa pesä jakotilaisuudessa oli. Ellei perunkirjoitusta ole pidetty, on ilmoitusvelvollinen se, jonka on lain mukaan perunkirjoituksesta huolehdittava.

8 §.

Sen, joka ei anna hänelle kuuluvaa vero-ilmoitusta tai 2 §:n 1 ja 2 momentissa mainittuja tietoja tai taksoitusviranomaiselle toimita 4 ja 5 §:ssä mainittuja asiakirjoja säädetyn määräajan kuluessa, tulee suorittaa hänelle lopullisesti määrätyn veron lisäksi 25 % siitä.

Sen, joka ei anna vero-ilmoitusta tai edellisessä kohdassa mainittuja asiakirjoja tai tietoja viimeistään viikon kuluessa hänelle todistet-

tavasti toimitetun erityisen kehoituksenkaan jälkeen, on tämän lisäksi vielä suoritettava 50 %:n veronkorotus, ja menettäköön hän sen lisäksi valitusoikeutensa, mikäli taksoitetun tulon määrään tulee, ellei voi näyttää hyväksyttävää estettä.

9 §.

Jos verovelvollisella kolmen lähinnä edellisen vuoden aikana on ollut verotettava tuloerä, jota ei aikaisemmin ole veroäyryjä asetettaessa ilmoitettu tai arvioitu, otettakoon sekin tuloja ilmoitettaessa ja veroäyryjä pantaessa huomioon.

Taksoituslautakunnalla on oikeus, kun sen tietoon tulee, että verovelvollisen tuloista on vuosilta 1915 ja 1916 jäänyt taksoittamatta vähintään 10 % taksoitettavista tuloista, vuonna 1918 toimitettavassa taksoituksessa verottaa verovelvollista täten taksoittamatta jääneestä tulosta mainittujen vuosien tuloja taksoitettaessa voimassa olleiden perusteiden mukaan.

Edellisessä kohdassa mainittua jälkitaksoitusta ei saa toimittaa, jos verovelvollisen verotettavat tulot eivät ole nousseet yli 15,000 markan vuodessa.

Jos taksoituslautakunta on toimittanut jälkitaksoituksen 1915 ja 1916 vuosien tuloista, on taksoituksesta todistettavasti verovelvolliselle ilmoitettava yhden viikon kuluessa taksoituksen päättymisestä.

Jos verovelvollinen on kuollut, kohdistetaan jälkitaksoitus kuolinpesään, joka vastaa siitä vain pesän varoilla. Jos pesä on jaettu, älköön osakkaalle asetettako suurempaa osaa tällaisesta jälkiverosta, kuin mikä vastaa hänen osuuttaan pesässä.

Jälkitaksoitusta tämän pykälän 1 mom:in mukaan älköön toimitettako myöhemmin kuin kolmentena vuonna siitä, jolloin tulo olisi ollut taksoitettava.

10 §.

Jos tämän lain 4 §:ssä mainittujen verovelvollisten tilivuosi ei lankea yhteen kalenterivuoden kanssa, on niiden tehtävä vero-ilmoitus ja esitettävä sanotussa pykälässä mainittu selvitys siltä tilivuodelta, joka on päättynyt lähinnä ennen sen vuoden loppua, jolta taksoitus toimitetaan.

11 §.

Sen seikan estämättä, ettei ilmoitusta tuloista ole jätetty, sekä harkitsemalla, missä määrin niistä tehty ilmoitus voidaan panna taksoituksen perusteeksi, on taksoituslautakunnan määrättävä verotettavat tulot.

Jollei taksoituslautakunta ota tehtyä ilmoitusta taksoituksen perusteeksi, on syyt vero-ilmoituksesta poikkeamiseen merkittävä pöytäkirjaan ja vaadittaessa ilmoitettava verovelvolliselle.

Taksoituslautakunta on oikeutettu taksoituksen toimittamista varten jakautumaan jaostoihin, joissa kussakin tulee olla vähintään viisi jäsentä.

12 §.

Jokainen, joka haluaa saada selvitystä ilmoittamisvelvollisuudestaan tai sen tavasta, olkoon oikeutettu ohjeiden saamista varten kääntymään taksoituslautakunnan sitä varten valitseman henkilön puoleen.

13 §.

Ilmoituskaavakkeita on kunnan toimesta ja kustannuksella pidettävä verovelvollisten maksuttomasti saatavina taksoituslautakunnan määräämissä paikoissa.

14 §.

Ilmoituskaavakkeiden tulee sisältää:

- a) verovelvollisen nimi, ammatti tai toimi, asunto ja osoite;
- b) eritelty tiedonanto verovelvollisen tuloista, huomioonottaen myös omavaraistaloudesta saadut luontaisedut;
- c) eritelty tiedonanto siitä, mitä verotettavista tuloista lain mukaan vaaditaan vähennettäväksi;
- d) kunnian ja omantunnon kautta annettu vakuutus siitä, että tiedot ovat oikeat ja tehdyt parhaan harkinnan ja vakaumuksen mukaan.

15 §.

Tämän lain 1 pykälässä mainittu ilmoitus on jätettävä taksoituslautakunnalle tai sen määräämille henkilöille.

Muut tämän lain mukaan annettavat ilmoitukset ja asiakirjat on annettava taksoituslautakunnalle.

Jättämästään vero-ilmoituksesta on verovelvollinen oikeutettu saamaan todistuksen.

16 §.

Tämän lain 1 pykälän mukaan annettavassa kuulutuksessa siitä, minkä ajan kuluessa tulojen ilmoitukset on annettava, on myös mainittava seuraavat seikat: ne seuraamukset, jotka aiheutuvat vero-ilmoituksen laiminlyönnistä tai väärän ilmoituksen antamisesta; kuka tai ketkä taksoituslautakunta on valinnut antamaan verovelvollisille ohjeita ilmoitusten antamisessa; missä paikoissa ja minä aikana ilmoituskaavakkeita on verovelvollisten saatavina sekä kenelle paitsi taksoituslautakunnalle tämän lain 1 §:ssä mainitut ilmoitukset voidaan jättää.

17 §.

Joka tahallisesti väärällä ilmoituksella tai muulla vilpillä yrittää pidättää kunnalta puheenalaista veroa, rangaistakoon niinkuin rikoslaisissa sanotaan ja olkoon sen ohessa velvollinen suorittamaan kolminkertaisena sen veromäärän, jota hän yritti pidättää.

Jos havaitaan, että väärä tai epätäydellinen ilmoitus tahi mainitsematta jättäminen on tapahtunut ilman tahallista veronkavallustarkoitusta, älköön olko edellisessä momentissa mainittua seuraamusta.

Verovelvollinen joka, ennenkuin hänet on ilmoitettu syytteeseen pantavaksi, asianomaisessa paikassa oikaisee tahi täydentää ilmoitustaan tai ilmoittaa salaamansa tulon ja suorittaa pidätetyn veron, jätetäänköön rankaisematta.

18 §.

Jos taksoitus- tai tutkijaulautakunnan jäsen aiheuttomasti ilmaisee verovelvolliselta vaadittujen ilmoitusten tai asiakirjain tarkastuksen johdosta tietoonsa tulleita, jonkun verovelvollisen ansio-, varallisuus- tai tulosuhteita, rangaistakoon häntä enintään viidensadan markan sakolla tai kahden kuukauden vankeudella.

19 §.

Suomen Kansanvaltuuskunnan asiana on antaa tarkemmat ohjeet tämän lain soveltamisesta.

20 §.

Tämä laki astuu voimaan heti.

Suomen Työväen Pääneuvosto:

V. PERTTILÄ.

A. R. LEHTO.

K. TUOMINEN.

Suomen Kansanvaltuuskunta on Sisäasiain Osaston esittelyssä tänään päättänyt julaista edellä olevan lain, jonka Työväen Pääneuvosto Kansanvaltuuskunnan esityksestä on hyväksynyt ja vahvistanut. Samalla on Kansanvaltuuskunta määrännyt lain heti voimaan astumaan. Helsingissä, 8 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Sisäasiain Osasto:

Valtuutettu EERO HAAPALAINEN.

Laki

asunto- ja liikehuoneverosta kaupungissa.

Annettu Helsingissä, 7 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Kaupunkikunnassa on, kansalaisoikeuteen katsomatta jokaisen, jonka asuttavana on kaksi huonetta ja keittiön käsittävä tai sitä suurempi huoneisto, suoritettava erityinen asunovero kunnalle.

6 §.

Ellei kaupungin hallinto toisin määrää, on talonomistajan tai isännöitsijän tässä laissa säädettyt verot kannettava ja viimeistään kunkin kuukauden 10:tenä päivänä kaupungin rahatoimikonttoriin tilitettävä. 3 §:ssä säädetyn veron kantakoon ja edellä säädetyn ajan kuluessa tilitäkseen laitoksen omistaja tai hoitaja.

Verovelvollinen on kuitenkin oikeutettu, jos kaupungin hallinto sen sallii, suorittamaan veron suoraan rahatoimikonttoriin joko kuukausittain tai pitemmältä ajalta kerrallaan.

7 §.

Se, jonka tehtävänä veronkantaminen joko lain tai kaupungin hallinnon määräyksen perusteella on, on omalla omaisuudellaan vastuussa siitä veromäärästä, jonka hän joko tahallaan tai laiminlyömyksen kautta jättää kantamatta.

8 §.

Verovelvollinen, joka yrittää kiertää tämän lain säännöksiä, kieltäytyy niitä noudattamasta tai tahallisesti vaikeuttaa lain täytäntöönpanoa, saatettakoon edesvastuuseen sekä on velvollinen suorittamaan veron kaksinkertaisena.

9 §.

Tämä laki, jonka täytäntöönpanosta lähemmät määräykset antaa kaupungin hallinto, astuu voimaan heti.

Helsingissä, 7 päivänä maaliskuuta 1918.

SUOMEN KANSANVALTUUSKUNTA:

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

EERO HAAPALAINEN.

ADOLF TAIMI.

LAURI LETONMÄKI.

ANTTI KIVIRANTA.

O. W. KUUSINEN.

EDVARD GYLLING.

JALO KOHONEN.

J. H. LUMIVUOKKO.

ÈVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQVIST.

EMIL ELO.

MATTI TURKIA.

Väliaikainen laki

kunnan taksoitus- ja tutkijalautakunnista.

Annettu Helsingissä, 4 päivänä maaliskuuta 1918.

Työväen Pääneuvoston päätöksellä säädetään:

1 §.

Toimittamaan kunnallistaksoitusta vuoden 1917 tuloista on maalais- ja kaupunkikunnan kunnallisjärjestö tai sitä edustava laitos oikeutettu valitsemaan taksoituslautakunnan, jollei sellaista jo ole olemassa tai jos jo valittu ei ole ryhtynyt tehtäväänsä tahi jos se vastavallankumouksellisen kokoonpanonsa vuoksi ei tyydytä työväestöä.

2 §.

Taksoituslautakuntaan valitaan niin monta jäsentä kuin siinä oli vuonna 1917.

3 §.

Ratkaisemaan valituksia toimitetun taksoituksen johdosta valitaan kussakin maalais- ja kaupunkikunnassa tutkijalautakunta, johon kuuluu 9 tai 12 tahi 15 jäsentä ja jonka jäsenistä kunnallisjärjestö tai sitä edustava laitos valitsee kaksi kolmannelta ja taksoituslautakunta keskuudesta yhden kolmanneksen.

Tutkijalautakunnan tehtävänä on lopullisesti määrätä, kuinka monta veroäyriä kullekin on asetettava.

4 §.

Taksoitus- ja tutkijalautakunnat ryhtykööt toimeensa heti kun ne on valittu.

5 §.

Tämä laki astuu voimaan heti.

Työväen Pääneuvoston puolesta:

V PERTTILÄ.

Väinö Jokinen.

Suomen Kansanvaltuuskunta on Sisäasiain Osaston esittelyssä tänään päättänyt julaista edellä olevan väliaikaisen lain, jonka Työväen Pääneuvosto Kansanvaltuuskunnan esityksestä on hyväksynyt ja vahvistanut. Samalla on Kansanvaltuuskunta määrännyt lain heti voimaan astumaan.

Helsingissä, 7 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Sisäasiain Osasto:

Valtuutettu Eero Haapalainen.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

Sivu 1. Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys perunain takavarikoimisesta.

Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys perunain takavarikoimisesta.

Annettu Helsingissä, 8 p:nä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä määrätään täten, että kaikki maassa löytyvät perunavarastot ovat julistetut tästä päivästä alkaen valtiolle takavarikoiduiksi.

Takavarikkoon otetuista perunoista jätetään jokaiselle ruokakunnalle, joka harjoittaa perunoiden viljelystä, tarpeellinen määrä siemenperunoita.

Kulutusta varten saa jokainen henkilö yhden litran perunoita päivässä. Kulutuskausi kestää heinäkuun 20 päivään 1918.

Tämä päätös astuu voimaan heti.

Helsingissä, 8 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Elintarveasiain Osasto:

Valtuutettu O. TOKOI.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

Sivu 1. Suomen Kansanvaltuuskunnan määrämä toiminta lakavirkoimissa.

Suomen Kansanvaltuuskunnan määrämä

peruslain takavirkoimista.

1918. Annettu Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 1918. N:o 26.

N:o 26, 1/4 arkkia. Annettu Helsingissä, 13 päivänä maaliskuuta 1918.

Helsingissä, Suomen Kansanvaltuuskunnan kirjapainossa, 1918.

kaikki mässä löytyvät perustuslain 20 luvusta 20 päivästä 1918. Tarkavirkoimien määrääminen jätetään jokaiselle tuokaukselle, joka harjoittaa perinteiden viihtymistä, tarpeellinen määrä siun- perinteita.

Kulutusta varten saa jokainen henkilö yhden litran perinteita päivässä. Kulutuskassa kestää heinäkuun 30 päivään 1918. Tämä päätös astuu voimaan heti.

Helsingissä, 8 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Esittelijänsä O. Toivola.

Valtuutettu O. TOKOLA.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

- Sivu 1. Laki täytäntöönpanon ja ulosoton väliaikaisesta järjestämisestä.
» 3. Laki elävänkuvain teatterien verottamisesta.
-

Laki

täytäntöönpanon ja ulosoton väliaikaisesta järjestämisestä.

Annettu Helsingissä, 13 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Ulosotto sekä tuomioiden ja päätösten täytäntöönpano on kaupungissa ulosottomiehen ja maalla järjestyksenvalvojan asiana.

2 §.

Se, jonka luona ulosmittaus on tapahtunut, olkoon oikeutettu valittamaan Vallankumousoikeudelle kymmenen päivän kuluessa. Kuitenkin on tyytymättömyys ilmoitettava järjestyksenvalvojalle maalla ja ulosottomiehelle kaupungissa viiden päivän kuluessa ulosmittauksesta lukien. Tyytymättömälle annettakoon ote ulosottopöytäkirjasta.

3 §.

Vallankumousoikeuden päätöksestä ulosottoasiassa voidaan valittaa Vallankumoukselliselle Ylioikeudelle siinä järjestyksessä ja sillä tavoin kuin siviiliasioista on säädetty.

4 §.

Ellei tyytymättömyyttä ulosmittaukseen ole edellä säädetyn ajan kuluessa ilmoitettu tahi jos Vallankumousoikeus on valituksen hyljännyt, saatettakoon ulosotto viipymättä loppuun.

Valittaminen Vallankumoukselliselle Ylioikeudelle ei estä ulosoton loppuun saattamista, ellei valittaja aseta ulosotettavaa summaa juosseine korkoineen ja kuluineen vakuudeksi järjestyksenvalvojalle tai ulosottomiehelle.

5 §.

Suomen Pankin Johtokunnan tai komisaarin antama ulosottomääräys on täytäntöön pantava kuin oikeuden päätös tai tuomio.

6 §.

Tämä laki, jonka soveltamisesta lähemmät määräykset antaa Suomen Kansanvaltuuskunnan Oikeusasiain Osasto, astuu voimaan heti.

Helsingissä, 13 päivänä maaliskuuta 1918.

SUOMEN KANSANVALTUUSKUNTA:

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

EERO HAAPALAINEN.

ADOLF TAIMI.

M. A. AIROLA.

HANNA KARHINEN.

LAURI LETONMÄKI.

ANTTI KIVIRANTA.

O. W. KUUSINEN.

JALO KOHONEN.

EDVARD GYLLING.

J. H. LUMIVUOKKO.

EVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQVIST.

EMIL ELO.

J. O. ARJANNE.

MATTI TURKIA.

Laki

eläväinkuvain teatterien verottamisesta.

Annettu Helsingissä, 9 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Kinematografikuvia saa näytellä vain se, joka on siihen hankkinut luvan.

Luvan määrääjäksi antaa tässä säädetystä maksusta niin kaupungeissa kuin maalaiskunnissa järjestyslaitos.

2 §.

Lupatodistuksesta on järjestyslaitoksen perittävä maksua kultakin kuukaudelta tai kuukauden osalta:

Helsingissä, Turussa, Viipurissa ja Tampereella 5 markkaa, Porissa ja Kotkassa 4 markkaa, maan muissa kaupungeissa ja kauppaloissa 2 markkaa ja maalla 1 markka istuinsijalta.

Jos lupa myönnetään määrätyiksi näytännöiksi, on jokaisesta näytännöstä maksettava kymmenesosa edellisessä momentissa mainitusta kuukautisesta maksusta.

Järjestyslaitosten on tilitettävä kantamansa varat lääninkonttoriin viimeistään seuraavan kuukauden 15 päivänä.

3 §.

Pääsylipusta kinematografinäytäntöihin suoritetaan veroa 10 penniä, kun pääsylipun hinta on korkeintaan 50 penniä, sitä kalliimmista pääsylipuista 20 penniä markalta, jolloin markkaa pienemmät erät lasketaan täydeksi markaksi.

4 §.

Joka toimeenpanee edellämainittuja näytäntöjä, on velvollinen niissä kävijälle antamaan postimerkillä säädettyyn määrään varustetun pääsylipun.

Vapaaalipuista näytäntöihin viranomaisten lippuja lukuunottamatta kannetaan sama vero kuin vastaavista maksunalaisista lipuista.

5 §.

Veronalaiset pääsyliput on järjestettävä vihkoihin ja pitää veromerkit kiinnittää lippuihin siten, että merkkien yläosa jää kävijälle annettavaan pääsylippuun ja alaosa vihon kannassa olevaan lipun osaan. Vihon jokaisen lehden kannassa olevassa osassa pitää olla juokseva numero ja lipun hinta.

6 §.

Kinematografinäytäntöjen toimeenpanijain tulee yhden viikon kuluessa niiden jälkeen antaa kaupungeissa järjestyslaitokselle ja maalla järjestyksen valvojalla tiedot kannetun veron määrästä sekä samalla jättää myytyjen lippuvihkojen kannat. Mainitut tiedot liitteineen ja yhteenveto kuluneena kuukautena kannetusta veromäärästä on järjestyslaitosten ja järjestyksenvalvojien toimitettava viimeistään seuraavan kuun 15 päivänä asianomaiseen lääninkonttoriin.

7 §.

Läänin esimiesten ja järjestysviranomaisten huoleksi jää valvoa, että näitä säännöksiä tarkasti noudatetaan.

8 §.

Tämä laki astuu voimaan heti.

Helsingissä, 9 päivänä maaliskuuta 1918.

SUOMEN KANSANVALTUUSKUNTA:

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

EERO HAAPALAINEN.

ADOLF TAIMI.

LAURI LETONMÄKI.

ANTTI KIVIRANTA.

O. W. KUUSINEN.

EDVARD GYLLING.

JALO KOHONEN.

J. H. LUMIVUOKKO.

EVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQVIST.

EMIL ELO.

MATTI TURKIA.

N:o 27, 1/2 arkkia. Annettu Helsingissä, 16 päivänä maaliskuuta 1918.

Helsingissä, Suomen Kansanvaltuuskunnan kirjapainossa, 1918.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

Sivu 1. Väliaikainen laki Vallankumousoikeuksien toimivallan laajentamisesta.

Väliaikainen laki

Vallankumousoikeuksien toimivallan laajentamisesta.

Annettu Helsingissä, 13 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Asioita, jotka ovat kuuluneet kihlakunnan- ja raastuvanoikeuksien toimialaan eivätkä Vallankumousoikeuksista annetun väliaikaisen lain mukaan kuulu näiden oikeuksien tehtäviin, ottakoot Vallankumousoikeudet tästälähtien käsiteltäväkseen. Missä asiain paljous niin vaatii, perustettakoon Vallankumousoikeuden yhteyteen Siviiliasian Osasto.

Vallankumouksellisen Ylioikeuden yhteyteen on tällaisten asiain käsittelyä varten perustettava Siviiliasian Osasto.

2 §.

Vallankumousoikeus hoitaa myöskin ne tehtävät, joita tähän asti maistraatti tai järjestysoikeus järjestys- ja talousasiain tuomioistuimena ja ulosotonhaltijana kaupungissa sekä lääninhallitus ulosotonhaltijana maalla on hoitanut.

Maistraatille tai järjestysoikeudelle kaupungin hallituksena kuuluneet tehtävät, kuten kaupungin toimeenpanevain viranomaisten toiminnan sekä kaupunginvaltuuston ja kaupungin muiden viranomaisten päätösten täytäntöönpanon valvonta, siirtyvät kaupunginvaltuustolle,

joka myöskin määrää viranomaisen hoitamaan elinkeinoja ja kaupparekisteriä koskevat maistraatin tehtävät.

3 §.

Vallankumousoikeuden Siviliasiain Osastoon asetetaan kolme jäsentä siten kuin Vallankumousoikeuksista annetun väliaikaisen lain 2 §:ssä niiden jäsenistä sanotaan, joko Vallankumousoikeuden jäsenistä tai muista henkilöistä, huomioon ottaen mainitun lain 3 §:n säännöksen.

Vallankumousoikeuden Siviliasiain Osasto voi suuremmissa kaupungeissa toimia useampana jaostona, ja tulee kunkin jaoston kokoonpanon olla sellainen kuin osastosta on säädetty.

4 §.

Vallankumouksellisen Ylioikeuden Siviliasiain Osastoon asettaa Työväen Pääneuvosto puheenjohtajan ja tarpeellisen määrän muita jäseniä.

Vallankumouksellisen Ylioikeuden molemmat Osastot voivat toimia useampana jaostona. Jaosto on päätösvaltainen, kun saapuvilla on vähintään kolme jäsentä.

5 §.

Joka ei tyydy Vallankumousoikeuden tässä laissa mainitussa asiassa antamaan päätökseen, saa siihen hakea muutosta 30 päivän kuluessa päätöksen julistamisesta Vallankumoukselliselta Ylioikeudelta, jos hän kolmen päivän sisällä ilmoittaa tyytymättömyyttään.

Muutoksenhaku-asiakirjat voidaan 30 päivän kuluessa antaa Vallankumousoikeuden puheenjohtajalle, joka on velvollinen ne perille toimittamaan.

6 §.

Vallankumousoikeuden pöytäkirjasta tässä laissa mainitussa asiassa on tyytymättömyyttä ilmoittaneelle annettava ote viimeistään 20 päivänä päätöksen julistamisesta.

Siviliasioissa, joissa ei tyytymättömyyttä ole ilmoitettu, ei asiakirjoja lähetetä Vallankumoukselliselle Ylioikeudelle.

7 §.

Kihlakunnan- ja raastuvanoikeuksissa vireillä olleet jutut siirtyvät asianomaisen Vallankumousoikeuden käsiteltäviksi, mikäli kantaja tai syyttäjä haluaa kanteessaan pysyä ja ilmoittaa asian käsiteltäväksi.

8 §.

Vallankumousoikeuden Siviliasiain Osaston jäsenten ja virkailijain palkkauksesta on voimassa, mitä Vallankumousoikeuksista on määrätty.

Vallankumousoikeuden jäsenten palkan suuruudesta päättää kunnan hallinto.

9 §.

Tässä laissa säädettyjä määräaikoja laskettaessa ei päätöksen antopäivää ole mukaan luettava.

10 §.

Tämä laki astuu voimaan heti.

Helsingissä, 13 päivänä maaliskuuta 1918.

SUOMEN KANSANVALTUUSKUNTA:

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

EERO HAAPALAINEN.

HANNA KARHINEN.

M. A. AIROLA.

ADOLF TAIMI.

LAURI LETONMÄKI.

ANTTI KIVIRANTA.

O. W. KUUSINEN.

JALO KOHONEN.

EDVARD GYLLING.

J. H. LUMIVUOKKO.

EVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQVIST.

EMIL ELO.

J. O. ARJANNE.

MATTI TURKIA.

ASETUSKOKOELMA.

Sisälllys:

- Sivu 1. Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös syömäviljan käytöstä.
 3. Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös perunain ja muiden juurikasvien käytöstä.
 4. Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös karjanrehun takavarikoimisesta.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös

syömäviljan käytöstä.

Annettu Helsingissä, 20 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

Sen johdosta, että aikaisemmin annettuja määräyksiä yhä yritetään kiertää ja omavaraistalouksien nimellä kulkevat saavat itselleen suu-
 rempia elämisen mahdollisuuksia kuin kortilla eläjät, määrätään täten:

Kaikki omavaraistaloudet lopetetaan huhtikuun 1 päivästä lähtien.

Omavaraistalouksien hallussa olleet elintarpeet otetaan elin-
 tarvelautakuntien haltuun samalla kertaa kuin elintarvekortit annetaan,
 ja tulevat he siitä lähtien yleisten, korttijärjestelmää koskevien mää-
 räysten alaisiksi ja jätetään heille sen verran kuin yleinen korttijärjes-
 telmään perustuva jako sillä kertaa edellyttää.

Kaikki ruisvilja, olkoon mitä laatua tahansa, myöskin ensi syk-
 syn rukiin siemen, julistetaan takavarikkoon otetuksi, ja on paikallisten
 elintarvelautakuntien otettava se haltuunsa.

Koska siitä huolimatta, että Kansanvaltuuskunnan elintarve-
 osasto on määrännyt kaikki viljan puitavaksi, vielä löytyy puimatonta

viljaa, käsketään kaikkia elintarvelautakuntia toimittamaan viljan puinti alueellaan huhtikuun 1 päivään mennessä ja ottamaan puitu vilja haltuunsa.

Elintarvelautakuntien on tämän päätöksen mukaan haltuunsa saamansa viljan määrästä ja laadusta tehtävä ilmoitus Elintarvehallitukselle viimeistään huhtikuun 5 päivänä.

Elintarpeiden vähyyden vuoksi määrätään, että leipäannoksia on kaikkialla pienennettävä neljäsosalla tämän kuun 31 päivästä alkaen. Tämän mukaan jaetaan kutakin leipäkuponkia vastaan 50 gr. pehmeätä leipää, 30 gr. kovaa leipää, 35 gr. jauhoja tai ryynejä.

Kunkin elintarvelautakunnan on huolehdittava, että ylempänä olevia määräyksiä tarkoin noudatetaan, ja saatettava rikkojat syytteeseen vallankumousoikeudessa.

Helsingissä, 20 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Elintarveasiain Osasto:

Valtuutettu O. TOKOI.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös

perunain ja muiden juurikasvien käytöstä.

Annettu Helsingissä, 20 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

Kaikkia, joilla on perunoita, lanttuja tai nauriita käsketään ilmoittamaan varastojensa suuruus paikalliselle elintarvelautakunnalle kuluvan kuun 27 päivään mennessä uhalla, että ne muuten kaikki julistetaan ilman korvausta valtiolle menetetyksi, ja on elintarvelautakuntien siinä tapauksessa otettava ne heti haltuunsa.

Ilmoituksista on elintarvelautakuntain tehtävä yhteenveto ja lähetettävä se Elintarvehallitukselle viimeistään ensi huhtikuun 1 päivänä.

Ilmoitetuista varastoista on, Kansanvaltuuskunnan ennen tekemän päätöksen mukaan, tavaranomistajalla oikeus pitää siemen ja 1 hehto henkeä kohti. Ylijäämä on luovutettava paikallisen elintarvelautakunnan käytettäväksi säädetystä rajahinnasta.

Elintarvelautakuntain on velvottava, että tätä määräystä noudatetaan, ja saatettava rikkojat heti syytteeseen vallankumousoikeudessa.

Helsingissä, 20 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Elintarveasiain Osasto:

Valtuutettu O. TOKOI.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös

karjanrehun takavarikoimisesta.

Annettu Helsingissä, 20 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

Kaikki karjanrehu, olkoonpa mitä laatua tahansa, on tästä alkaen määrätty takavarikkoon otetuksi.

Jokaisen, joka omistaa heiniä, korsi- tai väkirehuja, on siitä tehtävä ilmoitus oman paikkakuntansa elintarvelautakunnalle tämän kuun 27 päivään mennessä.

Tällaista ilmoitusta tulee seurata tarkka luettelo rehujen laadusta ja määrästä sekä ruokittavain eläinten lukumäärästä ja laadusta.

Ilmoituksessa on vielä erikseen mainittava kunkin nautaeläimen tuottama keskimääräinen päivittäinen maitomäärä.

Elintarvelautakunnan on tarkistettava tehtyjen ilmoitusten todenperäisyys sekä lähetettävä niistä yhteenveto Kansanvaltuuskunnan Elintarveasiain Osastolle ennen huhtikuun 3 päivää.

Karjanruokinnassa on kuluvaan kuun 25 päivästä alkaen noudatettava seuraavia perusteita:

Kulutusta varten saa jokaiselle kotieläinten omistajalle varata kutakin eläintä varten päivittäin seuraavan määrän rehuja:

	Heiniä ja kuitavauraita väkirehujia.	Pahnoja (kaurat ja ohraa).	Painorehua.	Olkia (ruukin ja vehnän).	Akanolla.	Juurikasveja (rehujuurikkaita ja turvipsia).	Kanroja.	Rehukakkujia.
	kg.	kg.	kg.	kg.	kg.	kg.	kg.	kg.
Hevoset	7	5	—	2	—	—	1/2	—
Varsat (1 vuotta nuoremmat)	3	3	—	3	—	—	1/4	—
Lehmät	3	2	1	2	1/2	2	1/4	1/4
Vasikat (1 vuotta nuoremmat)	2	2	—	3	—	—	—	1/4
Lampaat	2	1	—	—	—	—	—	—

Koska karjanhoito ei aina voi jaksaa edellämminä tavoin edellyttämällä tavalla, niin on pidettävä laatu korvauksella, mikäli ei voida siirtöjen avulla tasoittaa aikaa. Puuttavasta laadusta korvattava olisi noudatettava seuraavaa suhdetta:

1 kg. peltohoitoa ja kaima väkijoukon vastaa 1,4 kg. niittyhoitoa	1
1 kg. kaima väkijoukon vastaa 1,4 kg. kaiman ja ohran joukon vastaa	1
1 kg. kaima väkijoukon vastaa 1,4 kg. kaiman ja ohran joukon vastaa	1
1 kg. kaima väkijoukon vastaa 1,4 kg. kaiman ja ohran joukon vastaa	1

Karjan omistaja, joka luunnutyo edellä määrättyjen ilmoitusten te-
kennyt, on velvollinen maksaa kassaan korvauksen joutua chin-

№ 29, 3/4 arkkia, annettu Helsingissä, 22 päivänä maaliskuuta 1918.

Helsingissä, Suomen Kansanvaltuuskunnan kirjapainossa, 1918.

Elintarviketuotannon on veloitava, että läis määrätystä endite-
muksi vedetään.

Helsingissä, 20 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan Kirjastojohtaja Oskari

Välitetty O. TOKOJ.

	1917	1918	1919	1920	1921	1922
Hevonen	1	1	1	1	1	1
Vasikat (1 vuotta vanhat)	1	1	1	1	1	1
Lohdat	1	1	1	1	1	1
Vasikat (1 vuotta vanhat)	1	1	1	1	1	1
Lammit	1	1	1	1	1	1

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

1. Laki väliaikaisesta vuokratulon verotuksesta kaupungissa.
-
-

L a k i

wäliaikaisesta vuokratulon verotuksesta kaupungissa.

Annettu Helsingissä, 21 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Kaupunkikunnassa on jokaisen kiinteimistön omistajan suoritettava erityistä vuokratulon veroa kunnalle.

2 §.

Vuokratulon veroa suoritetaan maaliskuun alusta 1918 alkaen 10 % kiinteimistön vuokratuloista.

3 §.

Tämän veron suorittakoon kiinteimistön omistaja kuukausittain.

4 §.

Verovelvollinen, joka yrittää kiertää tämän lain määräyksiä, kiellettyy niitä noudattamasta tahti tahallisesti vaikeuttaa lain täytäntöönpanoa, saatettakoon edesvastuuseen sekä on velvollinen suorittamaan lyhyemmältä tai pitemmältä ajalta veron kaksinkertaisena. Kaupungin

hallinto voi tällaisessa tapauksessa myös asettaa erityiset vuokrankantajat ja kieltää vuokrien maksun kenellekään muulle.

5 §.

Tämän veron johdosta ei kiinteistön omistaja ole oikeutettu vuokralaisen maksettavaa vuokraa korottamaan.

6 §.

Tämä laki, jonka täytäntöönpanosta lähemmät määräykset antaa kaupungin hallinto, astuu voimaan heti.

Helsingissä, 21 päivänä maaliskuuta 1918.

SUOMEN KANSANVALTUUSKUNTA:

KULLERVO MANNER.
YRJÖ SIROLA.
EERO HAAPALAINEN.
ADOLF TAIMI.
M. A. AIROLA.
HANNA KARHINEN.
LAURI LETONMÄKI.
ANTTI KIVIRANTA.
O. W. KUUSINEN.
EDVARD GYLLING.

JALO KOHONEN.
J. H. LUMIVUOKKO.
EVERT ELORANTA.
O. TOKOI.
KONSTANTIN LINDQVIST.
EMIL ELO.
HILJA PÄRSSINEN.
J. O. ARJANNE.
MATTI TURKIA.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

Sivu 1. Sopimus Venäjän ja Suomen sosialististen tasavaltain välillä.

Sopimus

Venäjän ja Suomen sosialististen tasavaltain välillä.

Päätetty Pietarissa, (16 päivänä helmikuuta) 1 päivänä maaliskuuta 1918.

Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan Kansankomisaarien Neuvosto ja Suomen Sosialistisen Työväentasavallan Kansanvaltuuskunta ovat näiden vapaitten tasavaltain ystävyyden ja veljeyden lujittamiseksi tehneet seuraavan sopimuksen.

1 §.

Venäjän Federatiivinen Neuvostotasavalta luovuttaa riippumattomalle Suomen Sosialistiselle Työväentasavallalle kaiken Venäjän Tasavallan tai Venäjän valtiolaitosten omistaman tai hallinnassaan pitämän, entisen Suomen Suuriruhtinaanmaan alueen rajain sisällä sijaitsevan kiinteän omaisuuden, kuten maaomaisuuden, vesialueet, kaupungeissa olevat tontit, rakennukset, tehtaat ja teollisuuslaitokset, kuin myös lentäinlaitokset, rautatiet, linnoitukset, majakat, loistot ja reimarit.

2 §.

Suomen Sosialistinen Työväentasavalta puolestaan luovuttaa Venäjän Federatiiviselle Neuvostotasavallalle kaiken Suomen valtion tai Suomen valtiolaitosten omistaman tai hallinnassaan pitämän, Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan alueen rajain sisällä sijaitsevan kiin-

teän omaisuuden, kuten maaomaisuuden, vesialueet, kaupungeissa olevat tontit, rakennukset, tehtaat ja teollisuuslaitokset, kuin myös rautatiet, majakat, loistot ja reimarit.

3 §.

Suomen Sosialistinen Työväentasavalta ilmoittaa suostuvansa ostamaan muutakin kuin tämän sopimuksen 1 §:ssä tarkoitettua Venäjän Federatiiviselle Neuvostotasavallalle kuuluvaa ja entisen Suomen Suuriruhtinaanmaan alueen rajain sisällä sijaitsevaa omaisuutta, ja nauttii Suomen Sosialistinen Työväentasavalta sellaiseen omaisuuteen nähden etuosto-oikeutta, mikäli se ei loukkaa Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan etuja.

4 §.

Yllämainitusta Suomen Sosialistiselle Työväentasavallalle luovutettavasta omaisuudesta luetaan pois se, joka, Venäjän ja Suomen asiain Selvittelykomitean päätöksellä, välittömästi luovutetaan työväen järjestöille.

5 §.

Venäjän Federatiivinen Neuvostotasavalta luovuttaa Suomen kauppalaivaston kansallistuttamisen edistämiseksi Suomen Sosialistiselle Työväentasavallalle kaikki Suomen valtiolle, kunnille tai yksityisille kuuluneet, Venäjän hallituksen ennen sotaa tai sodan aikana rekviroidut laivat niiden nykyisessä kunnossa. Samaten on luovutettava kaikki muukin rekviroitu omaisuus, mikäli se tätä sopimusta päätettäessä on entisen Suomen Suuriruhtinaanmaan alueen rajain sisällä.

6 §.

Edelläolevain pykäläin määräykset eivät koske niitä kiinteistöjä, jotka Suomen Sosialistisen Työväentasavallan alueella ovat Venäjän Federatiiviselle Neuvostotasavallalle ja Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan alueella Suomen Sosialistiselle Työväentasavallalle välttämättömät diplomaattisten, konsuli- ja kauppaviranomaisten virastoja

ja henkilökuntaa, kuin myös sivistys- ja valistuslaitoksia sekä parantoloita varten.

7 §.

Korvauksen suuruuden tämän sopimuksen 1, 2, 3 ja 4 §:n mukaan omaisuutta luovutettaessa määrittelee erityinen Venäjän ja Suomen asiain Selvittelykomitea.

Näistä luovutuksista johtuneista maksuista, jotka suoritetaan Suomen asioita varten asetetun venäläisen likvidatsioonikomitean vaatimuksesta, pidetään eri tili, joka päätetään lopullisessa tilien selvityksessä.

8 §.

Venäjän valtion ja valtiolaitosten saatavat Suomen valtiolta ja valtiolaitoksilta sekä päinvastoin, samoin kuin myös Venäjän Suomen Pankin välityksellä ottamat lyhytaikaiset velkasitoumukset tunnustetaan molempien Sosialististen tasavaltain hallitusten puolelta voimassa oleviksi, ja niiden kuolemustapaa, riippumatta 7 §:n mukaisesti suoritettavista maksuista, tulee valmistelemaan erikoinen Venäjän ja Suomen asiain Selvittelykomitean alainen yhteinen finanssikomitea.

9 §.

Tämän sopimuksen tekijät takaavat molemminpuolisesti Venäjän ja Suomen sosialististen tasavaltain kauppa-aluksille kaikiksi ajoiksi vapaan ja esteettömän pääsyn kaikkiin meri-, järvi- ja jokisatamiin, ankkuripaikkoihin ja kanaviin sekä myöntävät mainituille aluksille vapaan ja esteettömän tavaran lastaus- ja purkamisoikeuden sekä luotsilaitoksen käytön. Yllämainitun vapaan käytön teknilliset ehdot määrätään eri sopimuksilla.

10 §.

Venäjän ja Suomen rautateitten välille järjestetään pysyväinen ja suoranainen yhdysliikenne ilman matkustajain siirtoa ja tavarain uudesta lastausta.

11 §.

Ehdot, joilla Venäjän Federatiivinen Neuvostotasavalta saa Suomen Sosialistisen Työväentasavallan alueella käyttää sähkölennätintä, postia ja maanteitä ja Suomen Sosialistinen Työväentasavalta Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan alueella vastaavia laitoksia, määritellään eri sopimuksilla; jolloin, poikkeuksena tämän sopimuksen 1 §:n yleisistä määräyksistä, huomioon ottaen voimassa olevat kansainväliset tavat ja sopimukset, Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan omaksi jää viideksikymmeneksi vuodeksi, eksterritoriaalioikeudella, kolme Suomen Sosialistisen Työväentasavallan kautta kulkevaa, Pietarin Tukholmaan, Newcastleen ja Fredericiaan yhdistävää lennätinjohtoa (N:o 13, 60 ja 42) sekä yksi yhtäjaksoinen, suora johto linjalla Pietari—Vartoniemi—Aleksandrovska (Muurmanilla), joka johto kulkee Viipurin, Kuopion, Kemin ja Rovaniemen kautta, sekä pidätetään Venäjän Federatiiviselle Neuvostotasavallalle kaikki Tanskalaisen yhtiön kanssa tehdyn sopimuksen mukaiset oikeudet kolmeen kaapeliin, jotka kulkevat suoraan Uudestakaupungista Ruotsiin Ahvenanmaan kautta.

12 §.

Molemmat sopimuksen tekijät asettavat viipymättä Venäjän ja Suomen asiain Selvittelykomitean alaisen yhteisen komitean laatimaan ehdotusta molempien tasavaltain väliseksi kauppasopimukseksi.

13 §.

Suomalaista alkuperää oleville Venäjän kansalaisille Venäjällä kuin myös venäläistä alkuperää oleville Suomen kansalaisille Suomessa myönnetään samanlaiset oikeudet kuin muillakin vastaavan maan kansalaisilla on.

Suomen kansalaiset Venäjällä, samoin kuin Venäjän kansalaiset Suomessa nauttivat samoja yksityisoikeuksia, kansalaisvapauksia ja kunnallisia oikeuksia kuin vastaavan maan kansalaisilla on.

Venäjän Federatiivinen Neuvostotasavalta myöntää kaikki Venäjän kansalaisille kuuluvat valtiolliset oikeudet Suomen kansalaisille Ve-

näjällä, jotka kuuluvat työväenluokkaan tai talonpoikaisväestöön, joka ei käytä vierasta työvoimaa, mikäli he ansiotyössä ollen asuvat Venäjän alueella.

Suomen Sosialistinen Työväentasavalta puolestaan sitoutuu myöntämään Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan kansalaisille Suomessa mahdollisimman helpot ehdot täysien valtiollisten oikeuksien saamiseen, erityisesti huomioonottaen vakinaista asuinpaikkaa vailla olevan työätekeväen väestön edut.

14 §.

Suomen Sosialistinen Työväentasavalta sitoutuu olemaan millään tavalla estämättä ja lupautuu edistämään Suomen Sosialistisen Työväentasavallan alueelta jo alettua Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan aseellisten maa- ja merisotavoimien sekä maa- ja merisotilastilastoihin kuuluvien laitosten jatkuva poissiirtämistä ja tämän poissiirtämisen pikaista loppuun saattamista.

15 §.

Venäjän Federatiivinen Neuvostotasavalta luovuttaa Suomen Sosialistisen Työväentasavallan täydelliseksi omaisuudeksi alempana määritellyn alueen, jos paikallinen väestö vapaasti kysyttynä ilmaisee siihen suostuvansa.

Venäjän ja Suomen välinen valtakunnan raja kulkee tästedes nykyisellä Venäjän ja Suomen välisellä rajalla olevasta Korvatunturista suorassa linjassa Petsamon joen lähteille, sieltä Petsamon joen itäistä vedenjakajaa pitkin sekä suorassa linjassa Muotkavuonon ja Kalastajaniemen yli, päättyen Jäämeren rannalle Supuskan kohdalla.

17 §:ssä mainitun komitean tulee määritellä erityiset ehdot, jotka takaavat:

- 1) kalastusta ja muita elinkeinoja luovutetulla alueella harjoittavan Venäjän väestön oikeudet;
- 2) Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan esteettömän oikeu-

den vapaaseen kauppa-kauttakulkuun Norjaan ja sieltä takaisin; ja
3) Venäjän ja Norjan välillä solmituista ja voimassa olevista sopi-
muksista johtuvat oikeudet.

Yllämainitun alueen luovutuksesta johtuvat maksut suoritetaan tä-
män sopimuksen 7 §:n perusteella.

16 §.

Sopijapuolet asettavat Venäjän ja Suomen asiain Selvittelykomi-
tean alaisen komitean Venäjän ja Suomen rajojen muutosten tarkkaa
määrittelyä varten. Suomen Sosialistinen Työväentasavalta luovuttaa
kuitenkin heti Venäjän Federatiiviselle Neuvostotasavallalle täydelli-
seksi omaisuudeksi Suomenlahden rannalla sijaitsevan Inon linnakkeen
alueen ja takaa välttämättömän kauttakulkuyhteyden mainittuun lin-
nakkeeseen.

17 §.

Tämän pääsopimuksen eri määräysten kehittämiseksi valmistetaan
molempain sopijapuolten hallitusten asettamassa Venäjän ja Suomen
asiain Selvittelykomiteassa ehdotukset yksityiskohtaisiksi sopimuksiksi,
jotka Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan ja Suomen Sosialisti-
sen Työväentasavallan hallitukset vahvistavat.

18 §.

Erimielisyydet, joita syntyy yllämainittuja yksityiskohtaisia sopi-
muksia laadittaessa ja joita johtuu tämän sopimuksen sekä sen perus-
teella tehtyjen erikoissopimusten tulkinnasta, kuin myös tämän sopi-
muksen ja erikoissopimusten määräysten rikkomiset, annetaan sovinto-
oikeuden ratkaistaviksi, johon puheenjohtajan määrää Ruotsin Sosiali-
demokraattisen vasemmistopuolueen puoluetoimikunta, ellei myöhem-
min toisin sovita.

19 §.

Tämä sopimus astuu lailliseen voimaan heti kun molempien Sosia-
lististen tasavaltain hallitusten valtuutetut ovat sen allekirjoittaneet.

20 §.

Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan ja Suomen Sosialistisen Työväentasavallan hallitusten valtuutetut ovat allekirjoittaneet ja sineteillään vahvistaneet kaksi kappaletta tätä sopimusta venäjän ja suomen kielillä.

Allekirjoitettu Pietarissa (16 p. helmik.) 1 p. maalisk. 1918.

По Уполномочию Совѣта Нар.
Ком.:

Предсѣдатель СНК. В. УЛЬЯ-
НОВ (ЛЕНИН).

П. ПРОШЬЯНЪ.

Л. ТРОЦКІЙ.

І. ДЖУГАШВИЛИ-СТАЛИН.

Управляющій дѣлами Совѣта На-
родныхъ Комиссаровъ
ВЛАД. БОНЧЪ-БРУЕВИЧЪ.

Секретарь Совѣта Н. ГОРБУНОВ.

(Sinetti.)

Suomen Kansanvaltuuskunnan
valtuuttamina:

EDVARD GYLLING.

(Sinetti.)

OSKARI TOKOI.

(Sinetti.)

Договоръ

между Россійской и Финляндской Соціалистическими
Республиками.

Заключень въ гор. Петроградѣ (16-го Февр.) 1-го марта 1918 г.

Совѣтъ Народныхъ Комиссаровъ Россійской Федеративной Совѣтской Республики и Совѣтъ Народныхъ Уполномоченныхъ Финляндской Соціалистической Рабочей Республики, для укрѣпленія дружбы и братства между упомянутыми свободными республиками, заключили настоящій договоръ.

§ 1.

Россійская Федеративная Совѣтская Республика передаетъ независимой Финляндской Соціалистической Рабочей Республикѣ всё принадлежащія Россійской Республикѣ или Россійскимъ государственнымъ учрежденіямъ, какъ по праву собственности, такъ и по праву пользованія, недвижимыя имущества, какъ-то: земли, водныя пространства, городскіе участки, строенія, заводы, фабрики, а равно телеграфныя учрежденія, желѣзныя дороги, крѣпости, маяки, сигнальные огни и вѣхи, — расположенныя въ предѣлахъ территоріи бывшаго Великаго Княжества Финляндскаго.

§ 2.

Финляндская Соціалистическая Рабочая Республика, со своей стороны, передаетъ Россійской Федеративной Совѣтской Республикѣ всё принадлежащія Финляндской казнѣ или Финляндскимъ государственнымъ учрежденіямъ на правахъ собственности или пользованія недвижимыя имущества, какъ-то: земли, водныя пространства, городскіе участки, строенія, заводы, фабрики, а равно и желѣзныя дороги, маяки, сигнальные огни и вѣхи, — расположенныя въ предѣлахъ территоріи Россійской Федеративной Совѣтской Республики.

§ 3.

Финляндская Соціалистическая Рабочая Республика изъявляет согласіе на приобрѣтеніе и прочаго, не предусмотрѣннаго въ § 1 настоящаго договора имущества, принадлежащаго Россійской Федеративной Совѣтской Республикѣ и находящагося въ предѣлахъ территории бывшаго Великаго Княжества Финляндскаго, и пользуется преимущественнымъ правомъ на приобрѣтеніе такового имущества, поскольку это не нарушаетъ интересовъ Россійской Федеративной Совѣтской Республики.

§ 4.

Изъ вышеуказанныхъ подлежащихъ передачъ Финляндской Соціалистической Рабочей Республикѣ имущество исключаются тѣ, кои, по постановленію Россійско-Финляндской Согласительной Комиссіи, передаются непосредственно рабочимъ организаціямъ.

§ 5.

Въ интересахъ содѣйствія націонализаціи Финляндскаго торговаго флота Россійская Федеративная Совѣтская Республика передаетъ Финляндской Соціалистической Рабочей Республикѣ все принадлежавшіе Финляндской казнѣ, общинамъ или частнымъ лицамъ, реквизируемые русскимъ правительствомъ до войны или во время оной — корабли въ ихъ нынѣшнемъ состояніи. Передачъ въ равной степени подлежатъ и всякое другое реквизируемое имущество, поскольку оно находится къ моменту заключенія настоящаго договора въ предѣлахъ территории бывшаго Великаго Княжества Финляндскаго.

§ 6.

Дѣйствіе предыдущихъ параграфовъ не распространяется на недвижимости, которыя необходимы Россійской Федеративной Совѣтской Республикѣ на территоріи Финляндской Соціалистической Рабочей Республики, и Финляндской Соціалистической Рабочей Республикѣ на территоріи Россійской Федеративной Совѣтской Республики для учреждений и лицъ дипломатической, консульской и торговой службъ, а также для культурно-просвѣтительныхъ и лечебныхъ установленій.

§ 7.

Размѣръ вознагражденія за передаваемые, согласно §§ 1, 2, 3 и 4 настоящаго договора, имущества опредѣляется особой Россійско-Финляндской Согласительной Комиссией.

Причитающимъ по этимъ передачамъ платежамъ, которые производятся по требованіямъ Россійской ликвидаціонной комиссіи по дѣламъ Финляндіи, ведется особый счетъ, заключаемый при окончательномъ расчетѣ.

§ 8.

Суммы, которыя Финляндскія государственныя учрежденія и Финляндская казна должны Россійскимъ государственнымъ учрежденіямъ и Россійской казнѣ и наоборотъ, а также краткосрочныя обязательства Россіи, заключенныя при посредствѣ Финляндскаго Банка, признаются правительствами обѣихъ Соціалистическихъ республикъ дѣйствительными, и способъ ихъ погашенія, независимо отъ платежей, производимыхъ согласно § 7, будетъ выработанъ специальной смѣшанной Финансовой подкомиссией при Россійско-Финляндской Согласительной Комиссии.

§ 9.

Договаривающіяся стороны взаимно обезпечиваютъ торговымъ судамъ Россійской и Финляндской Соціалистическихъ Республикъ на всѣ времена свободный безпрепятственный пропускъ во всѣ морскія, озерныя и рѣчныя гавани, якорныя стоянки и каналы и предоставляютъ упомянутымъ судамъ право свободной безпрепятственной погрузки и разгрузки товаровъ и пользованія лопманскими учрежденіями. Технические условія вышеуказаннаго свободного пользованія опредѣляются особыми соглашеніями.

§ 10.

Между Россійскими и Финляндскими желѣзными дорогами устанавливается постоянное прямое безпересадочное и безперегрузочное сообщеніе.

§ 11.

Условія пользованія Россійскою Федеративною Совѣтскою Республикою телеграфомъ, почтой и шоссевыми дорогами на территоріи Фин-

ландской Соціалистической Рабочей Республики и, соответственно, — Финляндскою Соціалистическою Рабочею Республикою — на территоріи Россійской Федеративной Совѣтской Республики будутъ опредѣлены особыми соглашениями; при чемъ въ изъятіе изъ общихъ положеній § 1, примѣнительно къ существующимъ международнымъ обычаямъ и соглашениямъ, собственностью Россійской Федеративной Совѣтской Республики на 50 лѣтъ, на правахъ экстерриториальности, остаются три провода (№№ 13, 60 и 42), проходящихъ черезъ территорію Финляндской Соціалистической Рабочей Республики и связывающихъ Петроградъ со Стокгольмомъ, Ньюгестлемъ и Фридеричіею, и одинъ непрерывно — прямой проводъ Петроградъ—Вартоніеми—Александровскъ (Мурманскій), идущій черезъ Выборгъ, Куошю, Кеми и Рованіеми, а равно сохраняются за Россійской Федеративной Совѣтской Республикой всѣ права по договору съ Датскимъ обществомъ на три кабеля прямого сообщенія отъ Ньюстада со Швеціей черезъ Аландскіе острова.

§ 12.

Объ договаривающіяся стороны учреждаютъ немедленно смѣшанную подкомиссію при Россійско-Финляндской Согласительной Комиссіи для составленія проекта торговаго договора между обѣими республиками.

§ 13.

Россійскимъ гражданамъ Финляндскаго происхожденія въ Россіи, а равно и Финляндскимъ гражданамъ Россійскаго происхожденія въ Финляндіи, представляются равныя права съ остальными гражданами соответствующей страны.

Финляндскіе граждане въ Россіи, а равно Россійскіе граждане въ Финляндіи, пользуются одинаковыми съ гражданами соответствующей страны частными правами, правами гражданской свободы и общинными правами.

Россійская Федеративная Совѣтская Республика предоставляетъ всѣ политическія права Россійскихъ гражданъ Финляндскимъ гражданамъ въ Россіи, принадлежащимъ къ рабочему классу или къ непользующемуся

чужимъ трудомъ крестьянству, если они проживаютъ на территоріи Россіи для трудовыхъ занятій.

Со своей стороны Финляндская Соціалистическая Рабочая Республика обязуется предоставить гражданамъ Россійской Федеративной Совѣтской Республики въ Финляндіи наиболѣе легкія условія для получения полныхъ политическихъ правъ, особенно принимая во вниманіе интересы трудового населенія, неимѣющаго постоянной осѣлости.

§ 14.

Финляндская Соціалистическая Рабочая Республика обязуется не чинить никакихъ препятствій и обѣщаетъ содѣйствовать продолженію и скорѣйшему окончанію начатой эвакуаціи изъ предѣловъ Финляндской Соціалистической Рабочей Республики сухопутныхъ и морскихъ вооруженныхъ силъ и учреждений военнаго и военно-морского вѣдомствъ Россійской Федеративной Совѣтской Республики.

§ 15.

Россійская Федеративная Совѣтская Республика отчуждаетъ въ полную собственность Финляндской Соціалистической Рабочей Республики нижеопредѣляемую территорію, если на то будетъ изъявлено согласіе свободно опрошеннымъ мѣстнымъ населеніемъ.

Россійско-Финляндскою государственною границею отнынѣ будетъ линія, которая идетъ отъ Корвантунтури, находящейся на теперешней Россійско-Финляндской государственной границѣ, по прямой линіи къ источникамъ рѣки Печенги (Петсамо), оттуда по восточному водораздѣлу рѣки Печенги (Петсамо), черезъ Мотовскій заливъ (Муоткофіордь) и Рыбачій Носъ по прямой линіи выходитъ на берегъ Ледовитаго Океана у Зубова (Супуски).

Комиссіей, предусмотрѣнной § 17, должны быть опредѣлены особыя условія, обезпечивающія: 1) права населенія Россіи, занимающагося въ отчужденной территоріи рыбными и иными промыслами; 2) права Россійской Федеративной Совѣтской Республики на безпрепятственный торговый транзитъ въ Норвегію и обратно и 3) права, вытекающія изъ заключенныхъ и дѣйствующихъ между Россіей и Норвегіей договоровъ.

Платежи, вытекающіе изъ отчужденія вышеупомянутой территоріи, производится на основаніяхъ, изложенныхъ въ § 7 настоящаго договора.

§ 16.

Договаривающимися сторонами учреждается подкомиссія при Россійско-Финляндской Согласительной Комиссіи въ цѣляхъ точнаго опредѣленія измѣненій Россійско-Финляндской границы. Однако Финляндская Соціалистическая Рабочая Республика немедленно отчуждаетъ въ полную собственность Россійской Федеративной Совѣтской Республики территорію форта Ино, расположенную на побережьѣ Финскаго залива, и обезпечиваетъ необходимый транзитъ къ этому форту.

§ 17.

Въ развитіе постановленій сего основнаго договора будутъ выработаны согласительною комиссіею, учреждаемою правительствами обѣихъ договаривающихся сторонъ, проекты подробныхъ соглашеній, которыя подлежатъ утвержденію правительствъ Россійской Федеративной Совѣтской Республики и Финляндской Соціалистической Рабочей Республики.

§ 18.

Разногласія, возникающія при составленіи вышеупомянутыхъ подробныхъ соглашеній и при толкованіи настоящаго договора и заключенныхъ въ его развитіе подробныхъ соглашеній, а равно и случаи нарушенія статей договора и соглашеній — передаются на разрѣшеніе третейскаго суда, предсѣдатель коего назначается правленіемъ Шведской лѣвой соціалъ-демократической партіи, если позже не будетъ условлено иначе.

§ 19.

Настоящій договоръ вступаетъ въ законную силу съ момента его подписанія Уполномоченными правительствами обѣихъ Соціалистическихъ Республикъ.

§ 20.

Уполномоченные правительствъ Россійской Федеративной Совѣтской Республики и Финляндской Соціалистической Рабочей Республики подписали и скрѣпили своими печатями два экземпляра договора на русскомъ и финскомъ языкахъ.

Подписанъ въ гор. Петроградѣ (16-го февр.) 1-го марта 1918 г.

По Уполномочию Совѣта Нар.
Ком.:

Suomen Kansanvaltuuskunnan
valtuuttamina:

Предсѣдатель СНК. В. УЛЬЯ-
НОВ (ЛЕНИН).

EDVARD GYLLING.
(Печать).

П. ПРОШЬЯНЪ.

OSKARI TOKOI.
(Печать).

Л. ТРОЦКІЙ.

І. ДЖУГАШВИЛИ-СТАЛИН.

Управляющій дѣлами Совѣта На-
родныхъ Комиссаровъ
ВЛАД. БОНЧЪ-БРУЕВИЧЪ.

Секретарь Совѣта Н. ГОРБУНОВ.
(Печать).

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

Sivu 1. Työväen Pääneuvoston päätös Suomen Kansanvaltuuskunnan kokoonpanosta ja toiminnasta.

Työväen Pääneuvoston päätös

Suomen Kansanvaltuuskunnan kokoonpanosta ja toiminnasta.

Tehty Helsingissä, 8 päivänä maaliskuuta 1918.

Työväen Pääneuvosto on käsitellyt kysymystä Kansanvaltuuskunnan kokoonpanosta ja sen töitten järjestelystä. Päätöksensä ilmoittaa Pääneuvosto täten, että se hyväksyy Kansanvaltuuskunnan tähänastisen toiminnan ja antaa sille tunnustuksensa. Pääasiassa hyväksyen myöskin Kansanvaltuuskunnan tähänastisen kokoonpanon on Pääneuvosto päättänyt, että Kansanvaltuuskunnan kokoonpanoa on vahvistettava, mutta että siinä muuten on tehtävä vain sen suuntaiset järjestelyt, että a) siviiliasiain hallinto erotetaan sota-asiaain hallinnosta muodostamalla tähänastisesta Sisäasiain Osastosta kaksi osastoa, Sisäasiain Osaston ja Sota-asiaain Osaston; b) tähänastiset Liikenneasiain Osasto ja Posti- ja Tiedotusasiain Osasto lakkautetaan; ja c) edellisessä kohdassa mainittujen osastojen ja Työasiain Osaston tilalle muodostetaan Sosiaaliasiain Osasto, Työasiain Osasto ja Liikenneasiain Osasto.

Edellä esitettyjä seikkoja huomioon ottaen on Pääneuvosto hyväksynyt seuraavat toverit valtuutettuina Suomen Kansanvaltuuskuntaan kuulumaan ja sen eri osastoja hoitamaan:

Valtuuskunnan puheenjohtaja: toveri Kullervo Manner;

Ulkoasiain valtuutettu: toveri Yrjö Sirola;

Sota-asiain valtuutetut: toverit Eero Haapalainen ja Adolf Taimi;
Oikeusasiain valtuutetut: toverit Lauri Letonmäki ja Antti Kiviranta;

Valistusasiain valtuutettu: toveri O. V. Kuusinen;

Raha-asiain valtuutetut: toverit Edvard Gylling ja Jalo Kohonen;

Työasiain valtuutettu: toveri J. H. Lumivuokko;

Maatalousasiain valtuutettu: toveri Evert Eloranta;

Elintarveasiain valtuutettu: toveri Oskari Tokoi;

Liikenneasiain valtuutetut: toverit Konstantin Lindqvist ja Emil Elo;

Sosiaaliasiain valtuutetut: toverit J. O. Arjanne ja Hilja Pärssinen;

Sisäasiain valtuutetut: toverit M. A. Airola ja Hanna Karhinen;

Prokuraattori: toveri Matti Turkia.

Tämän yhteydessä on Pääneuvosto päättänyt, että prokuraattorin apulaisen, joka hoitaa prokuraattorin tehtäviä hänen estettynä ollessaan, nimittää toimeensa prokuraattorin ehdotuksesta Pääneuvosto.

Helsingissä, 8 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Työväen Pääneuvosto:

V. PERTTILÄ.

A. R. LEHTO.

ASETUSKOKOELMA.

Sisällys:

Sivu 1. Laki järjestyksenpidosta.

Laki

järjestyksenpidosta.

Annettu Helsingissä, 26 päivänä maaliskuuta 1918.

Suomen Kansanvaltuuskunnan päätöksellä säädetään:

1 §.

Järjestyksenpito on kunnallinen asia, jota on hoidettava paikkakunnan tarpeiden vaatimalla tavalla tämän lain sekä kuntain järjestys- ja talousasioista voimassa olevain säännösten mukaisesti.

2 §.

Järjestyksenpitoa varten on kuhunkin kuntaan asetettava järjestyslautakunta, johon kuuluu vähintään kolme valtuuston valitsemaa jäsentä.

Valtuusto vahvistakoon kunnan järjestysvallalle ohjesäännön, johon on otettava tarpeelliset määräykset järjestyslaitoksen kokoonpanosta ja tehtävästä kuin myöskin siitä järjestyksestä, jossa sen virkailijat ovat toimiinsa otettavat ja niistä erotettavat.

3 §.

Järjestyslaitoksen päällikön viran täyttämistä varten järjestyslautakunta julistaa viran haettavaksi. Ellei järjestyslautakunta katso, että virka on uudestaan haettavaksi julistettava, pankoon hakijoista kolme

ehdolle, jos niin monta on virkaa hakenut. Valtuusto asettaa virkaan jonkun ehdolle pannuista. Valtuuston asiana on myöskin erottaa järjestyspäällikkö.

4 §.

Kaikkien järjestyslaitoksessa palvelevien henkilöiden tulee olla luotettavia ja muutenkin toimeen soveliaita Suomen kansalaisia.

5 §.

Järjestyslaitokset ja niiden palveluksessa toimivat henkilöt ovat velvolliset antamaan toisilleen avustusta virkavelvollisuuksien täyttämässä.

Myöskin on niiden noudatettava tuomioistuimen päätöksiä ja asianomaisten virallisten syyttäjain lakiin perustuvia ohjeita sekä annettava näille ja muille viranomaisille tarpeellista virka-apua.

6 §.

Jos Suomen Punaiseen Kaartiin kuuluva henkilö pidätetään, on siitä viipymättä ilmoitettava asianomaiselle kaartilaisen päällystölle.

7 §.

Jos Punaiseen Kaartiin kuulumaton henkilö kaartin toimesta pidätetään vastavallankumouksellisena taikka muusta rikoksesta epäiltynä taikka tavattuna, on pidätyksestä viipymättä järjestyslaitokselle ilmoitettava ja pidätetty mahdollisimman pian luovutettava järjestyslaitoksen huostaan.

8 §.

Pidätettyä on järjestyslaitoksessa kohta alustavasti kuulustettava ja kuulustus pikaisesti saatettava loppuun, jolloin pidätetty, ellei hänen syyllisyytensä ole kuulustelussa käynyt vähintään todennäköiseksi, on viipymättä vapautettava.

Jos pidätys on tapahtunut Punaisen Kaartin toimesta on kuitenkin vapaaksipäästämisestä sovittava pidättämisestä määräyksen antaneen Punaisen Kaartin elimen kanssa.

9 §.

Järjestyslaitos ei ole velvollinen luovuttamaan hallussaan olevia pidätettyjä siviilihenkilöitä, ellei luovuttamismääräystä ole antanut laitos tai viranomainen, jonka määräysvallan alainen järjestyslaitos on.

10 §.

Järjestyslaitoksen ylläpitoon on valtion otettava osaa apumaksulla, jonka suuruus on puolet laitoksen kaikista menoista, ellei Suomen Kansanvaltuuskunta hankitse, että valtion osuuden tulee olla suurempi. Tätä varten lähettäköön valtuusto vahvistamansa järjestyslaitoksen vuosi-
rahasäännön sekä ehdotuksen sen mukaan suoritettavain menojen jaosta valtion ja kunnan kesken lääninvaltuuskunnalle, jonka on oman lausuntonsa kera toimitettava asiakirjat Suomen Kansanvaltuuskunnalle.

Valtion apumaksu on kuukausittain tilauksesta suoritettava kunnan kassaan. Lääninkonttorin ja kunnan välinen tilitys kultakin vuodelta on aina seuraavan vuoden helmikuussa toimitettava.

11 §.

Lääninvaltuuskunnan tulee valvoa, että järjestysvalta on tarvetta vastaavalla tavalla järjestetty ja suorittaa tehtävänsä asianmukaisesti sekä että järjestysasemat kalustoineen ja muine varusteineen ovat hyvässä kunnossa.

Jos syytä muistutukseen ilmaantuu, vaatikoon lääninvaltuuskunta havaitun epäkohdan korjaamista ja, ellei siitä ole apua, ilmoittakoon asian Suomen Kansanvaltuuskunnan Sisäasiain Osastolle. Sellaisessa tapauksessa voi Sisäasiain Osasto vaadittuaan valtuustolta selityksen, asianhaarain mukaan pidättää kunnalta sille valtiovaroista tulevan apumaksun tai osan siitä, kunnes tarpeellinen oikaisu on toimeenpanttu.

12 §.

Sisäasiain Osasto antaa ne yleiset järjestysvallan toimintaa koskevat määräykset, jotka sen lisäksi, mitä tässä laissa on säädetty, katsotaan tarpeelliseksi.

13 §.

Tämä laki, joka ei koske järjestyksenpitoa sodan aikana taistelualueilla eikä sotatilaan julistetuilla paikkakunnilla, astuu voimaan huhtikuun 1 päivänä 1918, jolloin kaikki tätä ennen annetut, tämän lain kanssa ristiriidassa olevat säännökset lakkaavat olemasta voimassa.

Helsingissä, 26 päivänä maaliskuuta 1918.

SUOMEN KANSANVALTUUSKUNTA:

KULLERVO MANNER.

YRJÖ SIROLA.

EERO HAAPALAINEN.

ADOLF TAIMI.

M. A. AIROLA.

HANNA KARHINEN.

LAURI LETONMÄKI.

ANTTI KIVIRANTA.

O. W. KUUSINEN.

EDVARD GYLLING.

JALO KOHONEN.

J. H. LUMIVUOKKO.

EVERT ELORANTA.

O. TOKOI.

KONSTANTIN LINDQVIST.

EMIL ELO.

HILJA PÄRSSINEN.

J. O. ARJANNE.

MATTI TURKIA.

SUOMEN KANSANVALTUUSKUNNAN

EHDOTUS

SUOMEN VALTIOSÄÄNNÖKSI

ESITETTY TYÖVÄEN PÄÄNEUVOSTOLLE TARKASTETTAVAKSI
JA PÄÄTETTÄVÄKSI YLEISTÄ KANSANÄÄNES-
TYSTÄ VARTEN

HELSINGISSÄ, 1918

SUOMEN KANSANVALTUUSKUNNAN KIRJAPAINOSSA

Suomen Valtiosäännön ehdotus.

Sitten kun Suomen työtätekevä kansa on kukistanut sortovallan ja kunnialla voittanut kansan viholliset, esitetään viipymättä Suomen kansan hyväksyttäväksi uusi Valtiosääntö tämän maan pysyväksi ja ainoaksi perustuslaiksi. Sen hyväksymisestä toimitetaan mahdollisimman pian tänä keväänä yleinen kansanäänestys koko maassa. Kaikki Suomen kansalaiset, jotka ennen nyt kuluvaan vuotta ovat täyttäneet kaksikymmentä ikävuotta, ovat siihen kansanäänestykseen oikeutetut ottamaan osaa. Siinä tulee siis Suomen kansan enemmistö selvästi osoittamaan julki tahtooko se todellista kansanvaltaa ja minkä vertainen osa siitä enää kannattaa kukistunutta herravaltaa.

Suomen Kansanvaltuuskunta on tätä varten jo valmistanut ehdotuksensa Suomen Valtiosäännöksi ja esittänyt sen tänä päivänä Työväen Pääneuvostolle. Tämä Kansanvaltuuskunnan ehdotus nyt julkaistaan tässä ohella kokonaisuudessaan. Sitten kun Työväen Pääneuvosto on sen tarkastanut ja kohta kohdalta päättänyt, julkaistaan se lopullisessa muodossaan vielä ennen kansanäänestystä kansan arvosteltavaksi, sekä määrätään päivä, milloin kansanäänestys on tapahtuva.

Suomen miehet ja naiset! Teissä on nyt vielä niitäkin, jotka epä tietoisina tahi valheellisten tietojen eksyttäminä vierotte työväenluokan vaatimaa kansanvaltaa. Punnitkaa nyt ajoissa, tokko tahdotte tähän maahan suurten yhtiöherrain, pankkikapitalistien ja rusthollarien ahnetta mielivaltaa, tokko tahdotte virkavallan herruutta ja puolimuukalaisten aatelisherrain sortovaltaa. Vapaan Suomen vapaa työmies ei sellaista iestä hartioillaan siedä, vaan taistelee loppuun asti oikean vapautensa ja kan-

sanvallan puolesta. Astukaa tekin epätietoiset ja eksytetyt kansalaiset todellista kansanvaltaa vaatimaan! Niin tulee nopeammin loppu nykyisestä kansalaisveren vuodatuksesta, johon taantumuksellisten herrain hankkeet kansamme syöksivät.

Ainoastaan nopeasti alkava kansanvaltainen edistys voi nopeasti korjata taistelun hävitykset ja luoda haavat umpeen. Ainoastaan työväenluokan uudestirakentava työ, sen vallankumouksen siunattujen saavutusten turvaaminen, sen oikeuden ja ihanteiden toteuttaminen, voi auttaa kansamme kauniimpaan tulevaisuuteen.

Helsingissä, 23 päivänä helmikuuta 1918.

SUOMEN KANSANVALTUUSKUNTA.

KULLERVO MANNER.
EERO HAAPALAINEN.
LAURI LETONMÄKI.
ANTTI KIVIRANTA.
J. H. LUMIVUOKKO.
EVERT ELORANTA.
EMIL ELO.
EDVARD GYLLING

YRJÖ SIROLA.
ADOLF TAIMI.
O. W. KUUSINEN.
JALO KOHONEN.
O. TOKOL.
KONSTANTIN LINDQVIST
MATTI TURKIA.

Suomen Valtiosääntö.

I Luku.

Yleisiä säännöksiä.

1 §.

Suomi on tasavalta, jonka valtiomuoto on vahvistettu tässä perustuslaissa.

2 §.

Kaikki valtiovalta kuuluu kansalle, jonka edustajana korkeinta valtaa käyttää Suomen Kansaneduskunta, Valtiosäännön perustuksella ja kansan päätösten mukaan.

3 §.

Suomen kansalaisoikeus on jokaisella, joka on suomalaisista vanhemmista syntynyt taikka lain mukaan Suomen kansalaiseksi otettu.

4 §.

Suomessa olkoon jokaiselle taattuna hengen turva ja ruumiillinen loukkaamattomuus sekä kunnian ja vapauden tasa-arvoinen oikeus lain mukaan.

5 §.

Jokainen Suomen kansalainen on oikeutettu oleskelemaan Suomenmaassa, vapaasti täällä valitsemaan asuinpaikkansa ja kulkemaan paikkakunnasta toiseen. Samoin on Suomen kansalainen oikeutettu vapaasti matkustamaan maasta pois.

6 §.

Jokaisella olkoon uskonnon vapaus. Jokaisella Suomen kansalaisella on oikeus luopua siitä uskontokunnasta, johon kuuluu.

7 §.

Jokaisella olkoon sanan vapaus sekä oikeus kirjallisen ja kuvallisen esityksen painosta julkaisemiseen kenenkään sitä ennakolta estämättä.

8 §.

Kaikilla olkoon oikeus edeltäpäin lupaa hankkimatta pitää kokouksia ja perustaa yhdistyksiä.

9 §.

Valtiolla ja muilla julkisilla yhdyskunnilla on oikeus hankkia omaisuutta ja ryhtyä tai ottaa osaa taloudellisiin yrityksiin.

10 §.

Suomessa on työntekijöillä lakkovapaus ja oikeus työnseisauksen aikana työpaikan luona pitää silmällä työssä kävijöitä sekä kehoittaa heitä luopumaan työstä; samoin on heillä oikeus suullisesti ja kirjallisesti kehoittaa kansaa vieromaan työnseisauksen alaista liikettä sekä sen isännistöä ja avustajia tahi sen tavaroita.

Tämän estämättä olkoon voimassa, mitä lailla erikseen säädetään lakkovapauden käytöstä sellaisissa tapauksissa, jolloin äkillisestä lakon teosta ilmeisesti johtuisi välitöntä hengen vaaraa.

11 §.

Kaikki julkisen vallan ase- ja järjestysvoima olkoon siviilihallinnon alainen, jota sotilashallinnolla tai sota-oikeudella älköön syrjäytettävä tai korvattava. Julkisen vallan ase- ja järjestysvoima älköön sekaantuko työriitaisuuksiin.

Yksityispoliisin toiminta on kielletty.

12 §.

Älköön syyttömästi ketään vangittako, älköönkään ketään vangittuna pidettävä ilman että, niin pian kuin mahdollista on, toimitetaan oikeudellinen tutkimus hänen syyllisyydestään.

Älköön keltään velan tähden vapautta riistettävä.

13 §.

Älköön Suomessa ketään tuomittako muussa oikeudessa kuin siinä, jonka alainen hän maan lain mukaan on.

Ilman säännöllistä oikeudellista tutkintoa taikka vastoin valamiehien lausuntoa, sitten kun sellainen on asetettu, älköön Suomessa ketään julistettako rikokseen syypääksi.

14 §.

Älköön ketään tuomittako rikoksesta kuolemanrangaistukseen taikka mihinkään ruumiin loukkausta tahi terveyden vauriota aiheuttavaan rangaistukseen.

15 §.

Älköön Suomessa koskaan sellaista lakia säädettävä, älköönkään kukaan julkisen toimen hoitaja niin menetelkö, että tulisi sorretuksi toista kieltä puhuvan vähemmistön äidinkielen oikeus. Vähemmistön omankielisen sivistyksen hyväksi toimivia opetuslaitoksia avustettakoon yleisillä varoilla oikeuden ja kohtuuden mukaan.

II Luku.

Suomen Kansaneduskunta.

16 §.

Suomen Kansaneduskunta on yksikamarinen. Siihen kuuluu kaksisataa jäsentä, jotka valitaan, väestön lukumäärän mukaan eri vaalipiireissä, yleisillä välittömällä ja suhteellisilla vaaleilla joka kolmas vuosi.

Kansaneduskunnalla on kuitenkin oikeus määrätä uudet vaalit toimittavaksi jo ennen kolmivuotiskauden päättymistä.

Äänestys vaaleissa olkoon salainen.

17 §.

Oikeutettu valitsemaan kansanedustajaa, kuin myös ottamaan osaa yleiseen kansanäänestykseen, on jokainen Suomen kansalainen, joka ennen vaalivuotta on täyttänyt kaksikymmentä vuotta.

Ainoastaan laillisen tuomion nojalla voidaan Suomen kansalainen julistaa, määrääjäksi, kelpaamattomaksi kansanedustajaa valitsemaan ja kansanäänestykseen osaaottamaan.

Äänioikeus olkoon jokaisella yhtäläinen.

18 §.

Kansaneduskunta kokoontuu valtiopäiville vuosittain laissa määrättyinä päivinä tahi ennenkin, milloin enemmistö sen jäsenistä tarpeellisena pitää, sekä lopettaa istuntonsa oltuansa säädetyn ajan koossa joko yhteen menoon taikka väliajoin oman päätöksensä mukaan.

19 §.

Ehdotuksia Kansaneduskunnalle kaikista valtiopäivillä päätettävistä asioista ovat oikeutetut tekemään Kansanvaltuuskunta, kansanedustajat ja Kansaneduskunnan valiokunnat.

Sitäpaitsi on kansalla välittömästi käytettävänä sellainen aloteoikeus, kuin tämän Valtiosäännön III:nnessä luvussa säädetään.

20 §.

Kansaneduskunta valitsee keskuudestaan suhteellisilla vaaleilla valiokuntia asioita valtiopäivillä valmistelemaan ynnä muita määrättyjä tehtäviä varten.

Kaikilla varsinaisilla valtiopäivillä on valittava ainakin suuri valiokunta, ulkoasiainvaliokunta, valtiovarainvaliokunta ja valvojavalio-
kunta, joista kaksi viimeksimainittua säännöllisesti ja tarpeen vaatiessa muukin valiokunta on toimessa myöskin silloin kun Kansaneduskunta ei ole koolla.

Valvojavalio-
kuntaan, jonka on Kansaneduskunnan puolesta lähinnä valvottava ylintä hallintoa ja lainkäyttöä maassa, kuuluu neljätoista jäsentä, ja toimii valiokunta, milloin yhteistä kokousta ei tarvita, jakaantuneena kahteen osastoon, hallinnonvalvojakuntaan ja lainvalvojakuntaan.

21 §.

Lainsäädännöllisiä uudistuskysymyksiä tutkimaan ja valmistamaan niistä ehdotuksia valtiopäiväkäsittelyn pohjaksi voivat Kansaneduskunnan

valiokunnat tarpeen mukaan asettaa komiteoja, joihin, samoin kuin muihinkin samallaisessa tarkoituksessa asetettuihin valtion komiteoihin sekä pysyväisiin lainvalmistelukuntiin, valittakoon eri puolueiden kannatusta nauttivia jäseniä, mikäli mahdollista, samassa suhteessa kuin heitä on Kansaneduskunnan valiokunnissa. Vastaava suhteellisuus on otettava huomioon myös niiden tutkijakuntain kokoonpanossa, joita Kansaneduskunta tahi sen valiokunnat asettavat erityisten sattuneiden tapausten selvittämiseksi.

22 §.

Valtiopäivillä ovat ennen muita asioita käsiteltävät kansan alotteet. Kansanvaltuuskunnan ehdotukset sekä lainvalmistelua varten asetetuissa valtion komiteoissa valmistetut lakiehdotukset. Kansaneduskunta voi päättää, että muukin asia on käsiteltävä kiireellisesti.

23 §.

Kun Kansaneduskunnan täysi-istunnossa päätös tehdään äänestämällä, on pöytäkirjaan merkittävä, mitä ehdotusta kukin äänestykseen osaaottanut kansanedustaja on kannattanut.

24 §.

Kansaneduskunnan lainsäädäntöoikeuden ala on rajoittamaton.

Laki tai asetus, joka tätä ennen on valtiopäivillä säädetty taikka kansanäänestyksessä hyväksytty, voidaan muuttaa tai kumota säätämällä uusi laki.

Kun lainsäätämiskysymys koskee uutta asiaa, josta ei ennestään ole säännöksiä annettu, voi Kansaneduskunta säätää siitä, asian laadun mukaan, lain tai asetuksen.

25 §.

Asioista, jotka ennestään ovat hallinnollisilla säännöksillä järjestetyt, voi Kansaneduskunta säätää asetuksia, ellei jostain asiasta katso lakia tarvittavan. Asetuksella annetaan myös lähempiä määräyksiä lakien täytäntöön panosta, valtion omaisuuden hoidosta sekä virastojen ja muiden julkisten laitosten järjestysmuodosta ja toiminnasta.

Asetukseen älköön otettako säännöstä, joka tarkoittaa lain muutosta

26 §.

Valtiopäiväin väliajalla on Kansanvaltuuskunta oikeutettu väliaikaisesti antamaan Kansaneduskunnan päätösvaltaan kuuluvia asetuksia ja määräyksiä, jotka eivät lykkäystä siedä, samoin kiireellisissä tapauksissa asettamaan väliaikaisia hoitajia niihin avoimiin toimiin, jotka ovat Kansaneduskunnan täytettävät. Kansanvaltuuskunnan päätökset näissä asioissa ovat heti valtiopäiväin kokoonnuttua Kansaneduskunnan vahvistettaviksi esitettävät.

Lailla tai asetuksella taikka Kansaneduskunnan määräyksellä voidaan myös jättää Kansanvaltuuskunnan tehtäväksi erityisten säännösten tahi lähempäin ohjeiden antaminen määräytyissä asioissa.

Kansaneduskunta voi, milloin tahtoo, ottaa näitä kuten muitakin asioita koskevat Kansanvaltuuskunnan päätökset tarkastaakseen ja silloin ne joko vahvistaa tahi kumota taikka toisin määrätä.

27 §.

Jos valtiopäivillä syntyy kysymys siitä, onko asiasta säädettävä laki, vai voidaanko siitä säätää asetus tahi antaa Kansaneduskunnan määräys, kysyttäköön lausuntoa valvojavaliokunnalta, jonka jälkeen Kansaneduskunta ratkaiskoon kysymyksen.

Kun Kansaneduskunta on lain tai asetuksen säätänyt taikka määräyksensä antanut, ei millään tuomioistuimella tahi muulla viranomaisella ole oikeutta panna sen laillisuutta kyseenalaiseksi ja olla sitä noudattamatta tahi estää sen täytäntöön panoa.

28 §.

Tämän Valtiosäännön muuttaminen, selittäminen tahi kumoaminen älköön tapahtuko muutoin kuin Kansaneduskunnan säätämällä perustuslailla, jonka kansa yleisessä äänestyksessä vahvistaa äänioikeutettujen kansalaisten äänten enemmistöllä.

29 §.

Kun perustuslaki valtiopäivillä säädetään, on sitä koskeva ehdotus, tullaksensa Kansaneduskunnan päätökseksi, lopullisessa muodossaan äänten enemmistöllä hyväksyttävä jätettäväksi lepäämään ensimmäisiin uusien

vaalien jälestä kokoontuviin valtiopäiviin sekä silloin muuttamatta hyväksyttävä päätöksellä, jota kannattaa vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä.

Kuitenkin ratkaiskoon Kansaneduskunta tällaisen asian jättämättä ehdotusta lepäämään, jos asiasta on kansan alote tehty taikka jos asia täysi-istunnossa julistetaan kiireelliseksi päätöksellä, jota vähintään viisi kuudesosaa annetuista äänistä kannattaa. Tässäkin tapauksessa on ehdotus, tullaksensa päätökseksi, hyväksyttävä vähintään kahden kolmasosan enemmistöllä annetuista äänistä.

30 §.

Kun muita lakeja tai asetuksia valtiopäivillä säädetään, eikä ole kysymyksessä sellainen asia, jonka käsittelystä tässä Valtiosäännössä erikseen toisin määrätään, päättäköön Kansaneduskunta ne yksinkertaisella äänen enemmistöllä, siihen katsomatta, minkäluontoisia voimassaolevia lakeja, perustuslakien säännöksiä tai muita, niillä muutetaan tai kumotaan.

31 §.

Jos lakiehdotusta, sitten kun se on valtiopäivillä lopulliselta sanamuodoltaan hyväksytty, vaaditaan jätettäväksi lepäämään ja tätä vaatimusta kannattaa vähintään kolmasosa Kansaneduskunnan kaikista jäsenistä, jää lakiehdotus lepäämään ensimäisiin uusien vaalien jälestä kokoontuviin valtiopäiviin, jolloin sitä älköön enää jätettäväksi lepäämään, ellei siihen ole muutoksia tehty.

Älköön vaadittako lepäämään asetusehdotusta eikä sellaista ehdotusta, joka tarkoittaa Kansaneduskunnan määräystä taikka säännöksiä, joiden mukaan suostuntaa tai muuta veroa on suoritettava, taikka valtiolainan ottamista.

32 §.

Ehdotus uudesta tai lisätystä tullista tai muusta välillisestä verosta katsottakoon rauenneeksi, ellei sitä Kansaneduskunnassa kannata vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä.

33 §.

Tullien määräämisessä ja niistä toisten valtioiden kanssa sopimuksia tehtäessä pidettäköön periaatteena, että kansan yleisesti tarvitsemat kulutustavarat mikäli mahdollista tulevat joko tullivapaiksi tai entisten tullien alennuksista osallisiksi, sekä niinkään tärkeimpäin kotimaisten teollisuudenhaarain ja maatalouden tuotantoaan varten tarvitsemat aineet ja välineet pääsevät mahdollisimman alhaisilla tullimäärillä tai tullivapaasti maahan.

34 §.

Kansaneduskunta päättää vuosittain valtion tulo- ja menosäännön lähinnä seuraavaa kalenterivuotta varten.

Voimassa olevia lakeja tai asetuksia, valtion sitoumuksia tai Kansaneduskunnan määräyksiä ei kumota eikä muuteta tulo- ja menosäännön kautta, johon sen vuoksi otettakoon kaikki niissä edellytetyt valtion tulot ja menot, sellaisina kuin ne voidaan arvioida.

35 §.

Tulo- ja menosäännössä osoitettakoon ennakolta arvaamattomia menoja sekä menosäännössä olevain määrärahein välttämättömiksi osoitettavia ylityksiä varten erityinen määräraha, jonka käyttämisestä päättäköön valtiovarainvaliokunta.

36 §.

Jos päätettyyn tulo- ja menosääntöön havaitaan varainhoitovuoden varrella välttämättä tarvittavan muutoksia, tehköön valtiovarainvaliokunta Kansaneduskunnalle ehdotuksen lisäykseksi tulo- ja menosääntöön.

37 §.

Kaikki sopimukset toisten valtioiden kanssa ovat esitettävät Kansaneduskunnan päätettäväksi tai, ellei siihen ole tilaisuutta, alistettavat sen vahvistettaviksi.

38 §.

Ehdotus sopimukseksi, joka tarkoittaa Suomen alueen rajan muuttamista tai muuta valtiollista sopimusta toisen valtion kanssa taikka sel-

laisen sopimuksen vahvistamista, katsottakoon rauenneeksi, ellei sitä Kansaneduskunnassa kannata vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä.

39 §.

Niin valtiollisia kuin taloudellisia sopimuksia tarkoittavissa neuvotte-
luissa toisten valtain edustajien kanssa ynnä muissa kansainvälisissä
neuvottelukokouksissa, mikäli ne eivät tarkoita vain valmistelua viral-
lisiä neuvottelukokouksia varten, olkoon, milloin se käy päinsä, Suomea
edustamassa neuvottelukunnat, joiden kokoonpanossa on mahdollisuuden
mukaan otettu huomioon eri puolueiden voimasuhteet Kansaneduskunnassa.

Jos kansainvälisissä suhteissa on Suomen valtiovallan puolesta valtuu-
tettujen kautta jotain sitovasti päätettävä, ilman että voidaan edeltäpäin
yksityiskohtia myöten määritellä heidän tehtävänsä, käytettäköön val-
tuuskuntaa, jonka kokoonpanossa on huomioon otettu, mitä edellä on neu-
vottelukunnasta sanottu.

40 §.

Kansaneduskunta varjeltakoon ja vahvistakoon Suomen vapautta, kos-
kemattomuutta ja puolueettomuutta, ja hankkikoon vahvistukseksi myös
kansainvälisiä takuita, Suomen kansan menestyksen mukaisilla ehdoilla.

Jos niin kävisi, että Suomea uhkasi sodan vaara taikka muuten vie-
raan vallan sotajoukkojen tunkeutuminen Suomen alueelle, koettakoon
Kansaneduskunta saada sellaisen onnettomuuden vältetyksi tahi, jos se
sittenkin tapahtuu, mahdollisimman pian palautetuksi Suomen koskemat-
tomuuden.

41 §.

Edellisessä pykälässä mainituissa tapauksissa olkoon Kansaneduskun-
nalla valta, jos vaaran torjumiseksi on välttämätöntä, antaa sitä varten
tarpeellisia väliaikaisia määräyksiä, joilla voidaan rajoittaa kansalaisten
oikeuksia enemmän kuin yleisen lain säännökset myöntävät, vieläpä äärim-
mäisessä tapauksessa niitäkin oikeuksia, jotka ovat säädetyt tämän Val-
tiosäännön 5, 7, 8, 10 ja 11 §:ssä. Ehdotus väliaikaiseksi määräykseksi
katsottakoon kuitenkin rauenneeksi, ellei sitä kannata vähintään kolme
neljäsosaa kaikista Kansaneduskunnan jäsenistä.

Väliaikaiset määräykset on vaaran¹ ohimentyä viipymättä julistettava lakanneiksi.

42 §.

Jos kävisi ilmi, että harvainvaltaa tavoittelevat ainekset ovat rohjonneet ryhtyä valmistamaan uhkaavaa kapinaa tämän Valtiosäännön kumoamiseksi, olkoon Kansaneduskunnalla samallinen valta välttämättömään väliaikaisten määräysten antamiseen kuin edellisessä pykälässä sanotaan.

43 §.

Jos niin uskomatonta tapahtuisi, että itse Kansaneduskunnan enemmistö julkenisi syrjäyttää koko tämän Valtiosäännön tahi ilmeisesti tahallaan rikkoa tässä perustuslaissa olevia määräyksiä saadakseen aikaan harvainvaltaisen järjestyksen maassa, niin kansa nouskoon ja hajoittakoon sen eduskunnan sekä pitäköön huolen, että kolmen kuukauden sisällä toimitetaan uudet Valtiosäännön mukaiset kansanedustajain vaalit.

Näissä vaaleissa valitut kansanedustajat kokoontukoot valtiopäiville yhden kuukauden sisällä ja ensi tehtäväkseen antakoot kansalle kukin allekirjoittamansa juhlallisen vakuutuksen, jossa sanotaan:

»Ellen kansanäänestyksessä hyväksytyn Valtiosäännön mukaista kansan valtaa uskollisesti edusta, olen kansan tuomion ansaitseva.»

44 §.

Saman juhlallisen vakuutuksen kuin edellä on mainittu antakoot myös kaikki ne kansanedustajat, jotka ensimmäisen kerran tämän valtiosäännön mukaan valitaan, heti saavuttuaan valtiopäiville Kansanvaltuuskunnan määräämänä päivänä.

Jos joku heistä ei tätä vakuutusta anna tahi muusta kuin Kansaneduskunnan hyväksymästä syystä jää valtiopäiville saapumatta, voi Kansaneduskunta julistaa hänet edustajatoimensa menettäneeksi, älköönkä hänen sijaansa varajäsentäkään kutsuttako.

III Luku.

Kansan alote ja kansan päätös.

45 §.

Kun vähintään kymmenentuhatta kansalaista, joilla on valtiollinen äänioikeus, allekirjoittamansa asiakirjan kautta esittää Kansaneduskunnalle ehdotuksen haluamansa lain säätämisestä, on tämä kansan alote valtiopäivillä kiireellisenä asiana käsiteltävä.

46 §.

Jos sama kansan alote sisältää useampia asioita, jotka eivät yhteen sovellu, eroittakoon Kansaneduskunta ne toisistaan ja käsiteltäköön kutakin erikseen niinkuin siitä olisi tehty eri alote.

Ellei kansan alote jo sisällä lain muotoon valmistettua ehdotusta, antakoon asianomainen Kansaneduskunnan valiokunta erityisen komitean tehtäväksi kiireellisesti valmistaa sen mukainen lakiehdotus.

47 §.

Kansan aloitteen kautta esille tullut lakiehdotus on valtiopäivillä käsiteltävä samassa järjestyksessä kuin muista lainsäädäntöesityksistä on voimassa, mutta älköön sitä lepäämään jätettävä.

48 §.

Ellei Kansaneduskunnan päätös asiasta tule kansan aloitteen mukainen ja vähintään kolmasosa Kansaneduskunnan jäsenistä vaatii kansanäänestystä, on kansan aloitteessa tarkoitetun ehdotuksen hyväksymisestä toimitettava kansanäänestys. Kansanäänestys on myös toimitettava, jos sitä kirjallisesti vaatii sellainen määrä kansalaisia, joka vastaa vähintään viittä sadasosaa viimeksi toimitettuihin kansanedustajain vaaleihin osaaottaneiden luvusta.

Jos Kansaneduskunta on kansan aloitteen johdosta hyväksynyt toisellaisen ehdotuksen, olkoon se kansanäänestyksessä vastaehdotuksena.

49 §.

Jos kansanäänestyksessä enemmistö hyväksyy kansan aloitteessa tarkoitetun ehdotuksen tahi vastaehdotuksen, on Kansaneduskunnan viivyttlemättä säädettävä kansan päätöksen mukainen laki.

50 §.

Valtiosäännön muuttamista tarkoittava laki on tässäkin tapauksessa vielä alistettava kansan vahvistettavaksi, niinkuin edellä 28 §:ssä on määrätty, ja voi Kansaneduskunta samalla, jos vähintään kaksi kolmasosaa sen jäsenistä hyväksyy samasta asiasta toisellaisen lakiehdotuksen, esittää kansalle vastaehdotuksena tämän lain vahvistamisen.

Siinä tapauksessa, että edellisessä pykälässä mainitussa kansanäänestyksessä on ehdotusta kannattanut enemmistö äänioikeutetuista kansalaisista, voi Valtiosäännönkin muuttamista tarkoittava, kansan päätöksen mukainen laki tulla voimaan ilman erityistä kansan vahvistamista, jos vähintään viisi kuudesosaa Kansaneduskunnan jäsenistä kannattaa sellaisen perustuslain viipymättä voimaan saattamista.

51 §.

Kansanäänestyksellä voidaan myös kumota ja peruuttaa mikä tahansa Kansaneduskunnan määräys, Kansanvaltuuskunnan tahi muun hallintoviranomaisen päätös taikka tuomioistuimen tuomio.

Vaatus kansanäänestyksen toimittamisesta tätä varten on jätettävä Kansanvaltuuskunnalle kahden kuukauden kuluessa siitä lukien kuin kumottavaksi tahdottu määräys tai tuomio on annettu tahi päätös tiedoksi saatettu, ja olkoon vaatimus niin monen kansalaisen allekirjoittama, että heidän lukumääränsä vastaa vähintään viittä sadasosaa viimeksi toimitettuihin kansanedustajain vaaleihin osaaottaneiden luvusta.

Kun tällainen vaatimus on esitetty, on siinä tarkoitetun päätöksen toimeenpano keskeytettävä ja kansanäänestyksellä ratkaistavan kumoaminen tahi vahvistaminen. Kumpaa enemmistö äänestäjistä kannattaa, se olkoon kansan päätös ja astukoon voimaan heti.

IV Luku.

Hallinto- ja oikeuslaitos.

52 §.

Kaikki toimet maan hallinto- ja oikeuslaitoksessa täytettäköön ainoastaan määräajaksi, enintään viideksi vuodeksi kerrallaan. Jos entinen toimen hoitaja on tyydyttävästi täyttänyt tehtävänsä, voidaan hänet ottaa toimeen uudelleen.

Jos toimi joutuu vapaaksi ennen määräajan päättymistä, täytettäköön se ainoastaan järeillä olevaksi ajaksi.

53 §.

Jos se, joka on julkiseen toimeen asetettu, ei tyydyttävästi hoida tointansa, voidaan hänet erottaa ennen toimiajan päättymistä. Jos on voimassa irtisanomisaika ja hänet pidätetään toimestaan ennen sen päättymistä, saakoon hän palkan irtisanomisajalta, ellei ole tehnyt itseään syypääksi sellaiseen rikkomukseen, josta tuomioistuin tuomitsee hänet toimensa menettäneeksi.

Jos julkinen toimi on vaaleilla täytetty ja vähintään viidesosa vaaleihin osaaottaneiden luvusta vaatii uusia vaaleja ennen toimiajan päättymistä, toimitettakoon ne viipymättä.

54 §.

Sellaiseen julkiseen toimeen, joka täytetään vaaleilla tahi johon Kansaneduskunta toimen hoitajan asettaa, on ehdokaskelpoinen jokainen kansalainen, jolla on valtiollinen äänioikeus, ellei tuomioistuin ole tuominut häntä ehdokaskelpoisuuttaan menettäneeksi. Sellainen tuomio voidaan antaa vain määräajaksi.

55 §.

Julkisen toimen hoitaja vastaa toimenpiteestä, johon hän on ryhtynyt tahi jota hän päätöstä tehtäessä on kannattanut. Myöskin esittelijä on

siitä, mitä hänen esittelystä on päätetty, vastuunalainen, ellei hän ole pöytäkirjaan lausunut eroavaa mielipidettä.

56 §.

Jokainen, joka on vääryyttä tai vahinkoa kärsinyt julkisen toimen hoitajan lainvastaisen toimenpiteen tahi laiminlyönnin kautta, olkoon oikeutettu vaatimaan tätä tuomittavaksi rangaistukseen ja korvaamaan vahingon.

57 §.

Jos on epätietoista tahi riidanalaista, minkä viranomaisen toimivallan piiriin jokin asia on katsottava kuuluvan, ratkaiskoon kysymyksen Kansaneduskunnan valvojavaliokunta.

58 §.

Ylin toimeenpaneva valtioelin on Suomen Kansanvaltuuskunta, joka toimii Kansaneduskunnan valvonnan alaisena, vahvistetun ohjesääntönsä ja Kansaneduskunnan määräysten mukaan.

59 §.

Kansanvaltuuskunnan jäsenet valitsee Kansaneduskunta joka kolmas vuosi.

Kansanvaltuuskunnan puheenjohtajana on Suomen Tasavallan Esimies, jonka, samoin kuin varaesimiehen, Kansaneduskunta määrää Kansanvaltuuskunnan jäsenten keskuudesta enintään kolmeksi vuodeksi. Samaa jäsentä älköön määrättäkö Tasavallan Esimieheksi kahta kertaa peräkkäin.

60 §.

Kansanvaltuuskunnan jäsenillä on oikeus olla läsnä Kansaneduskunnan istunnoissa ja valiokuntain kokouksissa sekä tehdä ehdotuksia ja ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätösten tekoon.

61 §.

Kansanvaltuuskunnalle kuuluvat asiat valmistellaan kukin sen asianomaisessa osastossa, mutta käsitellään ja päätetään yleisessä istunnossa.

Vähemmän tärkeitä asioita voidaan jättää Kansanvaltuuskunnan jaosten ja osastojen päätettäväksi.

62 §.

Kansanvaltuuskunnan yleiseen istuntoon kutsuttakoon läsnäolemaan myös Kansaneduskunnan valvojaliokunnan jäsenet. Älköön Kansanvaltuuskunta päätöstä tehdä, ellei läsnä ole vähintään kaksi hallinnonvalvojakunnan jäsentä ja yksi lainvalvojakunnan jäsen.

63 §.

Kansanvaltuuskunnan päätöksen voimaan saattaminen, mikäli se ei tarkoita ehdotuksen tekemistä Kansaneduskunnalle, lykättäköön toistaiseksi, jos vähintään kaksi valvojaliokunnan jäsentä ilmoittaa tekevänsä sen johdosta lainmukaisen muistutuksen joko lainvalvojakunnalle tahi hallinnonvalvojakunnalle.

64 §.

Lainvalvojakunnalle älköön Kansanvaltuuskunnan päätöstä vastaan esitettävä muistutusta muusta kuin siitä, ettei se ole lainmukainen. Jos lainvalvojakunta katsoo muistutukseen olevan aihetta, ilmoittakoon Kansanvaltuuskunnalle, missä kohden sen päätös tietäisi poikkeamista laista; ja Kansanvaltuuskunta oikaiskoon päätöksensä, tahi antakoon päätöksen asiassa raueta.

65 §.

Hallinnonvalvojakunnalle älköön Kansanvaltuuskunnan päätöstä vastaan esitettävä muuta muistutusta, kuin että se on vastoin sitä, mitä Kansaneduskunta asiassa todennäköisesti päättäisi.

Jos hallinnonvalvojakunta katsoo tällaiseen muistutukseen aihetta olevan, ilmoittakoon se Kansanvaltuuskunnalle, missä kohden tämän päätös, hallinnonvalvojakunnan käsityksen mukaan, poikkeaa siitä, mitä Kansaneduskunta asiassa todennäköisesti päättäisi. Jos Kansanvaltuuskunta kuitenkin tahtoo pysyä päätöksessään, esittäköön sen Kansaneduskunnan vahvistettavaksi; mutta ellei Kansaneduskunta ole silloin koolla, päättäkööt Kansanvaltuuskunta, valvojaliokunta ja

valtiovarainvaliokunta yhteisessä kokouksessaan riidanalaisen päätöksen vahvistamisesta tai hylkäämisestä, taikka Kansaneduskunnan kiireellisestä kokoonkutsumisesta, jos asia on erittäin tärkeä.

66 §.

Suomen valtiolliset edustajat ulkomaita varten määrää Kansaneduskunta, Kansanvaltuuskunnan tehtyä esityksen.

67 §.

Ylimpänä oikeusasteena on korkein tuomioistuin oikeusasioissa ja korkein hallinto-oikeus hallinto-oikeudellisissa valitusasioissa.

68 §.

Korkeimman tuomioistuimen ja korkeimman hallinto-oikeuden jäsenet valitsee Kansaneduskunta, Kansanvaltuuskunnan tehtyä esityksen, viideksi vuodeksi. Vaali toimitetaan vuorottain kolmen ja kahden vuoden päästä, niin että määrätty osa jäsenistä joutuu eroamisvuoroon ennemmin kuin toinen osa; ketkä ensimmäisellä kerralla valituista joutuvat eroamisvuoroon jo kolmivuotisen toimiajan jälkeen, ratkaistaan arvalla.

Joka kerta kun vaali toimitetaan, määrää Kansaneduskunta kumpaankin tuomioistuimeen yhden sen jäsenistä esimieheksi.

69 §.

Korkein tuomioistuin ja korkein hallinto-oikeus älkööt päätöstä tehdä tai tuomiota antako, ellei läsnä ole joko prokuraattori tahi vähintään yksi lainvalvojakunnan jäsen.

70 §.

Prokuraattorin valitsee Kansaneduskunta joka kolmas vuosi.

71 §.

Prokuraattorin on valvottava, että kaikki julkisen toimen hoitajat noudattavat lakia ja muutenkin täyttävät velvollisuutensa niin ettei kukaan tule oikeudessaan sorretuksi.

72 §.

Jokainen, joka on tuomarien tahi hallintotoimen hoitajain puolelta vääryyttä kärsinyt, on oikeutettu siitä kantelemaan prokuraattorille, ja esitelkään prokuraattori kantelut, oman lausuntonsa keralla, lainvalvojakunnalle.

73 §.

Prokuraattori toimeenpankoon tarpeellisia tutkimuksia julkisen toimen hoitajain puolelta tapahtuneen vääryyden selville saamiseksi sekä ajakoon tai ajattakoon syytettä, milloin hän tahi Kansaneduskunta, Kansanvaltuuskunta taikka lainvalvojakunta katsoo sellaista toimenpidettä tarvittavan.

74 §.

Prokuraattorilla ja lainvalvojakunnan jäsenillä on oikeus olla läsnä päätöstä tehtäessä missä tuomioistuimessa tahansa.

Lähinnä heidän tulee seurata asioita korkeimmassa tuomioistuimessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa. Milloin prokuraattori tahi lainvalvojakunta katsoo päätöksen tai tuomion olevan vastoin lakia, ilmoittakoot viipymättä vastalauseen tuomioistuimen pöytäkirjaan sekä ottakoot harkittavaksi, antaako tapaus aihetta enempään toimenpiteeseen.

75 §.

Prokuraattorin tulee joka vuodelta antaa Kansaneduskunnalle kertomus toiminnastaan ja lain noudattamista koskevista havainnoistaan sekä vaadittaessa tietoja ja lausuntoja Kansanvaltuuskunnalle ja lainvalvojakunnalle.

76 §.

Syytettä, joka nostetaan Kansaneduskunnan asettamaa julkisen toimen hoitajaa vastaan lainvastaisesta menettelystä, käsitelkään erityinen tuomioistuin. Siihen kuuluu puheenjohtajana korkeimman tuomioistuimen esimies sekä kaksitoista Kansaneduskunnan valitsijamiesten aina kolmeksi vuodeksi valitsemaa jäsentä, joista kuusi valitaan toimessa olevista tuomareista ja kuusi muuta jäsentä, jotka valitaan suhteellisilla vaaleilla. Jos korkeimman tuomioistuimen esimies on estetty tai esteellinen, olkoon puheenjohtajana erityisen tuomioistuimen jäsenten kutsuma piirioikeuden

esimies. Valitun jäsenen sijaan astuu tarvittaessa varajäsen. Syyttäjän määrää valvojavaliokunta.

77 §.

Yleisiä ylioikeuksia ovat piirioikeudet.

Piirioikeuden esimiehen valitsee Kansaneduskunta, Kansanvaltuuskunnan tehtyä esityksen, viideksi vuodeksi.

78 §.

Yleisistä alioikeuksista, kuin myös valamiehistön käyttämisestä rikosasioita koskevassa oikeudenkäynnissä, säädetään erikseen.

79 §.

Sitten kun lainsäädännöllä on järjestetty kuntaa suurempain hallintopiirien itsehallintolaitokset, älköön näiden piirien hallintotoimiin vakainsesti määrättäkö ketään vastoin sanottujen laitosten suostumusta.

80 §.

Kuntain itsehallinnosta säädetään erikseen. Kunnallista äänioikeutta älköön kiellettäkö keltään, jolla tämän Valtiosäännön mukaan on valtiollinen äänioikeus.

81 §.

Yliopiston esimiehen valitsee Kansaneduskunta, Kansanvaltuuskunnan tehtyä esityksen ja yliopiston oman ylimmän hallintoelimen annettua lausuntonsa.

82 §.

Valtioelimistä, jotka hoitavat valtiorhallinnon erikoishaaroja, säädetään erikseen. Eri alain hallinnossa olkoon kohtuullisen laaja edustus niiden alaisissa laitoksissa ja näiden laitosten teettämissä töissä työskentelevillä, heidän järjestöjensä valitsemain edustajain kautta. Sellaisilla aloilla, joissa hallintotoimi läheisesti koskee suurta osaa koko maan työväenluokasta tahi tarkoittaa pääasiassa työväen olojen järjestämistä, olkoon myös työväen keskusjärjestöillä vaikutusvaltainen edustus.

Eri hallintohaarain keskuselinten esimiehet valitsee Kansaneduskunta, Kansanvaltuuskunnan tehtyä esityksen.

Loppusäännös.

83 §.

Tämä Valtiosääntö on kaikilta osiltaan oleva pysyvä ja ainoana perustuslakina voimassa, eikä tätä voida muuttaa, selittää tai kumota taikka poikkeuksia tästä tehdä muussa järjestyksessä kuin ylempänä perustuslain säätämisestä ja kansanäänestyksestä on määrätty.

Tämän kautta kumotaan hallitusmuoto 21 päivältä elokuuta 1772 sekä yhdistys- ja vakuuskirja 21 päivältä helmikuuta ja 3 päivältä huhtikuuta 1789, niin myös kaikkien muiden lakien ja asetusten määräykset ynnä muutsäännökset, jotka ovat ristiriidassa tämän Valtiosäännön kanssa.

	N:o	Sivu
Väliaikainen laki kunnan taksoitus- ja tutkijalautakunnista	25	10
Suomen Kansanvaltuuskunnan määräys perunain takavarikoimisesta.....	26	1
Laki täytäntöönpanon ja ulosoton väliaikaisesta järjestämisestä	27	1
Laki elävääinkuvain teatterien verottamisesta	"	3
Väliaikainen laki Vallankumousoikeuksien toimivallan laajentamisesta	28	1
Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös syömäviljan käytöstä	29	1
Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös perunain ja muiden juurikasvien käytöstä	"	3
Suomen Kansanvaltuuskunnan päätös karjarehun takavarikoimisesta	"	4
Laki väliaikaisesta vuokratulon verotuksesta kaupungissa.....	30	1
Sopimus Venäjän ja Suomen sosialististen tasavaltain välillä.....	31	1
Työväen Pääneuvoston päätös Suomen Kansanvaltuuskunnan kokoonpanosta ja toiminnasta	32	1
Laki järjestyksenpidosta	33	1

LIITE:

Suomen Kansanvaltuuskunnan ehdotus Suomen valtiosäännöiksi.

Asetuskok. 1.

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 101 8794

X

